חרות

לשלמות המולדת-לקבוץ גלויות-לצדק סוציאלי-לחרות האדם

תל-אביב
מצודת זאב, רחוב המלך גורג 36
טלפונים: 4071, 4845, 5678
ת. ד. 1878
טלפון מערכת הלילה 23204

ירושלים
רחוב המלך דוד 16, טלפון 3680

חיפה
רחוב בן שטן 4, טלפון 2838

העורך: יוסף ויניצקי
האחראי: י. הממן

דפוס ישראל בע"מ ת"א
ע"י נשר רידינג.

עתון יומי תל-אביב | מספר 1642 | יום ו׳, י"א בשבט תשי"ד 15 JANUARY 1954 | המחיר: 140 פר׳ | HERUT TEL-AVIV ISRAEL

ההודים יחזירו את השבויים ל-2 הצדדים

טוענים שיש להמשיך ולהחזיקם בשבי – כוחות או"ם החליטו לשחרר – ההודים יפרנו

פומונגום, 14 (יו.פי.) — היו"ר החדש של ועדת הפיקוח הנייטרלית, ה. גנרל סימאייה, הודיע הקרב למ. קדות או-ם והצדדים כי החל מה־20 בינואר עומדים הכוחות החו־דיים להחזיר את שבויי המלחמה עדיין בסטאטוס של שבויים. ב־הודעה כי שיחררום על ידי כוחות אלה ויהוו צעד בתי־חוקי.

סומאייה ציין כי הודו רוצה למשוך את ידיה ב־20 בינואר מהתפקיד. שהוטל עליה, הואיל ואין ביכלתה להצהיר כי האליתה ל־הצביע לטובת כל אחד שבויה הנשק ולשחרר אתי השבויים בתאריכים ב־23 ב־ינואר. סיבה נוספת להחזרתם של השבויים בתאריך ה־20 בינואר היא העובדה שאחרי ה־23 בינואר, המועד הקבוע לשחרור הנוכחי, לדבר אותם מקורות, כבר נעשו כל הסידורים להחזרת הצבא, ובוח קטן יחיד אר עד ה־22 בפברואר, מועד תום פעולתה של ועדת האומות הנייטרליות.

הבריטים תו... באר"ב

מקורות מוסמכים בלונדון הודיעו כי בריטניה יצאה להודו להוציא את כוחותיה מקוריאה מיד לאחר שיחרורם של שבויי המלחמה באיזור המפורז, כדי למנוע מצב בלתי נעים, נוכח עמדתו העוינית של סיעגמן רי.

כמו כן הודיעו השלטונות הבריטיים ל־הודו כי הם תמימי דעים עם הממשלה הא־מריקאית בשאלת שיחרור השבויים במועד שנקבע. מבשלת צ'ציל דנה עם איה"ב גם בקריאת הודו לכינוס העצרת הכללית בחודש הבא.

הסינים הלאומנים שמחים

בסין הלאומנית עוררה החלטת ההודים שמחה. וחוגים רשמיים כאן מצפים שהשבו־יים הסינים האנטי-קומוניסטיים ישוחררו בהתאם להכנית הקודמת לפרמוזה.

ששני הצדדים לא באו לכלל הס־כם על הארכת תקופת ההתוקה בשבויים. החלטת הודו הביאה למעשה לפיזור ועדת הפיקוח הנייטרלית, אם כי צעד זה לא ייעשה רשמית עד ל־21 בפברואר, חודש ימים לאחר החזרת השבויים, שבהתאם ל־תנאי שביתת הנשק.

בהודעתו ציין סימאייה, כי לא יהיה זה תוקי לשחרר את השבויים, לשלחם לפרמוזה או־להעבירם לייד ממשלת קוריאה הדרומית, מבלי לסיים את תהליך מתן ההסברים, עד עתה נוכח רק מיעוט קשן מהשבויים בתה־ליך זה.

הו"ר הודגש כי הודו פועלת על דעת עצמה לרגל הסיבות הבאות:

1) לועדה הנייטרלית אין כל סמכות לשחרר את השבויים;

2) לועדה אין סמכות לקבוע הסדר סופי לשבויים;

3) לועדה אין סמכות ל„הבחיר" או ל„שחרר" ולהעביר שבוי מסטאטוס של שבוי לסטאטוס אזרחי, הואיל ולא נקבע כל נוהג לכך, בהסכם שביתת הנשק;

4) הועדה אינה יכולה להמשיך בתפ־קידה אחרי ה־23 בינואר 1954 – או לנקוט בפעולה למילוי תנאי שביתת הנשק, לרגל חוסר הסכם בין המפקדות המעורבות בד־בר.

במכתב סימאייה למפקדה הצפונית נוספו שתי הערות נוספות לשיחורור השבויים:

1 חוסר סיכויים המתקבלים על הדעת כי ועידת שלום תכונס קודם ל־23 בינואר;

2) אין הודעה יכולה להחלים על הס־שך קיום עצמה אחרי ה־22 בפברואר.

משלחות שוויץ ושווידיה בעד שחרור ונכד החזרה

משלחות שוויץ ושוידיה בועדת האומות הנייטרלית לשחרור השבויים הוציאו הבע־הארות נפרדות, בהן הודיעו על הסכמתן לשחרור השבויים במועד הקבוע, 23 בינו־אר, ועל התנגדותן להצעת ההודיות, לתחזיר את השבויים לשובים ולהניח את הבעייה לפתרון מועדית השלום בקוריאה, לכשי־תבוקנו.

מפקדת או-ם תשחרר

מקורות יודעי דבר מוסרים כי למרות הפירוש ההודי של תנאי שביתת הנשק, **תשחרר מפקדת או-ם את השבו־יים הקוריאיים בקוריאה הדרומית ותשלח את הסינים לפורמוזה** כפי שתוכנן מראש. בהתעלמה מעמדת הודו כי שיחרורים יהווה מעשה בלתי חוקי, מפקד כוחות האו"ם בטוקיו, גנרל ניון האל, הכריז, כי „הצעתו של יושב ראש הוועדה הנייטרלית תוכה לעיון קפדני". אך הוסיף כי המחנה הסיני מוכן לקבל את השבויים דרומית לאיזור המפורז.

הצבא ההודי יפונה

מקורות רשמיים בניו־דלהי הודיעו כי הצבא ההודי יפונה מקוריאה „בכל יום־אחרי ה־23 בינואר. המועד הקבוע לשחרור השבויים. לדבר אותם מקורות, כבר נעשו כל הסידורים להחזרת הצבא, ובוח קטן יחיד אר עד ה־22 בפברואר, מועד תום פעולתה של ועדת האומות הנייטרלית.

ארה"ב לא יקבעו עתה את עמדתן בשאלת העצרת

ניו יורק, 14 (ע"ר) — נציגיהן של 16 המדינות, שהשתתפו במלתמת קוריאה תחת דגל או"ם, התכנסו כאן היום לשם דיון ב־בשאלה של הודו לכנס את עצרת או"ם ב־9 בפברואר לשם דיון בבעיית קוריאה.

אחר הפגישה נתפרסמה הודעה על ידי הנציג האמריקני בפולין, מר ג'יימס דונו־ורת, כי רבים מן הנציגים לא קיבלו הוראות מתאימות ממשלותיהן, ולכן היו חילופי הדעות בלתי רשמיים ובלתי מחייבים, והתח־עוררות עתידות להמשך.

כפי שנודע אמר מר וודסורט לנציגים ה־אחרים כי נוכח הנסיבות, השוררות עתה ב־קשר לבעיית שבויי המלחמה, נוכרח האמשרות שיחורם השא והמתן המוקדם לקראת ה־ועידה המדינית לקוריאה – יקשה לממש־לת ארצות הברית לנסות את תשובתה לבקשה ההודית לפני 22 בינואר.

שתיקה כהודאה דמיא?

נשיאת העצרת, גב' לאקשמי פאנדיט הו־דיעה בחוזר למדינות החברות באו"ם, כי אם לא תקבל את תשובתן בענין כינוס ה־עצרת עד 22 בינואר, תהיה כי הן מסכימות להצעה ההודית. כפי שנודע, הביע הנציג האמריקני את הדעה כי הנחה זו על „שתי־קה כהודאה" עלולה ליצור תקדים מסוכן ב־יחס לעניני העצרת.

ה„ליגה" בעד איחוד כוחות הצבא

אישור רשמי לדחיית התביעה למו"מ עם ישראל

קהיר, 14 (יו. פר.) — מועצת ההגנה של הליגה הערבית סיימה היום עתון הממשלה ה־מצרית „אל גומהוריה" את ישראל ב־הכנות לסבוב שני נגד הערבים. העתון טוען כי פירמה אמריקנית—ציונית קו־נה נשק בארצות הברית ושולחת אותו לישראל דרך מדינות אמריקה המרכזית, כדי לעכב את האמברגו על משלוחי נ־שק לתוך המזרח התיכון. העתון קרא לחיזוק צבאות ערב ולצונם כראוי, וכן לתעלת המצב הכלכלי והסוציאלי בקרב הערבים, אם אמנם הן רוצות להתגבר על „הסכ־נה הישראלית". העתון מטעים כי אם לא יעשה כן, עתידה ישראל לבלוע את המדינות הערביות.

הועדה המדינית אישרה הדחיה

הועדה הפוליטית של הליגה הערבית אש־רה הערב את סעיפי האיגרת הירדנית, שבה עומדת ממשלת הירדן לדחות את הדרישה הישראלית לפתיחת שיחות ישירות בין שתי המדינות על תקריות הגבול האחרונות. ב־התאם לסעיף 12 מהסכם שביתת הנשק.

הנוסח המלא של איגרת התשובה הירדנית לא „יתפרסם אלא. לאחר שהאו"ם תישלח למזכיר הכללי של האו"ם.

הליגה מסכימה לסיוע צבאי לעיראק

בירות, 14 (יו. פר.) — ראש ממשלת עיראק, פאדיל ג'מאלי, השיג את אישורה של הליגה לאפשרות של קבלת סיוע צבאי מ־ארה"ב לארצו. הודיעו מקורות דיפלומטיים.

סודאן תצטרף לליגה?

מייג'ר סאלח סאלם, שר ההגנה הלאומית במצרים, הציע לקבל להברות את ממשלת הסודאן החדשה. התוכנית זכתה ל־אישורה של הממשלה הסודאנית, אם כי ממשלת חרטום תיאשר לעת עתה מחוץ ל־ליגה הערבית.

שיחות ברלין הופסקו זמנית

ברלין, 14 (יו. פר.) — נציגי ארבע המע־צמות, שהתכנסו ברלין כדי לקבוע את מקום הועידה של ארבע מיניסטרי החוץ, החליטו להפסיק את השיחות אחרי שלא יכלו להגיע לידי הסכם ביניהם.

אחר שיבוה, שנמשכה 14 שעות וחצי ושי־נסתימה, ללא תוצאות, החליטו המפקדים לדון בשאלה בלתי חוקי, מקום ה„ייפוס כלל, ומשנסקמו־הרי יש לחדשן עתה ללא דחוי.

קציני הקישור החליטו לקיים את ישיבתם הבאה מחר (היום) בשעה 11 בבוקר לפי השעון המקומי (0400 לפי שעון החורף ה־ישראלי).

לפני פגישת קציני הקישור נועד מר מר־טין לשיחה עם הנציג האמריקני אר קנת יאנג.

בחודש־סין תה במקום שמפאן — מ. סאגיו, 14, (יו. פר.) — סקידים גבוהים ודיפלומאטים יצפרבו מעתה ואילך ל־הסתפק בתה במקום שמפאן בקבלות פנים רשמיות — נאמר היום בהודעה מטעם הממשלה החדשה, בראשותו של־ הנסיך בו־לוק, שהחליטה להחליל במסע איהודים נגד הביזבון והמעילות של אלה מן הסקידות הקיליונה. מעתה לא ירושו סקידים להשתמש במכניזיותיהם המפוארות, השייכות למדינה, להטעת נשותיהם לקניות.

ר'כוז־כוחות רוסי בגבול מערב אוסטריה

ווינה, 14, (יו.פי.) — הרוסים תפסו מחדש נקודת גבול, סנט וואלנטין, באוסטריה, שאותה פינו עוד באוקטובר שעבר, הודיעה משטרת אוסטריה.

סנט וואלנטין היא באיזור הסוביאיט, סמוך לגבול האיזור האמריקאי. חטיפה זאת באה כהתפעה למשלת אוסטריה, מ־אחר שבחודשים האחרונים עשתה רוסיה כמה גיסטות ידידותיות למשלת אוסטריה, הסירה את כל הסיקוחים מהגבולות המס־רידים בין האזורים המערבים והמזרחיים באוסטריה והסירה מאוסטריה את החובה לשלם את הוצאות הכיבוש.

ריידג'ויי: ההחלטה תגרום סיבוכים

וואשינגטון, 14 (ע"ר) — ראש המטה של חיילות היבשה האמריקניות, הגנרל מתיו ריידג'ויי, אמר כאן היום בפני ועדת החוץ של הסנאט כי החלטת הודו להחזיר את שבויי המלחמה הקוריאנים ב־20 בינואר עלולה לגרום אחיות חבאות בצינון.

הגנרל ריידג'ויי אמר את דבריו בתשובה לשאלתו של הסינאטור הדמוקראטי ויליאם פולבנט.

ריידג'ויי הוקיע בפני ועדת החוץ בקשר לזה ההצנה ההדדי שנתפס בין ארצות הברית לבין דרום קוריאה בדברו בזכות אשוריו של חיילות הדרום בקוריאה.

ויליון הודים טבלו בגאנגס

אלהבאד, הודו, 14 (יו. פר.) — כמי־ליון עולים לרגל מכל קצוי הודו טבלו היום במימיו הקדושים של הגאנגס עם בוא ה„קומבי", חג המנסר ל־שבועות. מרושלים, נסיכים עבודי פגיריס ויהלו־מים כרעו בצד קבצנים עזבי סחבות במי־הגאנגס, במקום בו הוא נפגש עם הנהרות ורוחנא וסאסאסוראסל. חג ה„קומבי" בא אחת ל־12 שנה, אך הפעם טוענים ה„פנדיטים" (החכמים) ההודיים כי החג עופה קדושה מיוחדת, משום צירוף מ־יוחד במינו של כוכבי השמים, שאינו מתארע אלא אחת ל־100 שנה. חגיגה גדולה תיערך משני עברי הנהר, שתכניי־תיה אושרו על ידי ראש ממשלת הודו, ג'אוואהרלאל נהרו, בכבודו ובעצמו. ני־שיא הודו, ראדהארה סראסאן, עתיד לבוא ולעשות אישות בחגיגה, ובצרוף זה הו־קם עבורו פגיש תפיסת מיומן.

מטוס פיליפיני התפוצץ ליד רומא

רומא, 14 (ע"ר) — מטוס נוסעים של חברת נתיבי האויר הפיליפיניים, שהיה ב־דרכו מבגילה ללונדון, התפוצץ היום במרחק של 3 ק"מ משדה התעופה של רומא וכל נוסעיו נספו.

הסקידים המקומיים של חברת התעופה מסרו, כי במטוס היו בסה"כ 16 איש — 9 נוסעים ו־7 אנשי צוות.

מעוצמת ההתפוצצות התרסק המטוס לש־ברים קטנים, עדי ראיה מסרו כי המטוס התפוצץ בהיותו בגובה של 30 מטרים בערך מעל פני האדמה. כפי שנמסר אירע הדבר בעת שניסה לרדת בשטח חשוף באחד הפר־ברים של רומא.

עדי הראייה סיפרו כמו כן כי לפני האסון נראה המטוס כשהוא חג מעל למקום ומחפש מקום לנחות. אותה שעה, היה כבר מגוזו לק, שיש בדעת המקומיים לשחרר את התקפתם בקוריאה.

הגנרל סיפר להלן כי מאז תחימת שביתת הנשק הוצאו מקוריאה מספר יחידות סיניות אך הכוח הקומוניסטי כולו החונה בקוריאה עודנו מגיע אף על פי כן למיליון איש ב־ערך.

קציני הקישור בקוריאה מתווכחים

חייבות. להתחדש ללא תנאי. לדברי המקורות הללו אמר הנציג הקומוניסטי כי השיחות לא היו צריכות להיפסק כלל, ומשנפסקו־הרי יש לחדשן עתה ללא דחוי.

קציני הקישור החליטו לקיים את ישיבתם הבאה מחר (היום) בשעה 11 בבוקר לפי השעון המקומי (0400 לפי שעון החורף ה־ישראלי).

הצד הקומוניסטי יוצג בפגישה על ידי קו מאן סון, ואילו את האו"ם ייצג אדוארד מרטין, קצין קישור ממעם בנות הברית. מקורות קומוניסטיים אמרו כי מרטין הציע לקיים ישיבה סודית כדי לדון בתנ־אים לחידוש השיחות המכיגות, אך קו מאן סון עמד בכל תוקף על דעתו שהשיחות

התקפת ויאטמינים על מצודה צרפתית

האנוי 14 (יו.פי) — תותחנים ויאטמיניים שלפי הודעה אומנו על ידי הקומוניסטים הסיניים, פתחו היום בהפגות כבדה על מצו־דת דיאין דיין פו, בעזר משמרות חלוץ של המורדים משתערים, דרך סופת אש המגנים, מדי להגיע אל הביצורים. ולדעת דובדים צרפתיים מוכן המפקד הקומוניסטי זו נגוין גיאפ להקריב אלפי חיילים לשם כיבוש המצודה.

הדוברים מסרו כי המורדים נעזרים ב־מכוניות משא רוסיות מטיפוס „מולטוב" ובתותחים חדישים, שלפי ידיעות שלא אוש־רו עדיין הועברו אליהם מסין העממית. עב־זאת הביעו את בטחונם כי התקפה על המצודה תיכשל.

המפקדה הצרפתית הודיעה היום כי במשך ששת החדשים האחרונים נגרמו למורדים 10,025 אבידות בהרוגים בעוד ש־11,900 נפלו בשבי.

השבת 16.1.54 בשעה 2.30 אחה"צ תתקיים באיצטדיון „המכביה"

תחרות ליגה

בין

מכבי-ביח"ר

חיפה תל-אביב

תנועת החרות • נתניה

האשר האספה הכללית השנתית

מחר, יום השבת, 16.1.54 בשעה 10 בבקר

לאבינו היקר שמואל טסלר

קבל ברכתנו ליום הולדתך השישים וחמש

בניך ונכדותיך
חנה, דוד, נירה ובתיה לה

הלגיון התחפר בדרום ירושלים

יחידות מזויינות של הלגיון הערבי גר־אר כיום ה בבוקר מעבר לקווי הגבול ב־דרום ירושלים, כשהן מתחפרות ותופשות עמדות. תנועת הלגיון נמשכה שעה ארוכה, והחיילים נראו מזויינים בכלי נשק אוטו־מאטי וחבושים כובעי פלדה. סיבת התכונה הצבאית הזאת לא נודעה.

מסתננים מזויינים חדרו לדגניה ב'

דובר צה"ל מודיע: מסתננים מזויינים חדרו לדגניה ב' ב־12.1 בשעה 03.40, ופרצו למחסן הבגדים. אחד השומרים הרגיש בהם והזעיק את יתר השומרים.

נתן סלע, בן 48, מרכז השמירה, רץ לק־ראת הפורצים ונפצע קשה על ידי אש מ־נשק אוטומטי, שנפתחה על ידי המסתננים. המסתננים נמלטו. עקבות 3 אנשים ש־נעלו נעלי גומי, נמצאו מובילים דרך חרבת צמח לעבר קו שביתת הנשק.

מצבו של הפצוע הוטב, אבל עודנו קשה.

מועצת ירושלים החליטה פה אחד לתבוע בחירות חדשות – בנפרד מבחירות אחרות

– מאת סופרנו בירושלים –

„מועצת עירית ירושלים פונה לשר הספנים בבקשה ובדרישה לקבוע את הבחירות לעירית ירושלים בהקדם האפשרי ובנפרד מהבחירות ביתר הרשו־יות המקומיות וכמו כן בנפרד מהבחירות לכנסת" — החלטה זו נתקבלה אמש פה אחד במועצת עירית ירושלים, אחרי ויכוחים ודיונים סוערים.

בדיון השתתפו כל הסיעות במועצה. סי־עות האופוזיציה התקיפו את הקואליציה ה־נוכחית, וגם הם צידדו בקיום בחירות חד־שות. מר א. אלישר הציע להקים הנהלה משותפת מקיר אל קיר בתקופת המעבר, ו־לאופוזיציה אמר כי מכל ההאשמות לא הו־אשמה בכ"ז ההנהלה הנוכחית. במעילות...

מר אקסלרוד (סיעת חרות) ציין כי הסיעה הצטרפה להנהלה זו כדי לא לתת את השלטון בעיקרה לידי מפא"י. „אתם שול־טים במדינה כמעט. במשך כל השנים והרסתם אותה". הנואם סיים את דבריו בציינו כי סיעת חרות היתה זו אשר דרשה בחירות חד־שות בועדה.

הודעת סיעת חרות שנמסרה ע"י סגן ראש העיר אדריכל מאיר רובין, מציגה כי הצ־מדת הבחירות לרשויות המקומיות לבחירות לכנסת, היתה משגה — משגה זה נעשה במידע ע"י הציונים הכלליים ומפא"י.

„שמענו כאן הערב בין היתר הזדה על נאומי האופוזיציה הלוחמת" — אמר אדריכל מ. רובין, הכוונות המוצהרות להרוס ולמגר את השלטון הנוכחי בעיריה, להלחם למען חילוף המשטר, אלו הן הבטחות ש„הבטח־תם" לנו עוד לפני שהתחלנו בצעד הראשון: מהיום הראשון ועד עצם היום הזה שאפה „האופוזיציה הלוחמת" לחרום ול־מגר. ירושלים — במצב שהיא נתונה בו — מחיית מאמץ מלבתי מצד המדינה ב־המשטלה, וכלום מלאה את אחת מהבחנה האלמנטרית כלפי עיר הבירה ב־בשנת 1949 היתה השתתפות הממשלה ב־תקציב העיריה למעלה מ־21 אחוז, הש־תתפות זו ירדה בהדרגה והגיעה היום ל־12 אחוז בלבד. מה גרם לכך? לאופוזיציה בעיריה היו נתונים נוחים: מיהה בלתי רגילה, היא מייצגת מפלגות החזלשות על המסגנון מצד אחד ומאידך שלוטות במשטרת ישראל — והיא איננה מהססת לנצל עובדות אלה; והשביתות המרובות ויחס המשיך דבריו נגד נואמי האופוזיציה וטען כי אין כיום אף שר במשלה שיבוא לעזור עיריית ירושלים. להיפך, יש מחבלים בעבודת העיריה, ואלה קוראים לעצמם בונים ר־יוצרים.

אחרי קבלת ההצעה נדבר תמחיאות. מס־רו הסיעות הודעות.

סגן ראש העיר הרב פרוש, יצא ב־רק חבוחר יחלוט — הכריז אדריכל מ. רובין בשם סיעת חרות:

האופוזיציה ניצלה שלטונה על המנגנון ובממשלה – כדי להרוס, לחתור ולמגר

דים הממשלתיים, כמו משרד הע־בודה וכיוצ"ב.

ומה שנוגע לבחירות, — הרי עוד לפני כשנה, בפני ועדת חולון, הביעה סיעתנו את עמדתה החיובית לקיום בחירות, בשום פנים לא במועד אחד עם הב־חירות לכנסת. אילו נתמכה עמדתנו זאת, היו הבחירות מתקיימות עוד בנובמבר 1953, כפי שנקבע מראש. אולם שתי סיעות עשו יד אחד לדחות את הבחירות עד לשנת 1955 ולהצמידן לבחירות לכנסת.

אנו, הלוחי והיחס רק עקבים בנוסח בהכרות בחירות לאור „ההצלחה הרבה" בבחולת המדינה.

אמרתי כי הקצעה שהועלתה הערב אינה מקורית ולא חדשה. גם כיום אנו דורשים בחירות לכל הרשויות המקומיות, שזמן הכנתן עבר, ולא רק בעיריות בלבד. סיעתנו תצביע ללא כל הסתייגות בעד קיום הבחירות לעיריה כי ל־דעתנו רק הכוחר זכאי להחליט ברדי מי להפקיד את הנהלת העיר. שבעתיים זכאים לכך תושבי ירושלים, ד־שומרים לא אמונים — למרות כל מה שעבר עליהם. נוכל לסמוך על כוח שפוטם. בירת ישראל תנוהל ע"י נציגות נבחרה, ולא על ידי ממונים מטעם.

הדיון במועצת הבטחון נדחה לשבוע

ניו יורק, 14 (ע"ר ויו. פר.) — הדיון במועצת הבטחון של או"ם של הסכסוך הישראלי—סורי בענין עבודות הפיתוח בערוץ הירדן, שעמד להתחדש היום, נדחה ליום ה. הבא. כפי שנודע על החדיה לפי בקשתן של שלש מעצמות המערב אל היו"ר התורן של המועצה, מר שארל מאליק מהלבנון, כדי לתת אפשרות להתייעצויות נוספות על הצעת־ההחלטה. שהוגשה על ידיהן למועצה בישיבתה האחרונה — אחרי שכל הנסיונות, שנעשו על ידי לשכור את הקפאון שנוצר, נסתיימו לפי שעה בכשלון.

כמתאימים להשכנת השלום ויישוב הסיכ־סוכים בסיתות המקורות הטבעיים הנוגעים בדבר באופן צודק ובאורח הולם לטובת הכלל."

בנאומו האחרון, בו איים בוטו, מסר ישיענסקי את הקצרה הבאה:

„הצעת־ההחלטה של שלוש המעצמות אינה מוזהה עם הנושא, והמועצה יכולה להתכנס במשך שנים רבות ללא השגת חס־כם. מסיבה זו הנני חושב כי יש לבטל את ביטוח־ההצעה ולהגיש טיוטה אחרת במקו־מה, אשר תשרת כהלכה את המטרה שלפ־ניינו".

דיפלומאטים מערביים אמרו כי אינם סבורים שיוטל ויטו רוסי על הצעת ההח־לטה, אך החשש המחמיר מפני ויטו כזה, ה־עלול ליצור סיבוכים בלתי־צפויים ביישוב הבעייה, הניע את המערב לבקש דחיי־ה. מקורות ערביים מוסרים כי רוסיה הודיע לסוריה שאם יוצא הסוף אל ההצעה לא תתנצל רוסיה לשאר הסעיף, אם סוריה תסכים לו, אך הסוגים עומדים על תיקון ברוב דרישותיהם.

חוגים ישראליים ויהודיים הפעילו לעומת זאת לחץ חזק על ושינגטון שלא להכניס כל תיקון ברוח הדרישה הסורית. הצירות הישראלית בוושינגטון הוציאה חוברת מת 9 עמודים להסברת עמדתה.

ישראל לא קיבלה הודעה מוקדמת

מרכז או"ם, (סט"א) — ישראל לא קבלה כל הודעה מוקדמת על החלטתן של 3 מעצ־מות המערב לדחות את הדיון ועם שינוי המצב פתחה המשלחת הישראלית בפעולת דיפלומטית מורחת. רבת מרץ.

פגישת אבן — וישינסקי

אחד הצעדים החשובים של המשלחת היש־ראלית במסגרת המסע הדיפלומטי הישראלי היא הפגישה בין אבא אבן ובין ראש ה־משלחת הסובייטית אנדריי וישינסקי, שנק־בעה להיום אחה"צ (שעה 11 בערב לפי שעון ישראל).

פגישת אבן — האמרשיולד

בין שאר הצעדים הדיפלומטיים של המש־לחת הישראלית, עמודה להתקיים היום אי־מחר פגישה בין הנציג הישראלי — אבא א־בן, ובין מזכיר או"ם, דאג האמרשילד, ב־קשר לפנייתה של ישראל בדבר שיחות ישירות עם ממלכת הירדן, מאחר שירדן השיבה לפניה זו תשובה מתחמקת ובלתי ברורה, לדעת ישראל תובע המצב ההולך ר־מחמיר בגבולות ישראל—הירדן נקיטת צע־דים מצד מזכירות או"ם. ובפרט שהמחלוקת בשעה זו היא — לדעת ישראל — לא ביחה לבין ממלכת הירדן אלא בין ממלכת הירדן ובין או"ם, אשר, כמסמוכו מתעלמת ממל־כת הירדן.

הכללי"ים אישרו את הסכם הקואליציה „בשלמות ובכל סעיפיו"

החלטה לאשר את ההסכם עם מפא"י „בשלמותו ובל כל סעיפיו" קיבל אמש הועד"פ הארצי של הציונים הכלליים, ל־אחר ששמע ממנהלי המו"ים על תכנו של ההסכם שהושג במו"מ עם ע. נציגי מפא"י.

ההחלטה נתקבלה ברוב של 34 נגד 13, בהימנעותם של 5 חברים.

ה„מזרחי" מסביר הדרישה לתת־שר לחינוך

יש לזנות את תת־שר החינוך והתרבות מתוך החוגים הדתיים, כי קיומה של מערכת החינוך הממלכתי הדתי כי סמכויות ופיקוח דתי יעיל, הוא תנאי ראשוני לשיתופו של הצבור הדתי בקואליציה הממשלתית — הבי־הירו אתמול נציגי המרכז לחינוך הדתי של „המזרחי", הרב בצלאל כהן ומר ישעיהו ברנשטיין, בפני עתונאי ירושלים.

הדוברים נמנעו מלהשיב אם „המזרחי" יהיה מוכן לוותר על הביעתו במקרה שיוס־כם לבטל בכלל את המשרה של תת שר במשרד החינוך והתרבות. כן לא החליט עדיין המרכז לחינוך הדתי אם לפרוש ממס־גרת החינוך הממלכתי במקרה שדרישותיהם לא תתמלאנה.

תחזית מזג האויר

נאה ויבש. הסיכויים לשבת נאה.

870 סטודנטים מישראל בארה"ב

ניו־יורק, 14 (יו.פי.) — 870 סטודנ־טים ישראליים נמצאים בארה"ב למט־רות לימודים — נודע היום מתוך סי־כום רשמי.

הארץ בעלת מספר הסטודנטים הג־יול ביותר בארה"ב היא סין, ש־2,352 מבניה לומדים בארה"ב. מספרי הסטו־דנטים מארצות ערב הם: 590 מעיראק, 381 מירדן, 337 ממצרים, 182 מסוריה, 21 מערב הסעודית ו־2 מתימן. מספר הסטודנטים הפאקיסטאניים מגיע ל־248, הפרסיים ל־881, ההודיים ל־1,216, ה־חבשים ל־32, המרוקאנים ל־14 והאלבא־ניים ל־4.

סיכום הסטודנטים מארצות אירופה: 1.089 מבריטניה, 1.342 מגרמניה, 688 מצרפת, 469 מהולאנד, 405 מנורווגיה, 239 מאוסטריה, 228 משוויץ, וקבוצות קטנות יותר מארצות רבות אחרות.

המצרים עושים פרסום למקרה קיביה...

ושינגטון 14 (סט"א). השגרירות המצרית כאן בתחילה אתמול לתפיץ קונטרס בן 78 עמודים, המוצג כתדפס דו"ח הגנרל ביניקה על תקרית קיביא, אך מכיל תוספת תמונות מועזעות, הדגשות, ושינויים אח־רים.

מטרת הפעולה: לעורר בחוגי הפקידות הממשלתית בוושינגטון, רושם, כאילו גו־רמת מדינת ישראל לבצע מעשי זוועה בר־ביים נגד שכניה.

מצרים שחרדה הבשר שהחרימה לפני חודש

קאהיר 14, (יו.פי.) — ממשלת מצרים הורתה לשחרר את המטען של 153 טון בשר ומערכי מזון אחרים, שהוחרמו לפני חודש באניה „ברנקה מריה" ושנועדו לישראל, נודע היום.

המטען סורק בפורד סעיד שבתעלת סואץ ב־17 בדצמבר. בעלי האניה נתבקשו לבוא ולטעון אוצו מחדש.

870 סטודנטים מישראל בארה"ב

ניו־יורק, 14 (יו.פי.) — 870 סטודנ־טים ישראליים נמצאים בארה"ב למט־רות לימודים — נודע היום מתוך סי־כום רשמי.

הארץ בעלת מספר הסטודנטים הג־יול ביותר בארה"ב היא סין, ש־2.352 מבניה לומדים בארה"ב. מספרי הסטו־דנטים מארצות ערב הם: 590 מעיראק, 381 מירדן, 337 ממצרים, 182 מסוריה, 21 מערב הסעודית ו־2 מתימן. מספר הסטודנטים הפאקיסטאניים מגיע ל־248, הפרסיים ל־881, ההודיים ל־1,216, ה־חבשים ל־32, המרוקאנים ל־14 והאלבא־ניים ל־4.

סיכום הסטודנטים מארצות אירופה: 1.089 מבריטניה, 1.342 מגרמניה, 688 מצרפת, 469 מהולאנד, 405 מנורווגיה, 239 מאוסטריה, 228 משוויץ, וקבוצות קטנות יותר מארצות רבות אחרות.

בוואן יצא

מר אינורין ביוואן, מנהיג האגף השמאלי של מפלגת העבודה הבריטית, ומי שהיה שר הבריאות באנגליה, ועדיתו, כב' ני' לי, חברת הפרלמנט הבריטי, יצאו ביום ה' לפני חצות את הארץ במטוס „אל על" מהביקור ל־9 ימים באורחות המשמלה במסגרת סיו־רם במזרח התיכון. לפני צאתם ביקר מר ביוואן ורעיתו בגבעת ברנר ובמכון הספר „הדסים" של וויצ'ו.

דוכד דוילוק לביקור בישראל

ניו־יורק, 14 (יו. פר.) — דוכ דוילוק, מוכירן של המוסד שהקים איינהואר ל־חילופי ביקורי ידידות, יצא היום מארה"ב ב־דרכו לאירופה ולמזרח הקרוב, בו הוא עתיד לבקר גם בישראל.

ה„מזרחי" מסביר הדרישה לתת־שר לחינוך

יש לזנות את תת־שר החינוך והתרבות מתוך החוגים הדתיים, כי קיומה של מערכת החינוך הממלכתי הדתי כי סמכויות ופיקוח דתי יעיל, הוא תנאי ראשוני לשיתופו של הצבור הדתי בקואליציה הממשלתית — הבי־הירו אתמול נציגי המרכז לחינוך הדתי של „המזרחי", הרב בצלאל כהן ומר ישעיהו ברנשטיין, בפני עתונאי ירושלים.

הדוברים נמנעו מלהשיב אם „המזרחי" יהיה מוכן לוותר על הביעתו במקרה שיוס־כם לבטל בכלל את המשרה של תת שר במשרד החינוך והתרבות. כן לא החליט עדיין המרכז לחינוך הדתי אם לפרוש ממס־גרת החינוך הממלכתי במקרה שדרישותיהם לא תתמלאנה.

תחזית מזג האויר

נאה ויבש. הסיכויים לשבת נאה.

כ־200 ניספר במפלי שלג

טרית מוניאה כסמים על הזויינות מ־חדש בסמוכים לפרוש קרנות למתקנים, המכוונים למניעת אסונות מזג האויר".

אבדות גם באיטליה

אבידות בנפש נגרמו היום גם באיטליה על ידי מפלי־השלג. שני ילדים מצאו את מותם בשנתם בעת שמפל־שלג במחוז בולזאנו שבקרבת הגבול האוסטרי קבר תחתיו את סוכת מגוריהם. היו אלה שני הקרבנות הראשונים של מפלי־השלג ב־אלפים האיטלקיים בתורף זה.

מפל־השלג שחף עמו בעת סגעו בסוכה את הוריהם של שני הילדים ואת אחיהם. אך עובדי ההצלה שהגיעו למקום מצאו את ההורים ואת הילד השלישי בעודם בחיים.

תינוק כן שנה ניצל אחרי 56 שעות תחת השלג

פרידריכסהאבן, גרמניה, 14, (יו. פר.) — תינוק בן שנה שנקבר תחת השלג ב־מפולת השלגים במחוז ורלארסברג ב־אוסטריה, נמצא חי לאחר 56 שעות, כשפלגות ההצלה הגיעו אליו בחופרו בשלג.

התינוק נשלח למקום מבטחים באחד ה־ליקופטרים, העוסקים בפינוי הניצולים.

בריטניה אינה מתנגדת לסיוע אמריקאני לפאקיסטאן

לונדון, 14 (ע"ר) — המיניסטר ליחסי הקהילה הבריטית, הלורד סוויטון, הצהיר כאן היום כי בריטניה אינה מתנגדת להגשת סיוע צבאי על ידי ארצות הברית לפאקיס־טאן.

הלורד סוויטון אמר את דבריו בשיחה עם עתונאים ממדינות חבר העמים הבריטי. הוא הסרין כי לבריטניה אין זכות להתנגד לה־גשת סיוע זה, ואף אין בדעתה לעשות כך.

שביתת החשמלאים בלונדון מתרחבת

לונדון, 14 (יו. פר.) — שביתת החשמלאים בבריטניה, המאורגנת ע"י ה„טרייד יונין" הגמצא תחת השפעת הקומוניסטים, שהקיפה בימים הקודמים את מפעלי האטום „אלדר־מסטון" ומפעלי־זיקוק, מרצה היום גם ב־בסיסי מיל האויר המלכותי.

מצב חרום לששה ימים במצרים

650 נאסרו – השתיקה הרשמית נמשכת

קאהיר, 14 (ע"ר ויו. פר.) — מצב חירום הוכרז היום בכל רחבי מצרים על ידי נשיא המדינה הגנרל נגיב, בעקבות פרוקו של ארגון האחים המוסלימים ומאסר מאות ממנהיגיו. מצב החרום יישאר בתקפו 6 ימים.

„האחים", נקראו כל ה„אחיותיו", חברי ה־תפילה מרוסדי־השיחים של „האחים ה־מוסלמים".

שוטרים חובשי קסדות פלדה עמדו על המשמר ליד כל המסגדים. בקאהיר ובפר־ובינציות יסיירו ברחובות הראשיים במשך כל היום. כמרכז שמרו חיילים מזוינים בתת־מקלעים על בניני המשטרה ועל שאר עמדות המשמרת בקאהיר, כולל בית השידור שבבירה.

לויטננט קולונל זכריה מוהיידין מיניסטר הפנים והמנהל הכללי של שרות האינטליגנס המצרי, אמר הבוקר בשיחה עם סופר רויטר כי

מ.ח. בגין

מה היתה עושה תנועת החרות?

הלינו מפרסמים את נאומו של מר מנחם בגין, יותר תנועת-החרות, שנישא בישיבה מיוחדת של הועד-הפועל של המפלגה הרביזיוניסטית בדרום-אפריקה, בעת ביקורו במדינה זו. הנאום במקורו נישא באנגלית.

במשך שמונת השבועות האחרונים נסיתי להסביר לתושבי מדינה זו את מצבה של ישראל בעולם המדיני, הכלכלי והצבאי, כפי שהתפתח תחת המשטר, שיש לנו כל הזכות לכנותו, „המשטר הינאסי", בכל אופן, עלי ל-הודות שאלה אחת האזינו לדעת תנוע-תנו. עוררו שתי שאלות: ראשית, האם תנועת החרות תצליח יותר? ושנית, מהי תשובתכן הפוליטית-בינית לבעיות ש-הצגת היום לפנינו? וחייתי נאלץ אז להודות כי בשתי שאלות אלו יש יותר מאשר מידה של רצון-רע או של אי-הבנה.

— האם אתם תצליחו יותר?" אם עונים על שאלה זו בכל הכנות בשלי-לה, אזי שום שינוי אי אפשר. בקבוצה השלטת, לא היו אפ-שרויים בעבר בכל מדינה שהיא ולא יהיו אפשרויים בימינו אנו. תמציתה של הדימוקרטיה היא האפשרות לחיי-לוף שלטים. אפילו אם מצליחים ה-שלטים במעשיהם, הרי שתבונתם של העמים החושבים מכתיבה להם את ה-צורך לתחליפם מדי פעם, משום שיש מידה גדולה של אמת בכך שיש בכוח כדי להשחית את אלה-השבעדיהם נתון כוח זה, ושלטון מוחלט מביא, בסופו של דבר, לידי שחיתות מוחלטת. ברם, אם השלטים אינם מצליחים במע-שיהם, אזי השינוי הוא בבחינת הכרח מוחלט. אחוק הגורל הוא שהיהודים מטיפים לדימוקרטיה בפני כל עמי העולם. אולם בקרבם עצמם מפתחים הם פילוסופיה חיים שאינה אלא שוטאר-ליטריות מוחלטת. ושואלים, ועלי לו-מר בגלוי, את השאלה הטפשית: הת-צליחו אתם יותר?

בכל הנוגע לתוכנית הפוליטית-בית שלנו, מכל מה שכתב ה„לא" הרבים שאמרנו, אפשר להסיק את ה„כן" הר-בים. אם אתם אומרים שאיננו רוצים באפלה, אינכם נותנים בואת תשו-בה שלילית. בכך אתם קובעים באר-מן, ברור הדבר שאם אומרים אתם כי איננו רוצה לנסוע לפורט אליזבת במכונית, חייב אני להוסיף הצהרה פוליטית להצהרה שלילית זו ולהס-ביר אם לנסוע לשם ברכבת או במ-וטוס. אני מאמין שמאז יצר ראש בית-ר את תנועתנו, אפשר היה לגלות את ההצהרות הפוליטיות בכל ההצהרות השוללות שלנו שניתנו באוזני העם היהודי בכל הנוגע לקוי המדיניות, לכשלונות, לטעויות ולעונים לתפישות המוטעות של אלה שאחזו בהגה.

אולם, אם קיים עוד ספק כלשהו אנ-סה, בפני „משפחתי", שלי, לפרוש את תוכניתנו אנו ולהסביר מה בעשה אנחנו במקרה ונקבל את אימונו של העם כדי להקים ממשלה חדשה — ובמשך דברי אסביר, מהי לדעתנו ממשלה חדשה — או במקרה ואנחנו נהיה תנועת החיה במשלה חדשה.

ב.

מה נעשה בחיית הפנים? ראשית, נעניק קונסטיטוציה לעמנו. פרשת הקונסטיטוציה בישראל מתחילה, כי שם שהתחילו כל ההתפתחויות, הן במדיניות והן בכלכלה: גם מעילה כי אימון, ועם הבטחה שלא קויימה, ה-גורמים תמיד דימוראליזציה בקרב ה-עם.

כאשר הוכרזה המדינה, פורסמה הצהרה רשמית בשם הממשלה הומ-נית הבלתי-נבחרת, שלפיה תוקם בעתיד „אספה מחוקקת", שתעניק את החוק העליון לעם ולמדינה. כל מי שלמד אודות חוק קונסטיטו-ציוני, יודע מה פירוש המונח „אספה מחוקקת".

בכל המדינות שנוצרו בין שתי מל-חמות העולם, בכל המדינות שבהן חת-קיימו מהפכות נגד המשטרים הדרד-נים, בכל המדינות האלה ניתפת „מא-גנה כארטה" לבני העמים האלה, ל-מען ידעו כי קיים חוק יסודי, אי חוק עליון, שהוא עליון מעל לכל החר-קים והמבטיח להם זכויות בלתי-מ-עוערות מסויימות.

עמנו הלך בשנת 1949 אל הקלפי כדי לבחור, לא פרלמנט, אלא אספה מחוקקת, אמת, כל עוד יושבת אספה מכוננת על כנה, הרי שלא תוכל לה-ימנע, כתוצאה מהחיים עצמם, מלקיים תפקידים של פרלמנט רגיל. ברם, יש להודות כי תפקידה הראשוני של אספה מחוקקת הוא להעניק קונסטי-טוצית לעם. אולם מיד לאחר הבחירות, כאשר התכנסה האספה המחוקקת ב-ירושלים, היא הוכרזה כפרלמנט רגיל, אפילו בשמה, ולא כל שכן בתוכנו ועם זאת הפחירה הקואליציה הממשלתית בגלוי שלא תינתן לו קונסטיטוציה לעם.

ג.

במשך חמש השנים האחרונות — על אף שעשינו כמיטב יכולתנו, ב-תוך מיעוט בפרלמנט, כדי להסביר לרוב כי קונסטיטוציה הכרחית היא מכל נקודת השקפה שהיא — נימ-נעה קונסטיטוציה כזאת מהעם. אנו סבורים כי הקונסטיטוציה היא הכרח. אמת היא שהרוב חייב לשלוט. שתי האלטרנטיבות לשלטון של רוב הן, ראשית, תוהו ובוהו, ושנית, דיקטטו-רה.

שתי האלטרנטיבות האלו עלולות להביא לידי אסון למדינה וכל האנשים החושבים יסלדו מפניהן. ברם, אמת היא שגם שלטון של רוב עלול להפוך לדיקטטורה. יש לנו דוגמאות בהיס-טוריה, שבהן הוכח כי לא רק במשטר של מיעוט יכולה להתפתח רודנות, אלא אפילו במשטר של רוב. ומשום כך באה תבונתו של העם, שרכשה לה נסיון בכל מיני צורות של ממשל, ומעתיבה לו, לעמוד בפרץ ולחסום את הנטיות הדיקטטוריות המתפתחות ב-משטר של רוב.

מצב כזה אינו שורר במדינתנו. ה-כת השלטת יכולה לחוקק כל חוק ה-נראה לה — ולו גם דיקטטורי — מ-בלי שתהיה בידי העם כל הגנה נגד חוקים כאלה מנקודת מבטו של החוק העליון, מנקודת מבטו של המוסר, או מנקודת מבטו של בית דין צדק.

ד.

והיה זו טעות לחשוב, ידידי, כי זוהי בעייה תיאורטית, למעשה, כבר היתה הפכה בעייה זו למעשית ביו-תר במדינתנו. משום שיש לנו חוקים דיקטטוריים. מרבים לא הוטלו עלי-נו על ידי ממשלתנו אנו, אלא נשארו לנו בירושה ממשלת קודמת, וממש-לה קולוניאלית. „חוקי החירום" המ-פורסמים, למשל, שהוקצו בזמנו על ידי אחד מחברי הכת השלטת, שהיה אז שר המשפטים וכיום חבר הפרל-מנט בשם הכת השלטת, הוא כינה את החוקים הללו בפניהם של הברי-טים: „החוקים הדיקטטוריים ביותר בעולם. שאפילו בגרמניה הנאצית אין כדוגמתם". וחוקים אלה קיימים ע-דיין במדינתנו, הם נוצלו לרעה וכבר גונו על ידי הרוב בפרלמנט.

ב-1951 נאסרו כמה עשרות בחוריי-ישיבה בירושלים באשמת השתייכות לכת בלתי-חוקית בשם „ברית ה-קנאים" והובאו למחנה מעצר ליד חי-פה — והדבר נעשה בהסתמך על „חו-קי החירום" הללו, ולאחר מכן, בגלל התפתחות פוליטית-פנימית מסויימת — הקרע בקואליציה של מפא"י ו-הדתיים — קם רוב בפרלמנט נגד חוקי החירום. הרוב החליט באופן רשמי להביע את דעתו בשם הכנסת שחוקי החירום משנת 1945, שהם בתוקף ב-ישראל, מנוגדים לעצם יסודותיה של מדינה דימוקרטית וישר משום כך. הוקמה גם ועדה מיוחדת ש-מתפקידה היה להציע — בעתיד ה-קרוב — הצעת חוק לביטול חוקי החי-רום.

ה.

החלטה זו נתקבלה, כפי שכבר ציינ-תי, על ידי הרוב בפרלמנט, אלא ש-היא מעולם לא הוצאה לפועל. זוהי הוכחה נוספת לאופן בו מפרשים אנשי-הרוב את המושג דימוקרטיה. אם יש להם רוב, אזי זוהי דימוקראטיה. אם הרוב הוא נגדם, אזי אין זה בעיניהם אלא „רוב מקרי", שאסור, או שאין צורך, להתחשב בו.

עובדה היא, שבגניגות לרצונו ה-מוחלט של הפרלמנט, קיימים עדיין חוקי החירום במדינתנו. ונוסף להם ישנו חוק חירום מיוחד, שנוצר על ידי הממשלה הזמנית הבלתי-נבחרת שנת 1948.

וכבר השתמשו אף בחוק חירום זה — והשתמשו בו לרעה — ועלי לחו-דות שהוא גרוע מחוקי החירום הבריי-טיים. משום שאם כי החוקים הבריי-טיים חיסלו את כל זכויות האזרח האל-מנטריות של האדם ואיפשרו לכל חייל ושוטר לאסור כל אדם בכל זמן שנראה לו, מבלי להודקק לצו של שופט; ואם כי חוקים אלה איפשרו להביא אזר-חים בפני בית דין צבאי; ואם כי חו-קים אלה איפשרו לחחזיק אדם במחנה מעצר למשך זמן בלתי-מוגבל — הרי שבכל זאת, לא היה המעצר עצמו מ-הווה הוכחה לאשמתו אבל הנוצר ב-היה תמיד „חשוד". חוק החירום „של-נו", לעומת זאת, קובע שאם מכריזה הממשלה אדם מסויים כאשם, אזי מ-הוה הצהרה זו כהוכחה מספקת לבית דין בנוגע לאשמתו של העצור. בצו-רה זו לא רק שהוא חשוד, אלא שהוא נדון על ידי הצהרה זו. אשמתו „מו-כחת" על ידי דו"ח סודי של המשטרה החשאית, ההופך להצהרה רשמית של הממשלה.

ו.

אם תיתנן קונסטיטוציה לעמנו, יבו-טלו חוקי חירום אלה — ראשית, כי-תוצאה מחוק הקונסטיטוציוני, יש-נית, כתוצאה מחוק ספציפי, שיתקבל על ידי רוב חדש בפרלמנט, שהיה מבוסס על אותו חוק שנתקבל בפרל-מנט ואשר עליו, כבר דיברתי. אם תתקבל קונסטיטוציה, שלפיה תוקם ב-עתיד „אספה מחוקקת", שתעניק את החוק העליון לעם ולמדינה, כל מי שלמד אודות חוק קונסטיטו-ציוני, יודע מה פירוש המונח „אספה מחוקקת".

בכל המדינות שנוצרו בין שתי מל-חמות העולם, בכל המדינות שבהן הת-קיימו מהפכות נגד המשטרים הדרד-נים, בכל המדינות האלה ניתפת „מא-גנה כארטה" לבני העמים האלה, ל-מען ידעו כי קיים חוק יסודי, אי חוק עליון, שהוא עליון מעל לכל החר-קים והמבטיח להם זכויות בלתי-מ-עוערות מסויימות.

עמנו הלך בשנת 1949 אל הקלפי כדי לבחור, לא פרלמנט, אלא אספה מחוקקת, אמת, כל עוד יושבת אספה מכוננת על כנה, הרי שלא תוכל לה-ימנע, כתוצאה מהחיים עצמם, מלקיים תפקידים של פרלמנט רגיל. ברם, יש להודות כי תפקידה הראשוני של אספה מחוקקת הוא להעניק קונסטי-טוצית לעם. אולם מיד לאחר הבחירות, כאשר התכנסה האספה המחוקקת ב-ירושלים, היא הוכרזה כפרלמנט רגיל, אפילו בשמה, ולא כל שכן בתוכנו ועם זאת הפחירה הקואליציה הממשלתית בגלוי שלא תינתן לו קונסטיטוציה לעם.

ג.

במשך חמש השנים האחרונות — על אף שעשינו כמיטב יכולתנו, ב-תוך מיעוט בפרלמנט, כדי להסביר לרוב כי קונסטיטוציה הכרחית היא מכל נקודת השקפה שהיא — נימ-נעה קונסטיטוציה כזאת מהעם. אנו סבורים כי הקונסטיטוציה היא הכרח. אמת היא שהרוב חייב לשלוט. שתי האלטרנטיבות לשלטון של רוב הן, ראשית, תוהו ובוהו, ושנית, דיקטטו-רה.

שתי האלטרנטיבות האלו עלולות להביא לידי אסון למדינה וכל האנשים החושבים יסלדו מפניהן. ברם, אמת היא שגם שלטון של רוב עלול להפוך לדיקטטורה. יש לנו דוגמאות בהיס-טוריה, שבהן הוכח כי לא רק במשטר של מיעוט יכולה להתפתח רודנות, אלא אפילו במשטר של רוב. ומשום כך באה תבונתו של העם, שרכשה לה נסיון בכל מיני צורות של ממשל, ומעתיבה לו, לעמוד בפרץ ולחסום את הנטיות הדיקטטוריות המתפתחות ב-משטר של רוב.

מצב כזה אינו שורר במדינתנו. ה-כת השלטת יכולה לחוקק כל חוק ה-נראה לה — ולו גם דיקטטורי — מ-בלי שתהיה בידי העם כל הגנה נגד חוקים כאלה מנקודת מבטו של החוק העליון, מנקודת מבטו של המוסר, או מנקודת מבטו של בית דין צדק.

ד.

והיה זו טעות לחשוב, ידידי, כי זוהי בעייה תיאורטית, למעשה, כבר היתה הפכה בעייה זו למעשית ביו-תר במדינתנו. משום שיש לנו חוקים

ק. פענלסון

אנגליה וארה"ב במזרח התיכון

ההתחרות בין ארצות הברית ואנגליה על ההשפעה במזרח-התיכון, הקיימת ועומדת מאז מלחמת העולם השניה, התלקחה עתה מחדש. מה שמתהוה עכשיו הוא מעין סיבוב חדש במאבק שגובר ונחלש חליפות. אולם אינו פוסק מלהתחולל. סיבה אחת לגלוי האחרון של התיכון הממושך עוצבה בשאלת הנפט הסוערת על יחס הבריטים ובעיה כולה של מצרים ושל שלוחבה במערכות המערב.

האמריקנים אינם מחשיבים כל עיקר את תעלת הסואץ, בתור נתיב בעל ערך אס-טראטגי. התכניות שלהן „מתעלמות לחלוטין מהתוף של הלבנון דרומית והמסובך של ה-ליפס, שהעם חייב להיות חופשי להח-ליפם, וכי לכל אדם ולכל אזרח יש זכויות מסויימות, ששום שליט אינו יכול לגזלן ממנו.

הבטחון המדיני, הכרחי גם מנקודת מבט כלכלית, משום שהמשבר המס-כן ביותר והסכנה הגדולה ביותר, ה-מרחפים מעל לראשינו, הם משבר ה-אימון, אם רצונו ביציבות, אם רצו-נו בבטחון פסיכולוגי, חייבים אנו להעניק, לא רק לאלה המתגוררים כבר בישראל, אלא גם לכל אותם ה-אורחים הפוטנציאליים, את ההרגשה, שאם הם באים למדינתנו, הם יהנו מפוריות אורחיות וכי זכויות אלה לא תבוטלנה על ידי רוב מסויים הקיים במדינה, או על ידי רוב כלשהו שי-צוץ לפתע פתאום.

חוק קונסטיטוציוני מהווה הכרח גם לצורך משיכת אנשים למדינתנו, ב-מיוחד מארצות המערב, ולצורך זה שאנשים אלה יעלו לכאן עם כל רכו-שם.

משום כך, סבורים אנו שאם נזכה באימון העם ונוכל ליצור ממשלה, אז להנות את הרוח החיה במשלה ח-דשה, יהיה עצדנו הראשון להעניק קונסטיטוציה לעם. „מאגנה כארטה" שתבטיח זכויות אזרח ומיעוטים, ואנו משוכנעים כי חוק קונ-סיטוציוני מצד אחד וביטול חוקי ה-חירום מצד שני, יהוו שירות גדול לעם, למדינה ולעתיד. אין זה צודק ואין זה הוגן לדבר גבוהה בשם הדימוקרטיה ובשם החופש, בעוד בשם הצדק, בפנו כל העולם כאלו, בעוד שאנו, עצמנו איננו מהווים דוגמה לרעיונות יהודיים יסודיים אלה במדינתנו אנו. ואם מאמינים אנו ר-אני ידוע שמאמינים אנו, בתורה ש-למדנו ושלימדנו ראש בית"ר, „כי מציון תצא תורה ודבר ה' מירושלים", אזי חייבים אנו להנהיג רעיונות אלה בביתנו אנו תחילה. הרי אלה הרעיו-נות הקבועים באמונה שאדם נוצר ב-צלם אלוהים. וכי המדינה נוצרה כדי לשרת את האורחי כדי לשרת את היחיד, כדי לדאוג לשלומו ולבטחו-נו וכי המדינה אינה מטרה בפני עצ-מה.

תכניות ל„שבת שירה" הודגמו בהר-ציון

התוכניות של „שבת שירה" נפתחו אתמול אחה"צ בהר ציון, ד"ר ש. ז. כהנא, המנהל הכללי של משרד הדתות, הסביר בדברי הפ-תיחה את מטרת התוכניות — עידוד החברת השירה הדתית והבנתה בעם, מתוך מגמה של מיזוג הערות.

חזנים ומקהלות, הדגימו כמה לחנים של „שירת הים" כפי שהיא מושרת בפי העדות השונות. כן הודגמה היצירה של המלחין מר ב. בן-אוריך ל„שירה", מנגינה שהיא מוזגה של יסודות שעמי המקרא מכל העדות. ב-המשך תוכנית הפתיחה הוקראו אגרות הר-ציון על השירה הדתית ועל כנורו של דוד.

ועדה מיוחדת חיבחר את המנגינה ותיקבע-לחן אחיד, בשביל „שירת הים" ל„שבת שירה" ולשבוע של פסח.

מפ"ם לא נכנסה לקואליציה

„פיגמליון"

פ. ניץ

עונה תיאטראלית ברוכה. באה עלינו בלא עין הרע. נתברכנו בשפע של תיאטרונים ו„להקות" — מהן קבועות ומהן נודדות, והתצוגות הן כה מרובות, עד שהמבקרים המסכנים מתרוצצים אובדי עצות בין הצגה להצגה, ומרוב בלבול, קשה להמחיץ פבר בין קומדיה לטרגדיה.

„הלהקה הפריטשית" של הציונים הכל-ליים ומפא"י הציגה בהצלחה את „דיבוק ה-צוענים": „פאני" — את הא'מוצר הגדול", הממשלה — את „המת החי" ו„המטאטא" — היכן מוצאים היום את המטאטא. לא זה המופיע על במת קרקיים, אלא את זה הגדול בעל שבטי ברזל שיעשה את הנקיון היסודי!

לא ייפלא, איפוא, שכותב הטורים הללו החליט לברוח מההצגות השבלוניות למיני הן וללכת לפגישה עם ברנרד שאו הגדול, לראות ולשמוע כיצד מניף הוא את מגלבו ומצליף ללא רחם על בעל הבית המנוונת. ברנרד שאו המסכן! אילו נולד „חומר" היה נמצא לו בשפע מבלי שיאלץ לבזבז את כחותיו ולמות בגיל כה צעיר (בן תשעים למאה אם איני טועה).

הנה, הרהרתי בלבי, אוכל לברוח קצת מהמציאות הנמוכה שלנו, וליהנות למראה שנוי הנוף — למראה בנות משאות רקב של הזוקן, ואין אומר הכחוב: „בעת רבים — חני יבשה"...

קפתי והלכתי ל„קאמרי" — וזה מבלי שהליכתי תקבע מיהו הצודק כאן — בת האב מצד אחד וגוא לא למשוך אותי בלי-שון...) אי בעל הבית. קצרו של דבר — הלכתי אל ברנרד שאו, במקום בו תאכסנה רוחו אותו ערב. ואם זכה אותו גאון שרו-מה להתגלגל בגופה של חנה מרון — הרי מזלו הוא זה...

פיגמליון I. מוזר עד כמה זה מצלצל כמו אשכולון... ואולי מוכיר צלצול זה את ה-מלה מיקיון... או משהו אחר, ארכאי, נניח בן גוריון, זה „המחבורד" שאינו מתערב ב-פוליטיקה יותר, רק... עוסק יומם ולילה בשגור מכתבים על ימין ועל שמאל... זה ידוע לי מקור, מפליט „הערה" כי כסא תת-שקרבות סטאלינגראד וודרון הם אפס אפ-סים לעומתו! — כי כסא זה מגיע לדתיים ב-חוקה — וזה לאחר שמר שרת „אהוב ישעו-לחן אחיד, בשביל „שירת הים" ל„שבת שירה" ולשבוע של פסח.

פיגמליון II. ואולי אפשר אצלנו לא-שבקה" — הרי אין הדבר משנה במאומה, ייתכן שהלכלוך מכסה על הרובשקה, כשם שהרובשקה מכסה על הלכלוך. היא ב„רובשקה" שלה מוצאת את הספוקה המלא בחרי לי היא נתונה — הוי האשפתות.

ואז מופיע הפרופיסור היגינס המטורף ומחליט להפוך אותה ל„ליידי" ולהכניסה לחדר המלכות. אכן, מטורף הוא אותו פרו-פיסור, ומטורפת משימתו...

אף איש לא האמין כי אכן יצליח במשך תקופה כה קצרה להפוך את נערת הרחוב ל„ליידי" מושלמת, ולהביאה לארמון המלך, בבלי שזהותה האמתית תתגלה.

והפרופיסור ועמל עמל רב ומסוחרר, על נערת הרחוב. הוא מלמדה כיצד לצעוד, כי-צד לשבת, כיצד לפתוח את הפה, מתי לדבר והעיקר — מתי לחשות... הדברים נראים כלאחוריים מאד. כי אכן, נעתה זו מתאימה מטבעה להיות „ליידי". כשם שגזם הזהב נועד מטבעו לאף חזיר. ואמנם, ה„עולם הזה", החברה בו היא מופיעה, מתחילה לחאות משגיאותיה ובהליכותיה מעין „מו-דה", ומחקה אותה ואת הפוייתיה...

הפר-פיסור המטורף, משקיע פה את כל כחו אמצעיו. הוא אינו רואה אותה כנערה. כ-צור אנשי חי בעל חמימות. הוא מסור כו-לו ובקנאות עיוורת לחפעל — ליצירת אדם חדש מאותו חומר היולי הנתון במשקע התחתון של החברה האנושית... הוא, וכל אנשי המדע רואה אותה כקרבן קדשים, כיצירת „אמנות — ומכאן כאה ההתנגשות, ה„ליידי" רוגזת על שאינו רואה אותה כ„חתיכה", ואתה יחד רוגז כל הקהל, כמו-ר המונות כה של הזדמנו-ות ?! יחד על כן, הקהל מ-א כי דווקא דרגת „ליידי" מושלמת — במידה שהדב-רים נתונים בידיו...

ה„מוסר הצבורי" דורש שאותו פרופיסור יצגל את תומתה של הנערה ואת חמודי-תיה, כמובן, בצורה גינטלמנית, תוי אומר — לעשות את. כל הדברים שרק כאשר עו-שה אותם גינטלמן הרי הם בגדר גינטלמ-ניות...

והנה רק מצליח אותו סטיריקון גאוני מ-בלי שרבים יבחינו רכך להצליח על ימין ועל שמאל ולהוקיע את החברה הרבותית על כל מומיה וגגעיה.

• • •

מיסטר ברנרד שאו הנצחי — כיצד זה הצלחת להנציח מחזה ישראלי מקורי זה ולהראותו בצורה כה נאה.

הנה זו, נערת האשפתות, והנה גם אביה השכור המולכלך שסחט כספים או בלשונו „חלב" מכל הבא ליד בשם ובשביל אותה נערה אומללה. הנה כיצד הפכו שניהם — זו ל„ליידי" כביכול, וזה ל„מיליונר".

והנה גם הפרופיסור „היגינס" שלנו, הי-גינס הגדול, זה שהחליט להכניס את רוח אדון הנערה האשפתות, ולמדה דרך ארץ, לאלפה בינה ולהכניסה להיכל המלכות...

כמה לעגנו לו לפרופיסור „מטורף" זה! אף איש לא האמין כי יהפוך את מורכת ה-ענביות ל„ליידי".

„פרופיסור היגינס" זה — כל מעייניו היו קודש לחפעל „פיגמליוני" זה, אשר בו-צע כהלכה. הנערה חובקת האשפתות הפכה ל„ליידי" ואילו הפרופיסור? — ה„ליידי" מטיחה לא פעם את נעלי הבית בראשו, על אשר לא ידע נועצה ב„תקופת הלימודים" — כנהוג וכיאה לגינטלמן מושלם בימים אלה...

והפרופי[illegible] — הוא ממשיך לחת שעו-רים בהלר[illegible] ופונטיקה, הוא מנשיך לא הרף להעלות [illegible] נערת האשפתות הקבוצית ל-דרגת „ליידי" מושלמת — במידה שהרב-רים נתונים בידיו...

העלאת השכר ו...הצדק

י. טריווש

כי מחמת לחצה של ההסתדרות, מס-פר ניכר של רכושנינו כבר הפליגו ומפליגים חוצה לארץ.

עליה מתמדת של שכר עבודה מ-צמצמת את יוצרנו, כלומר משמיטה את יסוד קיומם של פועלינו. הרי נתונים רשמיים שאין-להפריכם: 1. לה-לכה, בתום הרבע השלישי של שנת 1953 צריכים היו לסיים את בניתם של כ-16.284 חדר בערים, לעומת 12.637 הדר שתוכננו לאותה תקופה ב-שנת 1952; ברם, בפועל נבנו רק 11.517 חדר, לעומת 20.961 בשנה ה-קודמת.

שטח הבניה התעשיתית שהוחל בה באותה תקופה היוותה 45% מזה של שנת 1952, חנויות ומשרדים — 35% ובתי מלון — 50% הרשיונות לבניה תעשיתית, שהוצאו היוו כ-24% מ-כלל הרשיונות שבשלשת רבעיה הרא-שונים של שנת 1952, ולבניית חנויות 37%. הוצאות הבניה עתה גבוהים פי שלש מכפי שהיו ביולי שנת 1950.

2. פמ"ם מסרבת להתחשב במסיבות חיינו הממשיות ומוסיפה לתבוע את המחשת ההלכה הסוציאליסטית, המתי-ניקה את משקנו ואת יציבותנו המ-דינית, ואילו מפא"י, חותרת, כביכול, „לפשרה", המתבטאה בכך שהיא מתי-רה לתעשיין לתעלות את מחיר תוצר-תו מתוך הנחה (צודקת בהחלט), כי בלעדי העלאת מחירי המוצרים לא יו-כלו התעשיינים להעלות את השכר... כך יוצרת ההסתדרות, על הרוב המ-פא"יי שלה, אינפלציה מסוכנת לישר-אל...

ההסתדרות מונה קרוב ל-500.000 פועלים, פקידים ובעלי מקצועות שו-נים, כאשר, לפי דרישתה, מעלים כל 3-4 חדשים את שכר העבודה, הרי בעת ובעונה אחת חלה עליה בשכרם של כל חברי ההסתדרות, אשר תוך שנה אחת מסתכמת ב-70 ל-% לעובד, או ל-500.000 עובדים ב-35.000.000 ל"י. בעת ובעונה אחת עולה, כמובן, גם שכרם של אלה שאינם חברי הסס-תדרות, מכאן ששיעור העליאה גדול בהרבה מ-35.000.000 ל"י.

יתר על כן, הפעם אין מדובר עוד בהעלאה בהתאם ל„מדד", אלא בהע-לאת שכר יסוד, נוסף ה„מדד", מכאן שהסכום הכולל יהיה גבוה בחרבה מ-מי שיפסק סכום זה? מכשב דפוס... קו-דם לכן אפשר היה לבקשו „בחרו-מות". עתה, מקור זה פוחת והולך, שכן הפילנטרופיה כבר הגיעה לשיאה ואילו שכר העבודה מוסיף לעלות.

במגמתה לשתק אינפלציה בלתי נמ-נעת זו, הממשלה מקצצת באורח דר-קוני באשראי הבנקאי, קיצוצים, אלה משתקים את התפתחותנו התעשיתית ואת הבחצרות תעשיתיות, המכאן סגי-האבטלה, האבטלה, מאידך גיסא גור-מת לבצוע עבודות בלתי פרודוקטי-ביות, המגבירות את האינפלציה... ה-עלאה אוטומטית של שכר עבודה גור-רת עליה שיתתית במחירי המצרכים ה-הכרחיים. עלייה במחירים גוררת עליה נוספת בשכר העבודה... הרי ה-מעשה ב„שור הלבן" שאין לא ראשית ואחרית... כבר הודיעו על עליית מחי-רים בהלבשה, לבנים, נעלים, מוצרקים מתכת וזכוכית, חמרי דלק, בדוא-לגרף, טלפון, עגבניות בצל, — ומ-חר יעלו מחירי ביצים, סוכר, חובלה וכיוצא באלה. מאחר שעליה מתמדת במחירים הנה תוצאה של עליה בשכר עבודה, מסתבר, כי הפועל אינו מרויח מאומה מעלית שכר זו, אלא, אדרבה, מפסיד, כי עלית השכר מפגרת לעו-מת עלית המחירים.

סטפורד קריפס, אחד המנהיגים הד-גולים והכנים של תנועת העבודה ה-אנגלית, בהכנוי כשר האוצר בממשלת אטלי, לא התיר עלית שכר בנימוק פשוט, דהיינו: אנגליה מתקיימת, בעי-קר על היצואו. העלאת שכר העבודות בשעה זו תעלה את הוצאות היצור, שכתוצאה מכך יצטמצם היצוא ויורע מצב הפועלים... ואילו ההסתדרות של-נו פועלת בדרך דמגוגית: ברצונה ל-הוכיח לפועלים את דאגתה לשמירת על רמת חייהם, היא מלמדת את הישוב כולו, כולל הפועלים, לחיות לא בה-תאם לכושרם היוצר. אלא על חשבון אינפלציה ותרומות חסד. המפריעים בעד הבראת משקנו הכלכלי.

בהעלותה את שיעור שכר העבודה, בניגוד לצרכי התפתחותה המשקית של ישראל, יוצרת הסתדרות בי בזמן אבטלה, וכדי כך מצמצמת את העליה. עתה, אין עוד סודות נשמרים זמן רב, ובחוץ לארץ כבר יודעים כי בו בזמן ששכר העבודה עולה ברציפות, „לא רעבו עוד בארצנו כשם שרעבים עתה במרכזי העולים שלנו," כעדותו של ד"ר בבלי, מנהל אגף התזונה ב-משרד התרבות; עולים מובטלים וחל-שים הם, מוכרים את כרטיסי המזון של-הם, הואיל ואין להם כסף לקנות לחם... נוכח העלאת מחירי המצרכים, טוען ד"ר ס. בבלי, קשה לקיים תזונת יל-דים ברמה של שנת 1952; בשתי מע-ברות נסגרו מטבחי תלמידים והורי הילדים תקפו את העובדים הקוציא-ליים.

הדברים הללו, כבר ידועים במרכזי העליה שבחוץ לארץ, וקל לתאר את רישומם על הגולה. לא קשה לתאר לעצמנו באיזו מידה גובר רושם זה כשהוא מלווה ספורים על בניני פאר של ההסתדרות, העולים במחיריי לי-רות והדרושים עתה לישראל כאוכף לפרה... ההסתדרות אינה רשאית לט-עון, כאילו הממשלה ולא היא אח-ראית לילדי מעברות הדעבים, זוהי תרמית... ממשלת ישראל הנה שלוחה של ההסתדרות, ושנית, הכספים המ-גיעים מחוץ לארץ, רובם ככולם מנו-צלים על ידי ההסתדרות, והדרישות להעלאת השכר המתמדת מסתמכות ב-עיקר על אותן התרומות, שעה שאת עצם התרומות, אוספים בסיסמה של שיקום עולים.

בכדי לתרץ עליית שכר אוטומטית לא רק בעליית ה„מדד" אלא גם בהג-דלת פריון העבודה, משקיעה ההסת-דרות מאמצים רבים ליצירת „מכון ל-פריון העבודה". מרת מאירסון, שרת העבודה, הוזמנה בעצמה ובכבודה ל-שאת שם את דברה.

מצע המכון אפקטיבי מאד... אולם כל המאמצים הנעשים בקשר למכון זה דומים להצלפת שוט על פני ה-מים... המכון לא הועיל ולא יועיל במאומה. שכן פריון העבודה מותנה לא רק בשיפורים טכניים וארגוניים ביצור, אלא במידה לא פחותה מזה כי מיקום, כביכול, שבין התאחדות בעלי התעשיה וההסתדרות בנידון הע-לאת שכר העבודה בתתאם לעליית ה-„מדד", מסתיים תמיד בכניעת ההת-אחדות ונצחונה השלם של ההסתדרות. בפרום המו"מ, מציגה התאחדות דר-דן דרישות מדרישות שונות ובסופו נכנעת לרצון המנצחים. במו"מ ש-נערך במחצית דצמבר הודיע מר בקר, ראש האיגוד המקצועי של ההסתדרות, כי ההסתדרות לא תוותר לאף אחת מדרישות התעשיינים ותתבע חתימת הסכם לאלתר. וכך היה. כתמיד...

לשם מה, איפוא, כל המשחק? הסוף ידוע מראש — לשם מה, אם כן, נוהגים תעשיינינו סיגוף-עצמי? כלום לא מו-טב היה להם להסכים מיד לכל דרי-שות ההסתדרות ולא להתמקח כלל, אלא, כפי שמאן דהוא הסביר לנו, ב-תנאי חיינו יש טעם ל„משחק" שכזה. על ידי „משחק זה" מבקשים תעשיי-נינו להוכיח לישוב כולו (ואף לגולה), כי לא הם אלא ה„הסתדרות" אשמה בעלית מחירים מתמדת במדינה. ואי-לו, לאמיתו של דבר, תעשיינינו מע-לים את שיעור רווחיהם כל אימת שעולה שכר העבודה, לכאורה, מקוח כאן ולמעשה-קיימת זהות אינטרסים בין שני הצדדים.

התעשיינים מציגים דרישות, הנראות מן השפה ולחוץ הגזיונית למדי: את העלאת השכר יש להצמיד לפריון ה-אינדיבידואלי של כל פועל, ולא ל-בצוע באורח כולל, ללא התחשבות ב-תפוקתו של כל פרט ופרט; הם מבק-שים לעצמם את הזכות להרחיק פועל בלתי מוכשר, נרפה או חלש, דבר שבאין אפשרי כלל בישראל — (בני-גוד לנהוג במשק העולמי ללא הבדל משטרו החברתי); הם רוצים להאריך את תקופת הנסיון של הפועלים מכל ענף שהוא, וכן הלאה, וכן הלאה.

כל הדרישות הללו, ההסתדרות שולי-לתן, ואליבא דתעשיינינו איף מערערים על דעת ההסתדרות, בבחינת חוק ולא יעבור.

אין מסבירים לפועלינו, הסבר הי-טב, כי פריון נמוך בשכר עודה והו-לך מחבל בהתחזוקתה הכלכלית של ישראל, מערער את יציבותם הכלכ-לית של האבלוסיה בכלל ושל צבור הפועלים בפרט. בל נגיד, שההסתדרות אינה מכירה בכך. שאפילו בטאונה של ההסתדרות, „דבר", נאלץ להעיר בקשר לשיחות האחרונות על שכר העבודה, כי העלאת השכר ללא הגבו-רת הפריון מובילה לאינפלציה. כלו-מר: לירידת ערך המטבע ועל כן יו-שר הקניה שלו. כמו כן, אנוס היה עתון זה לציין: כי העלאת הכושר ה-מקצועי בכל ענפי הייצור, כלומר, של התפוקה הנה תנאי עיקרי לשמי-רת רמת חייו הנוכחית של צבור הפועלים עצמו.

לכאורה, נדמה, כי הפועלים בעצ-מם חייבים היו להיות מעוניינים בהג-ברת התפוקה יותר מאשר בעלית שכר אוטומטית. אלא, שכאן ניצבת כנג-דם ההלכה הסוציאליסטית „עקרה", מיד קוראת „על-המשמר", הקוראת הש-כם ועדר, כי העלאת השכר לא תוביל כלל לאינפלציה: במידה שתקצץ ברוון-חי הרכושנים, אבל תובעת מאת המשרד ל-חלקאות לפתח את ענפי היסוד של חקלאו-תנו בשטח גידול החיטה, גידולי שמן, גי-דולי סוכר והדרים, ובשטח המרעה הטבעי ופיתוח הדייג הימי.

**הכנסת תובעת מאת הממשלה להכין רוור-בת קרקעית, להתחיל בפעולת תנופה להג-ברת החליכה לחקלאות על כל צורותיה, בעיקר בהתיישבות הפרטית שהינה מקוב-חת כיום; הכנסת תובעת שלכל עובד אר-מה יימסר ש

זכרונותיו של ליכטהיים

בהוצאת הספרים מ. ניומן הופיע מטעם „הספרייה הציונית" בירושלים ספרו של ד"ר כארד ליכטהיים „שאר ישוב", „זכרונות ציוני גרמניה". נדמה לנו שמעולם לא נתקבל בסדר זכרונות כה מאלף כזה. שלפיכך הם, עם. ובמקום לגמור את ההלל המלוטש, נדבר בעקבות בעל הזכרונות.

כיצד היה העציר ליכטהיים, שגדל במשפחה מתבוללת, לציוני? התשובה על כך ניתנת בתיאור האחיזה, ששררה בגרמניה בתקופת וילהלם השני. יהודי גרמניה היתה אז בשובע המרי. במובן רוחני נמצאה רובה במצב של ערב שמד. פרט לאדוקים הקיצוניים בנוסח פראנקפורט, היתה קיימת הסרי דה חברתית בין היהודים לבין הנוצרים. רק אלה מבין הנוצרים שהרגשתם היתה יותר קוסמופוליטית היו מוּאלים לבקר בבתיהם של הציר הגרמני, המר"ל פישר, הבמאי מאקס ריינהארדט וכדומה. יהודי לא יכול היה להיות קצין או, קיצר, בנוי. יהודי גרמניה הוּן מהם רופאים, מהם עורכי דין, סוחרים, מנהלי בנקים. היו כבר קהילות מרפא בהם היתה אסורה הכניסה ליהודים. אבל האנטישמיות היתה מורגשת בהלכה. בספרות, ולא למעשה. השמד עשה שמות. בשנת 1900 היו רשומים בקהילה בברלין רק מעטים. שמוצאם היה מהמשפחות הוותיקות שחיו בברלין בראשית המאה. מתוך גים אלה של גרמנים בני דת משה הופיעו ציונים בודדים, שאחד מהם היה בעל הוצ' רונות שלנו. לפי ביטויו המוצלח של קורט בלומנטל, היתה זאת „ציונות שלאחר ההתבוללות". היו אלה ספורגסים. אבל בכל גר- מניה היו אז עוד שלושים אקדמאים, יהודים, ילידי גרמניה, והם ציונים.

הקונגרס הציוני הראשון של ליכטהיים היה הקונגרס השביעי, ב־1905. הקונגרס ה- ראשון נערך במנזר ע"ש הרצל. אבל בכל אר- גון בלי הרצל. אבל עלו שם הרצל ריחף נגד הקונגרס, שנפתח בהסכד של גורדאו, היה זה קונגרס הליקבידציה של הסוציו- ציאלית ואוטיסקיה. היה ראש המדברים, ב- קונגרס זה נפגש ל. לראשונה עם דבוסינ- סקי:

„אדם צעיר בעל קומה פחות מבינונית, עם כתפיים רחבות ופנים מכוערים סיב- מאטיים. שיער רוסלת בקול צלול וחזק, עינים שחורות וערות הבהיקו מאחורי משקפיו. עינים נתלקחו הציונים הללו כמחוך איזו שמחה גדולה לאיד, משל לתלמיד שמתפאר במעשה קונדס שעולל לו למורה. התנפס הבולבוסי הרחב עם הנוצרים הסתוחות היו לא יפים, וזה, סנור המרובע בא ההלל המקפצת, ואילו ה- גלגולת הלוה כנאצלת על ידי מצח גבוה לבן ובלתי רגיל באופיי."

התוכן המלא של נאומו לא נשתמר בסט- נוגראמה. כיון שהתנהלה בגרמנית והנאו- מים בלשונות אחרות נמסרו רק בקיצור גמרי. מנהל הפרוטוקול רשם, שד"ר בוסינסקי דיבר על מהות המרוניות: „מרוניות פיר- שה, כוח, כוח זה אין לנו; הציונות חייבת לשקוד על כך להשיג את הכוח הזה."

מאז הקונגרס בהאג, 1907, נבעה ערן ב- עיקרון „לאנדסמאנשאפטים". נוסדו „פראק- ציות". ראשית כל „המורהיי". ופועלי־ציון. הקונגרס שבועי עמד במזל דחיית הטרי- טוריאליות. בקונגרסים הבאים התלקחה ה- מלחמה בין „המדינאים" הידאוזים של הר- צל לבין „המעשיים", בראש יורשי הרצל עמד דוד וולפסון. יליד ליטא, נתחנך למסחר בפרוסיה הגרמנית ולאחר עבודה בלונדון, שם היה לו מוצא רק מעט דוקר ולפסון. הפדרציה הציונית ה- אנגלית, שבראשה עמד יוסף קובן, הצהירה ב־1911, שהציונות חייבת לעמוד על מטרו- תיה הקונקרטיות. יעקבסון מחה בפני וולפסון על כך. תשובת וולפסון היתה: כי אין הציו- נות יכולה לוותר על עקרונותיה כדי למצוא חן בעיני הטורקים. שאינם רוצים להציע לנו מאומה. מאה וחמישים ערבים, מוסתים ע"י נאשאשיבי, פנו לפרלמנט הטורקי במחאה נגד הקונגרס. בעקבות ע"י יהודים באי. באותו זמן בא. ליכטהיים לקושטא. „יעקבסון עמד בראש „האנגלו־יהאנסין בנקינג קומפני" וה- הנהלה הציונית ביקשה לכונן לה איזו נקו- דת־אחיזה פיננסית בטורקיה. הנואמות ל-

(המשך יבוא)

מגילת מחתרת הפורשים (13)

הרברט סמואל דגל במדינה עברית על שתי גדות הירדן

מלחמת העולם הראשונה סללה דרך לקאריירה של וייצמן — חרף 10 שנות עבודתו באוניברסיטה, לא הגיע לדרגת פרופסור. — הרברט סמואל היה בתחילה ציוני־מדיני, ואח"כ חסידו של אחד־העם. — כך גורשה תורתו של הרצל מההסתד־רות הציונית.

סאם ירסיהו הלפרין

„אצ'ין דבר משונה ומבדח". — כותב שלום שוורץ בספרו דיבוסינסקי לוחם האומה (דף 121). „אחרי שחרור דיבוסינסקי מכלא עכו ושובו לירושלים מוכתר בגבורה ובהע- ראה בלילית יצא „דאר היום", שחמד אז בווייצמן. לעשות חשבון מאוחר עמו על אגרתו הסריחה אל הישוב".

„להשתמש בהזדמנות זו כתב דאר היום, ברגע של מתיחות עצבים לשם ותעמולה מיוחדת, הוא יותר משביאה. זהו חטא חמור. עון לאומי... מה ראה דיבו- טינסקי למסור את הגנתו הוקרית בידי „אחדות העבודה" (אחדות עבודה באותם ה- ימים כללה את פלגת פועלי ציון וחלק מהפועל הצעיר) ולא בידי הקהל העברי ב- ארץ ישראל? יודעים אנו היטב כי לכאורה נשלח הדבר לכל הקהל, אולם גם יודעים אנו היטב כי לא כאורה נשלח הדבר ולאן נשלח".

„כאילו דיבוסינסקי הוא אשם בכך, מוסיף ש. שוורץ — שהיו אז שפה אחת ודברים אחדים לו. לתפלגה השמאלית שתפסה עמ- דה של דיקלאים לאומי וע"י כך הזדהתה כמה פעמים עם דיבוסינסקי הלוחם הלאומי הרדיקלי". שלשה ימים לפני שחרורו של דיבוסינסקי, ב־2 ליולי 1920, נפתחה הוועידה הציונית בלונדון, אשר נקראה „הקונגרס הקטן". היתה זאת הוועידה העולמית הרא- שונה לאחר הקונגרס האחד עשרה משנת 1913.

הוועידה הנ"ל משמשת מפתח להבנת הרמה מהמאורעות שאירעו אח"כ. בוועידה הנ"ל נגנב החלטת ההס. הציונית העולמית (על כך עוד נשוב לדבר). רק בראשית 1917 נבחר וייצמן כנשיא הפדרציה הציונית ב- אנגליה שהיתה אך אחד הסניפים הקטנים שבהסתדרות הציונית העולמית.

כפי שעוד ניוכח התחיל וייצמן בפעולה ציונית אקטיבית בימי מלחמת העולם הרא- שונה. רק לאחר ששוכנע כי ממשלת בריטי- ניה מעוניינת באונן, מיוחד בבעיה הציו- נית, עד אז התמסר כולו למקצועו החימיה. המלחמה פתחה לפניו את הדרך לקריירה, ואת האפשרות לצאת מהעזרה הכספית, על כן מיד עם קבלת הממשלה הבריטית הוא הפסיק כל קשר עם מוסדות ההסתדרות הציונית ואת המכתבים שהציעו מהועד הפועל העולמי בקופנהאגן נתגלה, כי במשך שנים ספורות הספיקו וייצ- מן וחבריו לאבד את אהדתה של בריטניה, את התלהבותו הרבה של העם העברי בגולה וב- ארץ ואת האמון והכבוד שרכש הרצל, בכל העולם, לרעיון הציוני. משך התקופה ה- קצרה הנ"ל יצרו המנהיגים אותו המצב בו אנו נמצאים גם כיום; מצב של „סלניריי- מלאה. בטרם אעבור ל- ותפקידו של ד"ר וייצמן בהסתדרות הציונית העולמית: האמת, אשר היתה יודעה למע- טים, היא שלוייצמן לא היתה שום סמכות לדבר בשם ההסתדרות הציונית או לנהל מ"מ בשמה. אם ניהל מו"מ עם הממשלה הבריטית, הרי עשה זאת על דעת עצמו, שלח הביתה.

צויין שוויצמן לא הגיע לתואר של פרו- פסור משך 10 שנים בתור מרצה באוניברסי- טה. ...ניתנה לי. זו הפעם הראשונה סמכות רשמית מסוימת" כותב ד"ר וייצמן בספר „מסה ומעש" (דף 261) ב„משך זוב ימי המשא ומתן בלונדון לא היתה לי לא סמ- כות שהיא, אם כי מתחילת 1917 הייתי נשיא הפדרציה הציונית באנגליה, ואולם זו הי- תה רק אחד האורגנים הקטנים של הקונגרס הציוני".

●

הדברים הנ"ל ראו אור בפעם הראשונה בשנת 1941. אך בשנת 1920 הופיע ד"ר וייצ- מן בדמות המנהיג המנחיר של היהדות וה- ציונות העולמית, בבואו בפעם הראשונה לארץ ישראל בשנת 1918 ואחר כך בשנת 1919 ו־1920 הוא התיחס לבאי הכח של הישוב כמו ל„נוסיבס", סרב לשתפם בהנ- הלת הענינים ולאפשר לנציגות הישוב להש- תתף בוקד הצירים" הוא הדגיש בכל מקום, כי אמנם הינו שליח הממשלה הבריטית, אך, באותו זמן נתן להבין כי הוא גם המנ- היג הציוני הכל יכול. וייצמן היה האיש אשר חתר נגד כונתה של נציגות הישוב להשתתף ב„ועד הצירים".

„מה שנוגע לדרישותינו הלאומיות" — כתב זאב ז'בוטינסקי בשנת 1919 — „מה בארץ עבור אותן, דנו עליהן תקנו אותן, הדפיסו ושלחו ללונדון, ושם כתבו בעתון הרשמי של מנהיגינו, כי אינן אלא הלכות לימות המשיח, ולעת עתה אין להתחשב אתן ברצינות".

„היתה הזה לא נסתר מהממשלה, דבר קשה אגיד אבל מה שאגיד לא מתוך דעה, כי אם מתוך יודיעה אומר:

הרבה הספיקה הציונות בח"י החדשים הי- אלה וביחוד — את רעננות התקוה והאמון: „הראשונה בסבות שקלקלו את היחס הרשמי אלינו היא כמובן הסקטיקה של המנהיגים... מאמר ז. ז'בוטינסקי הישוב בחר"פ הודפס „חדשות הארץ" מספר 84 מיום 24.9.1919).

באחד ממכתביו האחרונים של מקס נורד- ראו, מיום 12 ליולי 1919, הוא כותב לידידו הפרופסור יהודה בפרין:

„מודעיים לי כי חברים חדשים של הציר- נות החדשה. מתפארים באופן גלוי בלונדון, כי עלה בידם לסלק לצדדים את הרצל מתוך התנועה הציונית. אין זאת הגזמה; הם לא רק סילקו את הרצל לצדדין, כי אם גרשו אותו באופן משוט אלא שאוסוריסם העצמי שלהם בתור עורכי דין הכריזו את עצמם למנהלי העם העברי. הם מכרים ידועים מימי תרקוב, שחסיריהם נלחמו בהרצל מלחמת מות. האידיאות המתהלכות כעת, הן אותן שהרצל נלחם בהן תמיד בהתרגזות ובתרון- אף קולש, שאגאתו לעתיד העם העברי נתנה לו רשות לכך. זוהי עדיין אותה החוקריות המסיסית בדבר מרכז רוחני. אותה הסתירת בדבר כניסה אסיה והזירה לארץ־ישראל. כדי להושיב במשך 50 שנה איזה מאות אל- פים מתישבים עברים. כל מי ששם הרצל נשא כיום לשבח על שפתיו ואינני עומד בכל האנרגיה שלו נגד הזרם הזה הסוחב את האיגודות בדברי אנטוגוניסטית לדרכו של הרצל. הרי הוא באמת אינו נאמן לעצמו".

(מכתב זה פורסם ב„דוויש סיימס", וב- „הפועל העיר" מספר 30—29 מיום 17.9.19)

●

בארץ לא הבחילו בראשונה בין השליחים היהודים אבר באו בתור ועדה תחת חסות הממשלה הבריטית להתבונן אל תנאי המצב שבהם נשארה הערה העברית ובין בתיבי ה- עם העברי. כך נפלה הטעות הגדולה כ- התקבל הרברט סמואל, הנציב העליון ע- ראשון בארץ ישראל, ע"י הישוב באי"כ שליח העברי ולא כבא כחה של ממשלת בריט- טניה. מבחינה לאומית עברית לא היה כל הבדל בין סיסה הרברט סמואל הנציב העליון הראשון בפלשתינה, ובין ד"ר חיים וייצ- מן הנשיא הראשון של מדינת ישראל.

אם היה הבדל כל שהוא, הרי הוא הטה- דל בנקודת השקפתם הציונית אך לא בנא- מנותם למשלת בריטניה. סיר הרברט סמו- אל בהיותו שר הפנים בראשית מלחמת ה- עולם הראשונה היה הראשון אשר עורר את הבעיה של המדינה העברית משני גדות הירדן, הוא דגל בעליה חפשית בשבטשון עברי בא"י. מבחינת נקודת השקפתו הצי- נות היה סיר הרברט סמואל „הזיוניסטי- קטעים מתכניתו הציונית נכנסו כיסודות לחוקת־הגרמה הרזיוניסטית.

רק כעבור שנים רבות של עבודה משו- תפת עם ד"ר וייצמן וסוקולוב, הוא קיבל את האידיאולוגיה של הציונות המעשית. בבואו ארצה, כנציב עליון, הוא דגל כבר בתוכניו אם ויחרה לארץ־ישראל. כדי להושיב במשך 50 שנה איזה מאות אל- פים מתישבים עברים. כל מי ששם הרצל נשא כיום לשבח על שפתיו ואיננו עומד בכל האנרגיה שלו נגד הזרם הזה הסוחב את הציונות בדברי אנטוגוניסטית לדרכו של הרצל. הרי הוא באמת אינו נאמן לעצמו".

(מכתב זה פורסם ב„דוויש סיימס", וב- „הפועל העיר" מספר 30—29 מיום 17.9.19)

●

בארץ לא הבחילו בראשונה בין השליחים היהודים אבר באו בתור ועדה תחת חסות הממשלה הבריטית להתבונן אל תנאי המצב שבהם נשארה הערה העברית ובין בתיבי ה- עם העברי. כך נפלה הטעות הגדולה כ- התקבל הרברט סמואל, הנציב העליון ע- ראשון בארץ ישראל, ע"י הישוב באי"כ שליח העברי ולא כבא כחה של ממשלת בריט- טניה. מבחינה לאומית עברית לא היה כל הבדל בין סיסה הרברט סמואל הנציב העליון הראשון בפלשתינה, ובין ד"ר חיים וייצ- מן הנשיא הראשון של מדינת ישראל.

אם הי

כתבנו משמרת

בעמוד זה:

מחלקת התגמולין של משרד-הבטחון מצווה, לכאורה רק על מעשי חסד ורחמים. אולם למעשה הריהי ממלאת את התפקיד הסאדיסטי של נקמה בנכי אצ"ל ושלילת תגמולם בשל „חטא" מלחמתם במשעבד הבריטי.

●

מה רוצים אנו לראות בשוטר העברי? לאיזה יחס מצפה השוטר מצד האזרח העברי? מה עושה המשטרה כדי לגשר על התהום!

●

קליטת עליית-הנוער היא אחת הבעיות הרציניות והקשות בתהליך קליטת העלייה בכללה. שרבים מאד קשייה. בכ"ז, לא מעטים הם ההישגים בשטח זה. התורמים תרומה נכבדה לפתרון הבעיה בכללה.

●

כיצד להלחם במכת המיסיון — בית היוצר לבוגדים ומרגלים? — החמישית והאחרונה בסדרת הרשימות על נושא זה.

●

תגובתם של תיירים מאמריקה על חיי המותרות בארץ — האנשים שביקשו כי נשלח להם חבילות ומתנות — חיים כאן בתנאי מותרות. שגם אנו באמריקה איננו זוכים להם..

הפולקלור האינדיאני קם לתחיה

דרך היסורים של נכה אצ"ל

פעולה אינקביזיטורית של מחלקה ס"ציאלית

מעשה בלוחם אצ"ל שנשלח לגדוד של פלמ"ח, בחזית המערבית, ולקח בתסביך של פחד שגרם למחלת-נפש. — מחלקת התגמולין ניסתה לשלול ממנו את הקיצבה, במענה שחלה בשורות אצ"ל. — מאבק משפטי עקשני בין בני המשפחה, ומשרד-הבטחון, שבפתיים בנצחון חצרני.

— מאת סופרנו צבי אחידוב —

אי שם במשרד הבטחון יושבת מחלקה ששמה מחלקת התגמולין. וזהי מחלקה, שלפי כל הנתונים היא נושאת אופי סוציאלי מובהק. מתפקידה לגמול, נחמת פורתא את אלה שאיבדו במלחמת השחרור את כושרם הגופני והרוחני. כמו בכל מחלקה בעלת אופי סוציאלי, הנוכים הם אלה שיש בכוחם להלום באגרוף על ה"שולחן. הפופולים הם אלה שנוצבים מבוי יישום בפתח ומחפים עד שייעשה להם משפט צדק.

אולם יש עוד סוג אחד ואלה הם חני־נים בעלי העבר „המסוקסק", ששרתו, — לפני שנכנסו לשורות הצבא ולפני שנפגע כושרם הגופני והרוחני — במחתרת, ו־הקדישו ימיהם וליל־ותיהם למלחמה ב־משעבד הזר. במידה שאנשי המחלקה מגלים „עניין" זה, שזב אין וכותו של ה־נפש, לתגמולין טבעית ומובנת מעצמה. קיין התגמולין מסתמך על החוק ושולל, בשורות לבו, את התשלום. אך גם אם הנכות נובעת מן השרות בצבא חובת ההוכחה על הנסגע עצמו, שאמנם כן הוא ושהחשד הקיים בלובו של קצין התגמולין, שהוא נסבע ביפי שרותו באצ"ל, הוא חשד שוא.

על פרשה אחת כזו, של שלילת התגמו־לין מאיש אצ"ל לשעבר, בגלל עברו ועל דרך המלחמה להחזיר לו את הזכו־יות המגיעות לו על פי חוק, יורחב ב־שורות הבאות.

*

בש (נקרא לו „בש") היה נער חרוץ ומסור לבית הוריו, בגיל צעיר נכנס לו בוד במסוק ללמוד שם את המקצוע ול־השתכר בדי לבוא לעזרת אביו, שלא יכול היה לעמוד, בכוח עצמו, בסגל ה־פרנסה. בש עבד יפה. ובעובוד זמן קצר נחשב לבעל מקוע מעולה. שבע שנים שרת את אורגוני עד שהחליט לעזוב את מוסכו ולהקים עסק בפני עצמו. המשפחה גייסה את כל אמצעיה הכספיים, נשכר מקום ובש היה אדון לעצמו.

הוא יצא את מעבידו כשבכיסו מכתב המלצה יפה. המאשר כי עבד שבע ש־נים בנאמנות ובמסירות וכי הוא בעל מקצוע מסוג א'־א'. ואמנם רבים מקונינו של מעבידו באו אל בש הצעיר שיתקן את מכונויותיהם, ישמנם ויפעילם, כי לא היה כמותו בגילוי סודות המוטור המ־קולקל.

אם כשרונו זה הקדיש בש לא רק למ־כונות קונינו — נותני פרנסתו, עוד בגיל צעיר הצטרף לשורות המתחרות, וכשיתחי־דות אצ"ל יצאו לבצע פעולות תשובה, בה היה דרוש מכונן לכל צרה שלא תבוא — כש היה המכונן, מפקד הפעולה יכול היה להיות סמוך לבטוח שהמכוניות יפעלו אם רק הוא, בש מתלוה אליהן. יתר על כן. בשצריך היה לבצע פעולה, בה נהג המכונית היה האיש העיקרי ב־פעולה, למשל — הטלת פצצת החבית, בש היה מקבל על עצמו את התפקיד ו־מבצעו בהצלחה ובבטחון יוצאים מן הכלל.

*

באחת הפעולות נפצע בש קלות ב־ראשו. זה היה ב־1946, בפעולת ההח־רמה שבוצעה ע"י הארגון בצריפין. ב־מחנה הצבא הבריטי. הפצע היה קל, כמ־עט סריטה והוא אפילו לא נחבש אלא הס־תפק בפלסטר עד שהגליד הפצע ועץ ששכחו.

*

בפרוץ המלחמה עם פלישת הערבים הוא היה עם יחידות הארגון בדמלה ו־אל"כ עם פרוק האצ"ל בשורות צבא יש־ראל. יחיעתו הסוזלית במקצוע הקנתה לו גם בשורות הצבא מעמד של מכונן. ש־בלעדיו אי אפשר להסתדר. חחילה עבד במוסך, בעורף, וכעבור זמן מה נשלח לחזית בנגב, לעוגיה אל חפיף. מתפקידו היה להפעיל מכוניות, שיצאו, בעקבות ההפצצה, משימוש, תוך כדי ההתקפה או הנסיגה. המשימה היתה קשה אבל אומץ הלב מצד אחד וסגולותיו המקצועיות מצד שני הפסו אותו לאדם המתאים ביותר לתפקידו.

כאן הגיע בש למשבר ששמה אותו לאומלל באנשים ואת משפחתו ריצץ ו־שיבר.

*

בש ידע, מאז הצטרף לשורות הארגון, שלא רק מצד האנגלים אורבת הסכנה, הוא ידע שקיימת הלשנה שבתקופת ה־„סיון" הגיעה לשיאה. הוא ידע שהו־שבבוא היום, בהסכנה הערבית החיצוני, שוב יוקמו מחנות מעצר בשביל כל אלה שלא הספיקו לעשות עמם את החשבון בימי הבריטים. אלא שהפעם יהיו הם, הפלמחניקים, השומרים על המחנות האלה.

ואולי גרוע מזה. אולי יתקשו בו כבר עכשיו, כשהוא יחיד וגלמוד משרת בצבא ישראל ביניהם ובתוכם?

זו הפעם הראשונה שבש התחיל לפחד. זה היה פחד שלא ידעו במצבים המסו־בכים והקשים ביותר, כשהיה חודר לתוך גוב האריות של הכובש הבריטי. ומתקש בו. הוא פחד מכדור בגב. הוא פחד מן האוכל הזה שהוגש לו, שמא הורעל. ה־פחד שלט בו, אשר לא ידע פחד מהו, בגלל חבריו לנשק שהקיפוהו מכל צד.

פעם אחת נעלמה ממנו השמיכה. ב־לילות היה קר. שמיכה אחרת לא היתה לו. הוא חשד בחבריו לנשק שלקחו מ־ממנו את השמיכה בכוונה. הוא אכל ו־גדמה היה לו שהוא מקופח במנתו.

מחשבות אלה ודומיהן השתלטו עליו עד שלא יכול היה להשתחרר מהן הגב־יון והשכל הפסיקו לפעול אצלו... הוא היה אחוז פחד. זוממים משהו נגדו.

*

באחד הלילות, ליל חושך ואפלה, ס־מוך לשעת חצות, שלחו את בש לחפש אופו שנשאר תקוע בשטח ההפקר ב־המשלטים המפריים לבין המשלטים שלנו. מתפקידו היה להביא את המכונית לגדוד. הוא יצא לקראת הסכנה מלא בטחון, כשם שהיה עושה זאת תמיד. יתר על כן, מוטב היה לו לצאת לקראת הסכנה מאשר ל־שבת בקרב חבריו לנשק, המטילים עליו אימה ופחד.

בש זחל בשטח ההפקר כשהוא תקוע במחשבות אלה. כמעט ששכח את המט־רה למענה נשלח. כשהקיץ ממחשבותיו ראה את עצמו בשטח בלתי מוכר. הוא איבד בחושך את חוש האוריינטציה. לא ידע עוד היכן הבסיס ממנו יצא והיכן האויב.

„נבהלתי, — אומר בש — תקף אותי פחד, רציתי לחיות". הפחד הזה, אומר רופא פסיכיאטר בליווי החשד שחבריו לנשק שלחוהו בכוונה תחילה למקום ס־כנה זה, גרם לזעזוע נפש. הזיאקציה לא איחרה לבוא.

בש הצליח לצאת מתחום הסכנה ו־לחזור אל בסיסו. אבל הפחד שתקף אותו באותו לילה הפך כבר לפסיכוזה. „מחש־בות רדפוהו, כל צל נראה כאילו עוקו־בים אחריו. כל רשרוש נשמע כאילו באים להתקשר בו.

*

בש הועבר לטיפול הפואי במוסד ל־חולי רוח.

*

בש חלה בהיותו חייל בשורות פעיל. מחלקת התגמולין של משרד הבטחון טיפלה בו כל עוד היה בבית החולים וכ־שנשלח הביתה קבעה שדרגת נכותו היא 50% ובהתאם לכך הקציבה את הגימלה שהוא או משפחתו זכאים לקבל.

ביום בהיר אחד הופסקה הגימלה. קצין התגמולין הודיע למשפחה שאין בש זכאי לתמיכה מטעם המדינה. משלו: נימוקים מולין, תחילה הקצין ביקש לערער את עובדת נכותו בכלל, אולם כשהתברר על פי תעודות רפואיות שאין להטיל ספק בדבר, שהאיש לא הבריא, אדרבא, המחלה החמירה, עורר טענה חדשה — התגמולין ניתנו עק עיתה הירות דרושל לא רק בשעת ביצוע ה־פעולה, אלא עוד יותר כשהוא יושב ב־ביתו או עובד במוסכו, כי מאות פיגים בולשות אחרי אנשי הארגון, לגלות או־תם ולמסרם לידי המשעבד הבריטי. ה־קונספיראציה והתחרות חדרו לתוך דמו והפכו אצלו טבע שני. כשם שהיה הדבר אצל כל אותם המאות והאלפים ששרתו בשורות הארגון. הוא כמעט שלא צריך היה לחשוב על כך. זה היה כבר אינס־טינקטיבי.

הוא ידע גם כי הם המלשינים האלה. הוא ראה אותם במלאכתם. הוא ראה את חבריו שנפלו לתוך צפרניהם. הוא שמע על מעשי חטיפה ורצח אם רשימת דיירי לטרון ועצורי המחנות באפריקה. המת־פרסמות בעתונות היומית.

כשהצטרף לשורות הצבא, במלחמת ה־שחרור, נתיצב פנים אל פנים עם אותם אנשי הסיוון. שעוד תמול שלשום רד־פוהו ורדפו את חבריו. בש היה בחור פשוט. מסירותו לארגון היתה מוחלטת. אהבתו לארץ לא ידעה מעצורים וגם שנ־אתו לרודפיו היתה מוחלטת כל עוד שרת בעורף, במוסך, בלעה העבודה את כל שעותיו ולא היה לו זמן רב להרהר בדברים אלה. אולם כשנשלח לחזית, לנ־גב, עם יחידת פל"מ ושלח לשם, ראה את עצמו פתאום בודד ומבודד בין זרים ושונאים. הוא שמע את שייריהם, הקשיב לשיחותיהם וידע שאלה ביקשו עוד לפני זמן קצר לטרוף אותו חיים.

*

הוא היה בגדוד של אנשי „פלמ"ח. ה־פלמחניקים ידעו שהוא איש אצ"ל. הם ידעו זאת לפי השירים — שירי אצ"ל — שהוא היה שר והתיחסו אליו בבוז. יחס הבוז היה גלוי. כל מולו של בש שהאגב־לים כבר יצאו את הארץ, אחרת היו עו־שים עמו, מה שעשו עם חבריו — שול־חים אותו למחנה מעצר. חבל שמחנות המעצר חוסלו. חבל שאנגלים אינם עוד בארץ. הם גם לא שכחו להבטיח לבש, שבבוא היום יוקמו מחנות מעצר בשביל כל אלה שלא הספיקו לעשות עמם את החשבון ב־ימי הבריטים. אלא שהפעם יהיו הם, הפלמחניקים, השומרים על המחנות האלה.

ואולי גרוע מזה. אולי יתקשו בו כבר עכשיו, כשהוא יחיד וגלמוד משרת בצבא ישראל ביניהם ובתוכם?

זו הפעם הראשונה שבש התחיל לפחד. זה היה פחד שלא ידעו במצבים המסו־בכים והקשים ביותר, כשהיה חודר לתוך גוב האריות של הכובש הבריטי. ומתקש בו. הוא פחד מכדור בגב. הוא פחד מן האוכל הזה שהוגש לו. שמא הורעל. ה־פחד שלט בו, אשר לא ידע פחד מהו, בגלל חבריו לנשק שהקיפוהו מכל צד.

פעם אחת נעלמה ממנו השמיכה. ב־לילות היה קר. שמיכה אחרת לא היתה לו. הוא חשד בחבריו לנשק שלקחו מ־ממנו את השמיכה בכוונה. הוא אכל ו־גדמה היה לו שהוא מקופח במנתו.

מחשבות אלה ודומיהן השתלטו עליו עד שלא יכול היה להשתחרר מהן הגב־יון והשכל הפסיקו לפעול אצלו... הוא היה אחוז פחד. זוממים משהו נגדו.

*

באחד הלילות, ליל חושך ואפלה, ס־מוך לשעת חצות, שלחו את בש לחפש אופו שנשאר תקוע בשטח ההפקר ב־המשלטים המפריים לבין המשלטים שלנו. מתפקידו היה להביא את המכונית לגדוד. הוא יצא לקראת הסכנה מלא בטחון, כשם שהיה עושה זאת תמיד. יתר על כן, מוטב היה לו לצאת לקראת הסכנה מאשר ל־שבת בקרב חבריו לנשק, המטילים עליו אימה ופחד.

בש זחל בשטח ההפקר כשהוא תקוע במחשבות אלה. כמעט ששכח את המט־רה למענה נשלח. כשהקיץ ממחשבותיו ראה את עצמו בשטח בלתי מוכר. הוא איבד בחושך את חוש האוריינטציה. לא ידע עוד היכן הבסיס ממנו יצא והיכן האויב.

„נבהלתי, — אומר בש — תקף אותי פחד, רציתי לחיות". הפחד הזה, אומר רופא פסיכיאטר בליווי החשד שחבריו לנשק שלחוהו בכוונה תחילה למקום ס־כנה זה, גרם לזעזוע נפש. הזיאקציה לא איחרה לבוא.

בש הצליח לצאת מתחום הסכנה ו־לחזור אל בסיסו. אבל הפחד שתקף אותו באותו לילה הפך כבר לפסיכוזה. „מחש־בות רדפוהו, כל צל נראה כאילו עוקו־בים אחריו. כל רשרוש נשמע כאילו באים להתקשר בו.

*

בש הועבר לטיפול הפואי במוסד ל־חולי רוח.

*

בש חלה בהיותו חייל בשורות פעיל. מחלקת התגמולין של משרד הבטחון טיפלה בו כל עוד היה בבית החולים וכ־שנשלח הביתה קבעה שדרגת נכותו היא 50% ובהתאם לכך הקציבה את הגימלה שהוא או משפחתו זכאים לקבל.

ביום בהיר אחד הופסקה הגימלה. קצין התגמולין הודיע למשפחה שאין בש זכאי לתמיכה מטעם המדינה. משלו: נימוקים מולין, תחילה הקצין ביקש לערער את עובדת נכותו בכלל, אולם כשהתברר על פי תעודות רפואיות שאין להטיל ספק בדבר, שהאיש לא הבריא, אדרבא, המחלה החמירה, עורר טענה חדשה — התגמולין ניתנו עק עיתה

(סוף בעמוד 7)

המשטרה לומדת...

— מאת סופרנו ב. וויניצקי —

פעם נזרקה השאלה, כלום שיטור מקצוע הוא, הדורש למוד מתמיד, או שמא אין ה־שיטר כאילו נדבק לצלע ההו וחולש על פני העיר העברית לקליטה. בראותך זאת בעינוך ממש, הנך נוכח כי אינך צריך להיות אסטרטג מקצועי, להבין כי דרוש מאמץ קל כדי סגירת המלקחים וקליטה. זו המשמשת בבסיס לכנופיות פורעים ומסתננים, מתחסלת. אך כל נסיה מנושא רשימתנו. הפעם אנו אורחיה של המשטרה ובקצונגו לראות כיצד מקנה היא דעת ומרחיבה השכלה שוטרית. אין ספק כי מבחינה גיאוגרפית שמה היה לב־הור מקום מתאים יותר לבסיס אמונים. קר־בת הגבול משרה אווירה רצינית יותר על ד־חניכים. מפחדת עירגיתם לכל המרחש סב־בם. ואם גם מעל לבנייני הבסיס נצבים שומ־רים מאחורי עמודות מזוינות. הצופים במש־קפות לכל תנועותיו של האויב בקילקיליה. אין אווירה זו משפיעה לרעה על מצב רוחם. של החניכים, השוקדים על תלמודם ומשתד־לים במיטב יכולתם לקלוט מקסימום לימודים במינימום זמן.

הסריטוריה הקטנה של הבסיס, המשתרעת על שטח של 10 דונמים, מפנה חיים אינטנ־סיביים. מפקד הבסיס מר זיגל שקוע ראשו ורובו בתפקידו. בעולמו הקטן מבחינה גיאו־רום את אדמת הגבעה הנמוכה, אולם הוא לומד לדעת את שביאותיו בשנה החולפת וידע ל־הכיר כי עליו ללמוד יותר ויותר כדי להגיע לאותה דרגה המכירה בשוטר כשומרו הנאמן והמסור של האורח בימם ובלילה.

לאחר מבסיסי אמונים אלה נקלענו, קבוצת עתונאים מערי השדה, בלוות קצין העתונות של המטה מר יגאי וקצין מהלת מחנו תל־אביב הקצין אלון, ביום חורף שטוף שמש הגענו אל מטרתנו באזור הנבול.

„נתבקרה" מדינתנו בגבולות הקו ברים ו־פתלתלים, המתייבים אותך לזהירות יתר ב־התרחקך צעדים מספר מביתך. הנה עברת את כפר־מכא וכבר תובע מיון חושך הטבעי והיריות, כיון שהחוייב בקרבתך. הכביש מו־שוטר ממלא. אלא תפקידו של סולל, המב־צע הוראות מפקדיו לעשות עמם את החשבון ב־ארצנו לימדנו הנסיון, כי השוטר האנגלי וקצינו בראש כאחד לא היו אלא יוצאי דופן בחברה כשרונות, מצאו דרכם ללשכות גיוס השוטרים לארצות הקולוניאליות. בין הנייטיבים לא היה צורך בהשכלה, שם במושבות דרושה היתה קשיחות לב בלבד ואכזריות כלפי הנבדא בצלם אדם. וכאשר נמהלה לאפיו של אותו שוטר מנה מסוימת של סאדיזם, הרי הוא היה טפוס מושלם הראוי ליצג את הכתר הבריטי בקולוניה.

שיטה זו לא פסחה גם על „הקולוניה ה־פלשתינאית", אשר בעינו משרד המושבות הבריטי לא היתה שונה בהרבה מכל קולו־ניה אחרת. פרט לקומץ קטן של „ביוים", אשר יצרו מתקופה לתקופה „טרבלים" מסו־ימים, והיה צורך לדכאם ביד ברזל. לתכלית זו מיוחדת היתה השכלה, מספיק לאמור ל־דעתם באכזריות ותו לא.

וכמובן, עם גירוש המשעבד על סקיליו חייליו ושוטריו, היה צורך בכינון משטרה עברית, לא קלה היתה המלאכה: אשר החלה מן המסד. ושבעתים קשה היתה המלאכה לה־רום את חומת האיבה בין האזרח לבין השו־טר, הסבועה בדמו של כל חושב המדינה, ש־חש על עורו ובשרו מהותו של שוטר בריטי בארץ־ישראל.

והמלאכה נעשתה בעקשנות ובהתמדה: ואם גם בעטים שם של מאורעות מדאיגים פנימיים נאל־צה המשטרה להתערב בהשלטת סדר בדרך בלתי נעימה, בכל זאת הלכה והתישרה בל־בו של האורח ההברה כי השוטר העברי ב־ישראל הנו בשר מבשרו ועצם מעצמו: וב־עבודתו היומיומית האפורה ראוי הוא להערה עמוקה על עקשנותו בעבודה ועל כי למרות הקשיים הכלכליים אינו נושא עמדתו ומס־לא תפקידו בנאמנות.

ברור כי גדולה המתמדת של האוכלוסיה תבע במפגיע הרחבת מסגרת המשטרה. הו־רמת כוח אדם לבין שורותיה, למען תוכל למלא יעודה. אולם לעתים הגך עומד משתאה בראותך קומץ כה קטן של אנשים מלאים תפקידים כה רבים ומקופים עד כדי אפיסת כוחות.

* * *

אולם לא זאת בלבד. משטרת ישראל רו־אה בתפקידה מקצוע חשוב הדורש אימון ולימוד, וכשם שבכל מקצוע יש הכרח בהת־פתחות, הרחבת האפקים והתקדמות, כן חזיב גם השוטר ללמוד, לשון לתחקם כמקצועו. כיצד, אם כן, יעשה זאת. השוטר אינו יכול להצמיד עבודתו לשעות קבועות בלבד; עליו להיות דרוך בכל שעות היממה, ואם גם יחזור לביתו עייף ויגע, אין זה מן הנמנע כי לפתע יוצא ממיטתו וייקרא לתפקיד דחוף. על כן למעלה מכוח אנוש הוא להתמסר באי־ורה מתוחה ללימודים. שעות הפנאי הספו־רות העומדות לרשות השוטר תפושות בב־עיותיו הפרטיות, המקובלות לגבי כל אדם.

משום כך יש הרבה מן החיוב ברעיון הנעוץ בבסיסי האימונים הפזורים על פני כל המחוזות המשטרתיים במדינה. גדול רצונה של המשטרה לפתח בסיסים אלה ולאפשר הרחבתם כדי הקניית מדע משטרתי בקנה מי־דה גדול. ברם, נוכח האמצעים התקציביים המוגבלים, נאלצת המשטרה להצטמצם באי־מונים של שבועיים ימים לשנה. הקרון ב־יסודו פשוט והגיוני. כל שוטר אי סמל במש־טרת ישראל חייבים לעבור אימונים שנתיים בבסיס מחוזם. לפרק זמן זה מנתקן השוטר מתפקידו וממשפחתו וכשם שהעתודאי יוצא אחת לשנה לשרות מלואים, כן יוצא השוטר לבסיס האמונים למען הרחב דעתו ויעבון כוח מחשבתו ושיפוטו בחיים המשטרתיים היום יומיים.

לאחר מבסיסי אמונים אלה נקלענו, קבוצת עתונאים מערי השדה, בלוות קצין העתונות של המטה מר יגאי וקצין מהלת מחוז תל־אביב הקצין אלון, ביום חורף שטוף שמש הגענו אל מטרתנו באזור הנבול.

„נתבקרה" מדינתנו בגבולות הקו ברים ו־פתלתלים, המחייבים אותך לזהירות יתר ב־התרחקך צעדים מספר מביתך. הנה עברת את כפר־מכא וכבר תובע מיון חושך הטבעי והיריות, כיון שהחוייב בקרבתך. הכביש מו־שוטר ממלא. אלא תפקידו של סולל, המב־צע הוראות מפקדיו לעשות עמם את החשבון ב־ארצנו לימדנו הנסיון, כי השוטר האנגלי וקצינו בראש כאחד לא היו אלא יוצאי דופן בחברה כשרונות, מצאו דרכם ללשכות גיוס השוטרים לארצות הקולוניאליות. בין הנייטיבים לא היה צורך בהשכלה, שם במושבות דרושה היתה קשיחות לב בלבד ואכזריות כלפי הנבדא בצלם אדם. וכאשר נמהלה לאפיו של אותו שוטר מנה מסוימת של סאדיזם, הרי הוא היה טפוס מושלם הראוי ליצג את הכתר הבריטי בקולוניה.

שיטה זו לא פסחה גם על „הקולוניה ה־פלשתינאית", אשר בעינו משרד המושבות הבריטי לא היתה שונה בהרבה מכל קולו־ניה אחרת. פרט לקומץ קטן של „ביוים", אשר יצרו מתקופה לתקופה „טרבלים" מסו־ימים, והיה צורך לדכאם ביד ברזל. לתכלית זו מיוחדת היתה השכלה, מספיק לאמור ל־דעתם באכזריות ותו לא.

וכמובן, עם גירוש המשעבד על סקיליו חייליו ושוטריו, היה צורך בכינון משטרה עברית, לא קלה היתה המלאכה: אשר החלה מן המסד. ושבעתים קשה היתה המלאכה לה־רום את חומת האיבה בין האזרח לבין השו־טר, הסבועה בדמו של כל חושב המדינה, ש־חש על עורו ובשרו מהותו של שוטר בריטי בארץ־ישראל.

והמלאכה נעשתה בעקשנות ובהתמדה: ואם גם בעטים שם של מאורעות מדאיגים פנימיים נאל־צה המשטרה להתערב בהשלטת סדר בדרך בלתי נעימה, בכל זאת הלכה והתישרה בל־בו של האורח ההברה כי השוטר העברי ב־ישראל הנו בשר מבשרו ועצם מעצמו: וב־עבודתו היומיומית האפורה ראוי הוא להערה עמוקה על עקשנותו בעבודה ועל כי למרות הקשיים הכלכליים אינו נושא עמדתו ומס־לא תפקידו בנאמנות.

ברור כי גדולה המתמדת של האוכלוסיה תבע במפגיע הרחבת מסגרת המשטרה. הו־רמת כוח אדם לבין שורותיה, למען תוכל למלא יעודה. אולם לעתים הגך עומד משתאה בראותך קומץ כה קטן של אנשים מלאים תפקידים כה רבים ומקופים עד כדי אפיסת כוחות.

* * *

אולם לא זאת בלבד. משטרת ישראל רו־אה בתפקידה מקצוע חשוב הדורש אימון ולימוד, וכשם שבכל מקצוע יש הכרח בהת־פתחות, הרחבת האפקים והתקדמות, כן חזיב גם השוטר ללמוד, לשון לתחקם כמקצועו. כיצד, אם כן, יעשה זאת. השוטר אינו יכול להצמיד עבודתו לשעות קבועות בלבד; עליו להיות דרוך בכל שעות היממה, ואם גם יחזור לביתו עייף ויגע, אין זה מן הנמנע כי לפתע יוצא ממיטתו וייקרא לתפקיד דחוף. על כן למעלה מכוח אנוש הוא להתמסר באי־ורה מתוחה ללימודים. שעות הפנאי הספו־רות העומדות לרשות השוטר תפושות בב־עיותיו הפרטיות, המקובלות לגבי כל אדם.

משום כך יש הרבה מן החיוב ברעיון הנעוץ בבסיסי האימונים הפזורים על פני כל המחוזות המשטרתיים במדינה. גדול רצונה של המשטרה לפתח בסיסים אלה ולאפשר הרחבתם כדי הקניית מדע משטרתי בקנה מי־דה גדול. ברם, נוכח האמצעים התקציביים המוגבלים, נאלצת המשטרה להצטמצם באי־מונים של שבועיים ימים לשנה. הקרון ב־יסודו פשוט והגיוני. כל שוטר אי סמל במש־טרת ישראל חייבים לעבור אימונים שנתיים בבסיס מחוזם. לפרק זמן זה מנתקן השוטר מתפקידו וממשפחתו וכשם שהעתודאי יוצא אחת לשנה לשרות מלואים, כן יוצא השוטר לבסיס האמונים למען הרחב דעתו ויעבון כוח מחשבתו ושיפוטו בחיים המשטרתיים היום יומיים.

„ואהו" איזה דברים יפים!" — התפעל התייר רוטנשטרייך מבתוקליק, ניו־יורק, ועצר לפני חלון־ראוה של חנות פפורצת לרהיטים ברחוב בן־יהודה בתל־אביב.

„איזה לוקסוס!" — קראה אף גברת רוטנשטרייך שליוותה את בעלה בסיור ברגל. „דומני, שאצלנו בברוקלין לא ר־איתי מערכת רהיטים כה מהודרת."

הזוג רוטנשטרייך המשיך בטיולו דרך רחובות תל־אביב, לשאוף קצת אויר ו־לרוות נחת מביקורו הראשון ב„סטייט־אוף־ישראל". רק עתה חזרו מביקור אצל קרו־בת משפחה, שעמדה עמו בחליפת־מכתבים עדה כל השנים. מתוך מכתבי הקרובה למד הזוג רוטנשטרייך על המצב הקשה השורר במדינת ישראל, ועל חיי הרעב והמחסור שתושביה מתנסים בהם. מר רוטנשטרייך הכיר, כמובן, שמחובתו לע־שות משהו כדי לעזור למדינה העצירה ולהגיש את קרובתו מחרפת־רעב. תרו־מתו למגבית הישראלית לא היתה עשירה לביישן, ושטרות ה„קטרים" וחבילות ה־מזון והלבוש ששלחם לנער המשפחה ב־ארץ, מספיקים היו להבטיח קיום לאדם נצרך. עתה, חזרו כאמור, האדון והגברת רוטנשטרייך מבקור אצל הקרובה הזו, ושוחחו בדרך על ההפתעה הנעימה, אף המדהימה, שגרמה הדירה המרוחחת וה־ייהוט הנאה של מקבלת ה„סקריפים" לעייניהם.

„ומה את אומרת לציפה? הרי אצלה הכל אוקיי. מצבה השתפר, ל־פתע פתאום" השיח מיספר רוטנשטרייך לאשתו.

„זה מוזר מאוד" — העירה הגברת רוטנשטרייך. „לפי המכתבים אפשר היה לחשוב, שהיא חוה בתנאים בלתי־אנושיים ומתענה בערב. והנה — דירה יפה. רהי־טי לוקסוס, ובמטבח המרקיד..."

„...שלחתי אנו במתנה?" — שסעה בעלה.

„...ומכונת הכביסה..."

„שעלתה לנו בשלוש מאות דולרים..." — „ובמטבח כל־טוב: בשר, פרדיגים, חמ־אה..."

„ששלמנו אנו דרך ה„סקריפים"..."

„בקיצור: הלוא! וקרובתי מילה בברוק־לין היתה בתנאים אלה! כפי שקרובתך ציפה היה כאן, אך אתה חמיל חשבת, ש־ציפה היא הנזקקת, ואם לא תחמוך בה תגווע מרעב..." השמיעה הגברת רוטנ־שטרייך דברי־תוכחה בפני בעלה.

„אמת ויציב" — הודה הבעל. „ביקורנו בישראל הוא באמת מאלף. ומי זה יכול היה לחאר לעצמו לאחר שמיעת השליחים הרבים" החוזרים ומתלוננים באזנינו על חיי הרוחק של הכלל והפרט בארץ, שפורח כאן הלוקסוס על כל צער ושעל?"

„הנה!" — עצרה הגברת רוטנשטרייך לפני חלון־ראוה של סלון לגברות — „הס־חכל נא בשמלת־נשף זו!"

„חלום!" — חייך הבעל בקוב־לב.

„בנאמנות!" — קראה גברת רוטנשטרייך — „שמלות נהדרות כאלה לא ראיתי אף ב„לובר" שבפאריס!"

„את צודקת, אשתי" — הסכים מיסטר רוטנשטרייך והוסיף בנימת נאוה: „אכן, בפאר, בלוקסוס ובהדר השורר ברחובו־תיה, עשויה תל־אביב להעמיד בצל אף את פאריס".

* * *

הזוג רוטנשטרייך, שבא לתור בישראל, עוד זכה לכבוד וכמה „סורפריזים", כשהישוה את המציאות הישראלית עם המיאור הקודר, ש־רגיל היה לשמוע מפי השליחים הישראליים באספות המגבית. יהודים מה„סטייטס" ושאר הארצות מופתעים לרוב לראות, מה פפותח במדינה העניה. הנוקקת, המשנורת, חלוק־סוס בחיי הפרט והכלל. המהולרים המפוארים, שקמו לאחרונה נבנו על־מנת למשוך לש„עו־דד" את התיירות. זה מו. אך מה על הת־נויות ובתי המסחר המהודרים, המקשים עלשערות את הרחובות הראשיים של העיר, ש־מוצגים מוצרי מותרות, שלמראם ומראה מחירם — מסתחרר ראש הצופה.

סיור ברחובות הראשיים של העיר יש בו כדי להפגיז לעיני התייר את השפע, שהמדינה ותושביה חיים בו. בשנים האחרונות צצו בזה אחר זה בתי־מסחר לדברי־לוקסוס, שדוקו גם רגלי תגוירות המכולת (מקומות־המכירה של שאר מערבים „חילוניים" ממרכז העיר. תחתם נפתחו חנויות לתכשיטים, שמלות, לוקסוס, רהיטי הדר, בשמים, וחפצי־עתיקות. החנויות האלה כאילו מתחרות ביניהן בהדרן החיצוני ועוד הולכים ונוספים מדי שבוע שבשבוע מעט חנויות ובתי־מסחר דומים בכל חלקי העיר. והרי חנויות אלה באות לשמש בילך קדימה אלו „אילי". זה קיבוץ המשלם אשר כאילו נדבק לצלע ההו וחולש על פני העיר העברית לקליטה. בראותך זאת בעינוך ממש, הנך נוכח כי אינך צריך להיות אסטרטג מקצועי, להבין כי דרוש מאמץ קל כדי סגירת המלקחים וקליטה. זו המשמשת בבסיס לכנופיות פורעים ומסתננים, מתחסלת. אך כל נסיה מנושא רשימתנו. הפעם אנו אורחיה של המשטרה ובקצונגו לראות כיצד מקנה היא דעת ומרחיבה השכלה שוטרית. אין ספק כי מבחינה גיאוגרפית שמה היה לב־הור מקום מתאים יותר לבסיס אמונים. קר־בת הגבול משרה אווירה רצינית יותר על ד־חניכים. מפחדת עירגיתם לכל המרחש סב־בם. ואם גם מעל לבנייני הבסיס נצבים שומ־רים מאחורי עמודות מזוינות. הצופים במש־קפות לכל תנועותיו של האויב בקילקיליה. אין אווירה זו משפיעה לרעה על מצב רוחם. של החניכים, השוקדים על תלמודם ומשתד־לים במיטב יכולתם לקלוט מקסימום לימודים במינימום זמן.

הסריטוריה הקטנה של הבסיס, המשתרעת על שטח של 10 דונמים, מפנה חיים אינטנ־סיביים. מפקד הבסיס מר זיגל שקוע ראשו ורובו בתפקידו. בעולמו הקטן מבחינה גיאו־גרפית רואה הוא תפקיד כביר לחישול אפיו של השוטר. מעין כור היתוך. דרכו חייב ה־שוטר לעבור שנים את אשר שבח או לקלוט אשר טרם למד.

סיירנו בבסיס, הסדר מופתי. הנקיון מוד־קר על כל צעד ושעל. שדות ברושים צר־מוליכה אותך דרך נתיב צר לחדרי המגורים והלימודים, ובמקרה נקלענו לאחת ההרצאות החשובות אשר הושמעה לחניכים: פיצד יכצע השוטר מאסר בדרך חוקית. אין ספק כי לגבי יחסי השוטר והאורח יש ללמוד ולשנן היטב פרק זה, ולא בכדי ישבו החניכים בתוך הצריף השווה הנקי והמצוחצח ובקשב רב ה־אזינו לתורה שהושמעה מפי המדריך. יש להניח כי יגשימו תורה זו הלכה למעשה.

ואם מתגנבת מחשבה כל שהיא שמא מיותר מאמץ זה, הנה נתקלנו במקרה בשעת ההפ־סקה באחד מחניכי הקורס בלכתו לתדר האי־כל. ונלחתו ביבו. תגיך זה, ששמו סמל הדבנ־הנו ילדי תל־אביב גאה מאד ביחוסו הם: „מחתך בספרל לנו כי אביו שימש כעגלונו של הרצל. הוא עצמו סמל במשטרת תל־אביב. עבודתו הקבועה מעינית, לעתים גם מרתחת. כיון ותחת פקודו חולית בילוש אחר פושעים במרחב תל־אביב, ובכל זאת, על אף עבודתו הבלתי משעממת, מוצא הוא עניין רב ב„שפ־שוף" של שבועים ימים. וכאשר יוצא הוא עם חבריו בשעות הפנאי ל„בלוי" באיל הי־סמוכה לחוות בסרט, מרגיש הוא כיתר חב־ריו בתחושה, מיוחדת, כיון שהליכה לאיל בשעת הליל אינה דומה כלל להצגה ב„מג־רבי" בתל־אביב. אם המרחק הקטן ביו הב־סיס ואיל, אשר אינו עולה על 2 ק"מ, יש לעבור בזריכות, כשהפלד הקר, הרע הנאמן ביותר בסטר, צמוד לידך והנך בולש לכל עבריך, שמא תקלים רחש זר המתגנב ודחל לאוניך מבין שורות עצי התפו־זים הסמוכים.

„מעניין מאד", הפטירו בפנינו החניכים, מ־עניין מאד לחרוג מן השיגרה שבין חומות המבצרי טיגרט" המשטרתיים ולצאת למרחב, לשטוף במקצת את

השבוע בעולם

העולם היה שרוי השבוע במצב של ציפיה לקראת שני האירועים הרי־גורל ב' ה־23 ב־יגואר וה־25 בו, ב־23 צריכים להשתחרר בחתאם לשביתת־הנשק, שביתי פלחמת־עו־ראיה, המסרבים לחזור לארצות מוצאם, וב־25 לחודש זה — עומדים להתוער בברלין, זו הפעם הראשונה מאז ועידתם האחרונה בפאריס, ב־1949, שרי־החוץ של המעצמות הגדולות.

העתונות הבין־לאומית מלאה ניתוחים וסב־רות ביחס לחאריכים אלה. היסכימו הקומו־ניסטים לשחרור השבויים עוד לפני הכנס הזעידה המדינית לענייני קוריאה? והעיקר — ההתחה חעידת ברלין מפנה ביחסים שבין שני הנשים בעולם? מה הן ההפתעות שמולוטוב עומד להחפיע את המערב בזעידה זו, המתקיימת, לפי הגדרת „אקונומיסט", במ־קום, בזמן ולפי סדר יום שרוסיה כפתה על המערב.

הציפיה לקראת הבאות בשלהי ינואר הא־מולה על האמירות המדיניים שהתרחשו השבוע בעולם כולו.

— בארה"ב נשא אייזנהואר ב־7 בינואר את נאומו המסורתי על מצב הברית.

— החחילו שיחות סודיות בין דאלס לבין זארובין השגריר הסובייטי על תוכניחו של אייזנהואר לניצול האנרגיה האטומית לצורכי פחות.

— צ'ריאן־לי, ראש ממשלת פאקין חבע את חיידושן של שיחות הכנה בפאנמונגזום לק־ראת הזעידה בקוריאה.

— הודו מגמה למוכיחות האו"ם בחביעה לכנס בסבדוראר את עצרת האו"ם, כדי לדון מחדש בפרשת השבויים המסרבים לחזור למולדחם.

— בקאהיר מקימת מועצת הלימה הערבית את מועצחה ה־20.

— ממשלת נאגיב פרקה את ארגון „האחים המוסלמים".

— באילחיה נמשך המשבר הממשלחי.

— ביוגוסלביה נחגלע קרע בצמרת המפ־לגת הקומוניסטית.

איזנהואר מתווה קווי־מדיניותו

ב־5 בינואר הופיע הנשיא איזנהואר בפני הקונגרס בנאומו המסורתי על „מצב המ־דינה". היתה זו הופעתו השניה בפני הרשות המחוקקת מאז נבחר אשתקד למישרת הנ־שיא. בנאומו סקר את עפולות משלחנו בש־נה החולפת, וסקר את קווי מדיניותו בעתיד. הספקת קרבנות בקוריאה והאדרת כוחו הצבאי של הגוש המערבי — אלה הם שני ההישגים החשובים ביותר, אשר איזנהואר זוקפם על חשבון האדמיניסטרציה שלו ב־חחום מדיניות־החוץ.

בברית־הסובייט אשלגטיות, באיחוד האירופי ובאוריינטציה על האו"ם רואה הוא עמודי־יסוד של המדיניות האמריקאית.

זו הפעם הראשונה הנשיא הנשיא, באורח רשמי, את הגירסה האסטרטגית החדשה של הממשלה הריפובליקאנית. האסטרטגיה הח־דשה נובעת מהתפחותות של הטכניקה ה־צבאית, בעתיד תשים הממשלה האמריקאית את הדגש בהאדרת עוצמתן האחוריות של ארה"ב, יבנו סוגים חדשים של מטוסים ארו־כי־טחח וישוכלל הנשק האטומי, התפחחות הטכניקה הצבאית, פיתוח סוגי הנשק הח־דשים ייאפשרו לאדמיניסטראציה לחסוך בכוח אדם ולקצץ קיצוץ ניכר בתקציבן הצבאי ביטוא, הקונגרס בחחום הצבאי ייתנו את אותותיהם גם בסיקטור האזרחי. איזנהו־אר הודיע על הוכניחו להקטין את נפל־המסים של האוכלוסיה. הוא מקוה, שבדרך זו ייגדל כוח־הקניה של הלמונים ויתן עידוד יחר למשקה של אמריקה. את הזיידוה הקלה ביחר בתקציב החקלאי ותעשיתי (בשעור של 5 אחוזים), שהיתה נ'גבית פרקה את ארגון „האחים המוסלמים".

— באילחיה נמשך המשבר הממשלחי.

— ביוגוסלביה נחגלע קרע בצמרת המפ־לגת הקומוניסטית.

איזנהואר מתווה קווי־מדיניותו

ב־5 בינואר הופיע הנשיא איזנהואר בפני הקונגרס בנאומו המסורתי על „מצב המ־דינה". היתה זו הופעתו השניה בפני הרשות המחוקקת מאז נבחר אשתקד למישרת הנ־שיא. בנאומו סקר את עפולות משלחנו בש־נה החולפת, וסקר את קווי מדיניותו בעתיד. הספקת קרבנות בקוריאה והאדרת כוחו הצבאי של הגוש המערבי — אלה הם שני ההישגים החשובים ביותר, אשר איזנהואר זוקפם על חשבון האדמיניסטרציה שלו ב־חחום מדיניות־החוץ.

בברית־הסובייט אשלגטיות, באיחוד האירופי ובאוריינטציה על האו"ם רואה הוא עמודי־יסוד של המדיניות האמריקאית.

זו הפעם הראשונה הנשיא הנשיא, באורח רשמי, את הגירסה האסטרטגית החדשה של הממשלה הריפובליקאנית. האסטרטגיה הח־דשה נובעת מהתפחותות של הטכניקה ה־צבאית, בעתיד תשים הממשלה האמריקאית את הדגש בהאדרת עוצמתן האחוריות של ארה"ב, יבנו סוגים חדשים של מטוסים ארו־כי־טחח וישוכלל הנשק האטומי, התפחחות הטכניקה הצבאית, פיתוח סוגי הנשק הח־דשים ייאפשרו לאדמיניסטראציה לחסוך בכוח אדם ולקצץ קיצוץ ניכר בתקציבן הצבאי ביטוא, הקונגרס בחחום הצבאי ייתנו את אותותיהם גם בסיקטור האזרחי. איזנהו־אר הודיע על הוכניחו להקטין את נפל־המסים של האוכלוסיה. הוא מקוה, שבדרך זו ייגדל כוח־הקניה של הלמונים ויתן עידוד יחר למשקה של אמריקה. את הזיידוה הקלה ביחר בתקציב החקלאי ותעשיתי (בשעור של 5

צ'ו, אן לאי

אחוזים), שהיתה נ'גבית לאחרונה בארה"ב. רואה איזנהואר כחובעת ערעיע בלבד. והוא מבטיח במעבר המשק מיצור מלחמתי ל־יצור אורח.

איזנהואר עומד לנקוט מדיניות של חס־כונות. יקוצאו הוצאות למגנון ואף הסעד הכלכלי לארצות־חוץ יקוצץ במילה ניכרת. לעומת זאת, תנהיג ממשלתו הקלות בסחר עם ארצות־חוץ. היא חוריד את חעריפי־המ־כס. ותציע שורת חוקים לעידוד החקלאות.

איזנהואר הודיע על נכונותו להכניס אי־כיזוע, את חופש השביחה בארה"ב). ומאידך בקונגרס שורת חוקים למלחמה בקומוניזם בארה"ב. בין השאר מסר על ה־הטכניקה הצבאית. פיתוח הנשק הגרעיני ותוכניות אזרחיות של קומוניסטים חחת בטחון המדינה.

בדרך כלל, הוכיח הנאום על „מצב המדי־נה", שאיזנהואר משחדל לשמור על שביל־הזהב. נישחו לבעיות־המשק היא ביסודה שמרנית, אבל בחחום הסוציאלי אין הוא קו־סא על השמרנים, דווקא הוא הודיע על שורת חכניות לשיפור השירותים הסוציאליים ועל ביצוע עבודות ציבוריות בממדים רחבים.

שיחות־אטום סודיות דאלס — זארובין

ימים מספר לאחר נאומו של איזנהואר נפ־חחו בוואשינגטון שיחות סודיות בין בין סוסטר דאלס, מזכיר המדינה האמריקאי, לבין צ'יארובין, השגריר הסובייטי ב־ארה"ב. כדי לקבוע מועד ומקום וסדר־יום לסיכום רשמי על שימוש האנרגיה האטומית לצורכי־שלום.

חוגים מדיניים מקחיים, כי מחוך שיחות אלו אפשר יהיה לברר, אם באמת קיימים סכויים כלשהם להצלחחו של משא־ומחן בין שני הנושים בעולם בשאלה זו, ואם ברית־מ מתייחסת להצעחו של איזנהואר בכובד־ראש.

איזנהואר, לכיונן סוכנות בין־לאומית לניצול האנרגיה האטומית לצורכי־שלום, הדי שיטיה להיפחת מקומה חדשה בדברי ימי־האנושות. תהיה זו חרומה חשובה לפחרון בעיות ה־מיחוח של הארצות הנחשלות וממילא חפוג, בסידה גיכרת, המתיחות הבין־לאומית. הסכם בין ארהב' וברית־המועצות בשאלת ניצול האנרגיה לצורכי שלום עשוי, כמובן, לסלול את הדרך להסדר כולל של בעיית הנשק האטומי, השיחות בוושינגטון אינן אלא שלב־חכנה, ויש לחניח, שפרטי הדברים יבוררו וילובנו בפגישה העתידה בין דאלס ומולוטוב בחעיית ברלין.

חידוש שיחות־ההכנה בפאנמונגזום

מחנית קוריאה חלה השבוע חזוזה מסויי־מת. צ'ריאן־לי, ראש ממשלת סין, יצא בח־בעת לחדש את שיחות־"ההכנה בפאנמונגזום לשם קביעת מועד והוכבה בפאנמונגזום המדינית לענייני קוריאה. שיחות־"ההכנה נפ־סקו, כידוע, לפני כחודש בשל חלוקי־דעות על מעמדה של ברית המועצות בועידה הם־דינית (משקיפה ניטרלית או משתחפת בו־ב־ורות מלאות). כן נחלקו הדעות ביחס לסד־ר ההסבה לשבויים המסרבים לחזור למו־לדחם. מועד „ההסבה" נסחים ב־23 בד־ב־מבר, ולפי הסכם שביחת־"הנשק יש לק־רוא דווח לשבויים חודש לאחר בכן הינו.

נגית שבבשה הפרושה לפניכם נחון קשת־

הצפוי משבר כלכלי בשנת 1954?

בוואשינגטון, בלונדון ובמוסקבה השמיעו כלכלנים בעלי שם עולמי מלות אזהרה בדבר המשבר הצפוי לקרוב למשק של ארצות הברית. כלכלנים אלה הם הסיגאסון דוגלאס, לשעבר נשיא האגודה הכלכלית האמריקאית, מר קולין קלארק, מנהל הלשכה לסטאטיסט־קת שליד האוניברסיטה של אוכספורד, ומר אוגן וזארגה, הכלכלן הסובייטי הנודע. בכי־נוס — כלכלנים אמריקאיים, שנתקיים לא מכבר בוואשינגטון בהשתתפות 4,000 מומחים ידועי דבר בתחום המשק והסטאטיסטיקה, נערך דיון ויכוח בשאלה זו, בזעידה הוחו מאמץ להחות מחוכן על הצפוי בעתיד הק־רוב, במיוחד בשנת 1954. הבעיה נוסחה ב־קויה הכלליים ביוחם, שנערך עם פחיחת ה־ועידה ושהחנהל בין הסיגאסון דוגלאס ובין כלכלן אחר ראשון במעלה. דו"ר גבריאל הוג, היועץ לענייני משק ליד הנשיא איזנהואר.

בחלופי הדעות באו לידי בטוי שלש בעיות המטרידות את דעתם של אנשי משק בארצות הברית.

א. האם ארצות הברית עומדות כיום בפני משבר כלכלי, או אך ריק בפני האשת מה של הפעילות הכלכלית.

ב. האם משבר זה או האשה זו יחולו בש־נת 1954, ולא בחקופה מאוחרת יותר, ו־במקרה שהחופעה חתרחש בשנת 1954, מה יהיה היקפה?

ג. מה ניחן לעשות כדי למנוע בעד ה־חקלה?

דעה פ.מרמית: נסיגה מבשרת רעות

לפי דעחו של דוגלאס עומדות ארצות ה־ברית בסימן של נסיגה כלכלית מובהקת. יי־גים של הכלכלנים אמרו ב־12% לעומת העונה המקבילה אשחקד. המומנח־"סחורה באמצעות הדאר", בראש וראשונה כאלו הנועדות לחק־לאים מחחו ב־16%; כמות המטענים שהוס־עו במכוניות פחחה. אף היא ב־12%. ברם הסימן המובהק ביחר לנסיגה המחחולת היא הירידה הגדולה ביצור של הפלדה. בשבוע שנסחיים בחודש דצמבר היה הייצור כמם־עלי הפלדה בארצו, הברית בחיקף של 67% מכ. שר־החפוקה של המפעלים. זוה לעומת הייצור בחיקף של 103% שבוצע בשבוע ה־

מקביל אשחקד. ועוד דבר. בשבוע של דצמבר האחרון שהסחיים ב־8 לחודש היה הייצור כדי 74% מהכושר של מפעלי הפלדה. ועוד זאת; מספר מקרי פשיטת הרגל גדול ב־80% לעומת זה שציין את החקופה המקבילה דאש־קת. כמו כ. הירידה התוצעה של הביה ב־תשלום חובות. לאור כל המסיגים הללו מו־ דוגלאס, כי אין להטיל ספק כלשהו בזה ש־ארצות הברית עומדות כיום במזל של נסיגה כלכלית.

חצרכן האמריקאי הצטייד במכו־ניות לתקופה ארוכה

דברים בעלי עניין השמיע מומחה כלכלי אחר, מר קולם. הוא אמר שאין בידי אנשי המדע הכלכלי לנבא על החתפחחות העתידה. מה שביכולחם לעשות הוא אך למנוע מ־ה־קוים בהם חתנהל הפחתחות זו. לדעחו של קולם חייב הייצור האמריקאי לעלות ב־10 מיליארד דולר בשנה הזאת, כדי שכל הדרשי העבודה יבואו על סיפוקם, במקום זה מס־חמנת האפשרות שחחול יריידה בייצור ב־שיעור של 10 על 15 מיליארד דולר. עקב זה חפחת הפעילות הכלכלית ב־6 אחוז בקירוב, בה שיחתקף בעליה במספר המוב־שלים. לדעחו של מר קולם יש בידי הממשלה לבלום בעד החתפחחות בכיוון לשפל חלקי ולמנוע בעזה שתיחפו למשבר מעיק.

דעות אחרות שנשמעו ביוכוח אמרו כי מן הנמנע לסכור בעד שפל שיחחולל בארצות הברית בשנים הקרובות. מקורו של שפל זה, לדעחם של אלה שניבאו לו, נעוץ בכך שה־צורך של חושבי ארצות הברית בסחורות־ארכנים שנועדו לשימוש ממושך, כגון מכו־נ־ מכונות כביסה, מקלטי ראיו וטלביזיה וכיוצא באלה, מתקרב לנקודה של רוויה. לא רחוק איפוא, לדעת המומחים ר־לו הזים שבו יחולו הצרכנים לקנות מסחורות אלו, מה ש־יביא בעקבותיו משבר מעמיק.

חיפתקאנדי של הבריון החלו באביב 1950, בנסעו מכונאיו לניעה מהוילה שלו בקאליפ־ד'אנטיב, כדי לראות א־ גאיאר ב־נוגע ל־"ראסאסקאיה". ה־גאיאר, איש חסון כביר כח, בעל פנים מצולקות והוסם שבור של לסטים, הקשוב באחרה, הבריון דומה היה מוזאב מאר. ריחלך הכ־ורעות בעולם. הוא ראה את המחפכה הקומוניסטית מתקבצת בעיני רעם מעל שמי אירופה; הוא ראה את „הצ־ר" האדום מפלס את דרכו ומחלל את אדמתה הברוכה של ערפת. כפי שחכיר זאת הבריון לחמלט מן הפעם עם רעיתו לאמריקה בסרם הפחרון הבלחמה. אך לפני זאת היה בראיונו לבצע פעולה פינגנסית אח־רונה ומוצלחת. היה לו כסף להשקעה, והוא רצה להוציא ממנו ריוח לשולש. האם יכול גאיאר למונו בדרך הנכונה?

בהיחמו איש בעל אינטרסים רחבים, ש־מרבחם קשורים באוסנים השונים להשגת פרנסים על בקלה. הבין גאיאר את הבריון בשלמות. בימות הקיץ מנהל גאיאר שני א־זורי רחצה בכיכין ורחבת ריקודים מחחת לכיסח השמים בניצה. בחורף, כאשר מח־סק „בטרנסאקציות" צורה של יומה חפ־שיח ו חפרשת באופנים שונים בחוף הריב־יירה הצרפחית, אין פלא, איפוא, שהיה ביידי גאיאר ממש אותו הדבר שאותו חיפש ה־ברון — מעמלים על בסיס הוצאות של קוסט פלוס. אוראנים.

הבריון הכיר בו בהשחוממות. כן, אמר גאיאר, הוכר כרוך בסיכון, המחכת היקרה בעולם, המסוכנת ביותר. אולם מאותה סיבה, הענין המיחיד לאיש, צעיר עשוי ללא חת השואף להצליח ויהי מה. למרבה המזל היה לגאיאר חבר בשם אלברטו — המפקח ז'אק אלברטו, מחשרת הגבולות הצרפחית, — העסוק ברגע זה באחד המבצעים הדצינים ביוחר בחיסטוריה הצרפחית — בהוצאת אוראנים מגמ־מיה.

„הבריון", אמר איימה גאיאר, בעמדו על חוף ניצה, משקיף על מימיו החכולים של אוחו." היה הפגיעה שלי. אני מצאחי יאר התעחחו לחיוך. „וחרשה לי לומר לך, שבין אדם לפגוע צרפות רבות עד שיגלה פגיעה מעין זאח".

פגיעחו של גאיאר היתה נוצצת ביוחר — הבריון הצעיר. היסה והעשיר סיפיון זה רור דה ברוויר. בחלוחו סרגיוס נלהב, השחוקק הבריון לעשות משהו למען ארצו. ובעודחם של גאיאר וחבריו, אמנם עשה. בחקופת ה־קיץ, המצטיינת בדרך כלל רק בשביחות, מלדעמם לא אלה שניבאו לו, נעוץ בכך שה־צורך של חושבי ארצות הברית בסחורות־ארכנים שנועדו לשימוש ממושך, כגון מכו־נ־ מכונות כביסה, מקלטי ראיו וטלביזיה ברגיל, הענ־ין הבריון לצרפת את הדבר שהיתה זקוקה לו ביוחר — את הצחוק. לצורך זה הוגשה לו עלורחם של אלברטו, אלברטו, שהוסיפו אי פעם תעלול חדש ל־משקף ישן.

חיפתקאנדי של הבריון החלו באביב 1950, בנסעו מכונאיו לניעה מהוילה שלו בקאליפ־ד'אנטיב, כדי לראות א־ גאיאר ב־נוגע ל־"ראסאסקאיה". ה־גאיאר, איש חסון כביר כח, בעל פנים מצולקות והוסם שבור של לסטים, הקשוב באחרה, הבריון דומה היה מוזאב מאר. ריחלך הכ־ורעות בעולם. הוא ראה את המחפכה הקומוניסטית מתקבצת בעיני רעם מעל שמי אירופה; הוא ראה את „הצ־ר" האדום מפלס את דרכו ומחלל את אדמתה הברוכה של ערפת. כפי שחכיר זאת הבריון לחמלט מן הפעם עם רעיתו לאמריקה בסרם הפחרון הבלחמה. אך לפני זאת היה בראיונו לבצע פעולה פינגנסית אח־רונה ומוצלחת. היה לו כסף להשקעה, והוא רצה להוציא ממנו ריוח לשולש. האם יכול גאיאר למונו בדרך הנכונה?

בהיחמו איש בעל אינטרסים רחבים, ש־מרבחם קשורים באוסנים השונים להשגת פרנסים על בקלה. הבין גאיאר את הבריון בשלמות. בימות הקיץ מנהל גאיאר שני א־זורי רחצה בכיכין ורחבת ריקודים מחחת לכיסח השמים בניצה. בחורף, כאשר מח־סק „בטרנסאקציות" צורה של יומה חפ־שיח ו חפרשת באופנים שונים בחוף הריב־יירה הצרפחית, אין פלא, איפוא, שהיה ביידי גאיאר ממש אותו הדבר שאותו חיפש ה־ברון — מעמלים על בסיס הוצאות של קוסט פלוס. אוראנים.

הבריון הכיר בו בהשחוממות. כן, אמר גאיאר, הוכר כרוך בסיכון, המחכת היקרה בעולם, המסוכנת ביותר. אולם מאותה סיבה, הענין המיחיד לאיש, צעיר עשוי ללא חת השואף להצליח ויהי מה. למרבה המזל היה לגאיאר חבר בשם אלברטו — המפקח ז'אק אלברטו, מחשרת הגבולות הצרפחית, — העסוק ברגע זה באחד המבצעים הדצינים ביוחר בחיסטוריה הצרפחית — בהוצאת אוראנים מגמ־מיה.

בחלוחו הדעות בדבר האמצעים שיש ל־אחו; בהם כדי למנוע האשה בפעילות הכל־כלית הטעם כי אין אמצעי יעיל מציעית אק־לים משקי של אופטימיות, הדוחף את אנשי הכלכלה ליסד מפעלים חדשים, ולהרחיב את הפעילות הכלכלית על שטחים. שכחם היתה עד כה מצומצמת.

אמנם רוב המומחים שונכחו, במספר של 300 איש, הימנו את יחיכולים לאות הסכמה. השאלה נוסחה על ידי המומחה לשני חלקים. הבר־ת נחונות בחוך משבר של מעבר. חחי שיבה לבי חיחה לי־ית סבר־ה אחרי כן אם אם נכון הדבר שנמשך של אי־ת הב־ית נמצאות במזל של האשה. התשובה היתה חיובית פה אחד.

דעה אופטימית: נסיגה קלה

ד"ר גבריאל הוג אינו חולק על העובדות שהביא הסיגאסון דוגלאס לחיוון סעוחיו. אולם דעחו היא, כי חרף העובדות הללו נ־חן להשקיף מחוך ראיה של אופטימיות על סיכוי המשק האמריקאי בשנת 1954. מספר המקרים של פשיטת רגל אמנם גדל, בהשואה לאשחקד. אולם למרות זה ממשיך המספר ל־היות נמוך לעומת המחכונות שהיחה אפש־נית לחופעה זו במשך חקופה ארוכה. אשר לחיקף של ייצור הפלדה ושל ההובלה במכו־ניות הרי דעחו של הוג היא שהשפל במק־צועות אלו שחל בשבועות האחרונים, אינו אלא חופעה מקרית.

מבין 63 איש בארצות הברית, שהם בעלי כושר של עבודה ותעסוקה מועסקים ועובדים כיום 62 איש. עובדה זו הביא חוג בחור הוכחה משכנעת, כי אין לראות את המצב ראייה סכיסית. במקביל למספר יסודי זה גבר־ים הם גם שיעור ההוצאה לחצרוכת בארצות הברית, וכן חקציבי־ההוצאה של הממשלה המרכזית, הממשלות במדינות והרשויות המ־קומיות. החליך זה נראה בוחאות במשך ה־שנה הקרובה. יחכן שסה ושם חחול נסיגה מה והאשת מה בקצב המעולה הכלכלית, או־לם דבר זה גם אם יחרחש, אין בו כדי להצי־ דיק. לדעחו של בריאל הוג, כל חשש למ־צבן הכלכלי של ארצות הברית וכל ראייה מסיכית ביחס לבאות בעתיד הקרוב, שאר ה־נאמים החשובים בועיה, שהיו מבין המומ־חים הראשונים בעולה. ובחוה־ון בדרך כלל, עם מסקנחו האופטימית של הוג. אחד הנואמים ביקש להגיש את הנכונות בעיקרת מסקנוחיו על יד שביקש את הנו־כחים באולם שיימנו יחיחם לאות הסכמה;

תיעושה של סין־העממית

ע"י הטיית אחד הנהרות אל המכרה. דו"ח בעתון מהוקנוקנג מציין שבדבריו הראשון של השנה, הרי מתוך חסוקה כוללת של 300,000 טון (כמות זעומה ללא ספק) במנצ'ריה, ומזרח סין, היו 100,000 טון חול, עפר וא־בנים, אף על פי שדו"ח זה אינו מדוייק ב־יותר, הרי מיבו לא חלק מחפחם המנצ'ורי הנו ירוד ביותר.

• • •

המקור השימושי ביותר לדלק ברגע זה הנו כנראה בתי הזיקוק שהוקמו בידי היפא־נים בטושון במנצ'ריה. שלושה בתי זיקוק נמצאים בחחילי הזיקומים. פושון מס' 1 יח־חיל בייצור במחצית הראשונה של השנה הבאה. שדות הנפט הע'ריקיים של סין נמ־צאים בצפון מערב. הראשי בהם נמצא בקאנסו אך לאחרונה הוזכר שדה נפט במקרש של לו־קון, בסינקיאנג, אשר בסיחוחו עוסקת חב־רת הנפט הסיגוסובייטית. אין כל פרסים על החפוקה. אך כנראה אינה רבה עדיין וטיב הדלק עדיין אינו מט־ב ע דצון. מאמר שהו־פיע בעתון העם" ב־23 באוגוסט מוסר פר־טים על הקשיים העומדים בפני התעשיה ב־השבחת הייצור. משימות יקרות הוצאו לפועל ועוד־ים לגילוים של מחצבים רבים.

טוענים כי התגלתה מצ'אותם של עפרות ברזל רבים בחלקים שונים של סין, כן טוענים כי אנשי המדע מצאו דרך לגאל 64 אחוזים מעפרות הברזל הירודים של מנצ'ו־ריה ע"י „שיטה חבשה של ציבור", הכרוכה בהוספת חומצות שמנות המופקות מפולי־סויה והמילתן במים רכים. טוענים כי שי־טה זו הנה גולה משיטות הציבור המגנט־מעפלי הברזל של מאיואן מפיקים עתה פל־דת ברזומים בלתי מלוחים ופלדה סגילוקין.

תכנית התעוש הגן הא שאפתניות, ומבר־צעות במהירות הם רבה, שאין זו מפתיע אם מאד גלויות לב בתיאור התרשלויות, כמה מהן הנו בכושלו. העתונות הסינית היחה מלאה בתלי־ מאמרים אשר מגיבים בסבלנות הנו מגוים בכוונה, כדי לקרוא למאמץ נוסף, הבעיות העיקריות הנו חוסר הנהגה יעילה, חוסר אחריות וזיעה טכנית. החצאות יעילה, נזק לציוד, חאונות, בזבוז, ועליות וירידות בייצור. חלק מחסיכות לכשלון לא מאמ־ סת הייצור מיוחס לחאונות. בחיחום צפויים להאשמות באי דיוק ואי ביצוע המשימות ה־גדרשות, אך מבעי הוא שהאנשים המופקדים על המשימות מנסים בכל כוחם למלא אותן בכל מחיר, וזה מוביל לכל מיני רשלנות. „עתון העם" מיום 20 באוגוסט מרסם את חו־צאות החקירה של בנק החחבורה בנוגע לשי־מוש בקרנות הביניו. הד"ח מחאונן:

„הקפדנים ברבות מיחידות הביניו לא הצ־ליחו ליצור אידיאולוגיה של „הישב, מהר ו־חסכני". הם רק מוגשים את העבודה ומח־עלמים מההוצאות", או „אינם מחשבים את המחיר ואומרים כי מלאי נוסף יערוב לע־בודה" וכי „כל עוד מוצאת העבודה לפועל לא חשובים הבובון או הצטברות המלאי". על כן, כאשן דורשים לספק חמרים, הם קונים ככל האפשר כדי להבטיח שולים רח־בים". ללא שיטה מבוססת לקניה או להחזקה או לשימוש, הרי גודש, בזבוז ונזק הגם בלחי נמנעים.

הסיבה המסעיים למצב עגום זה מראה בחלקה מרוע מפסיקים בציוע משימות ש־הוכרן עליהן. הד"ח אומר:

„ישנן כ־בות רבות לקיומו של מצב זה. בראש וראשונה יש ליייחס לחיסות והחיוות של הקאדרים במחלקות הביניו. כאשר מנס־חים חכנית לביניו יסודי, אין זה נעשה כר־גיל בהחאם לדרישות וליכולת הממשיים. לכן, יש הכרח חמיד להכניס שינויים וקיצוצים ב־פרטים המקוריים".

• • •

עליות וירידות בייצור גרמו למחכננים הר־בה כאב ראש. במאמר ראשי מציין „עתון העם" בפקינג:

„מהן הסיבות שהביאו לכשלונם של הרבה מפעלים למלא את המשימות שנחוסלו עליו־הם? סיבות שונות בכל מקרה. מכל מקום, חקירה במצב במחצית השנה האחרונה מראה שישנה סיבה אחת המשותפת לכולם, הריהו רפיונם של המנהיגות ביחיחות התעשיתיות ובמחלקות הבקורת.

המאמר ציין בגילוי לב כי המיחוח ברגע זה חלוי בחעשיה הקיימת. המכרות ובתי ה־חרושת הקיימים אחראים לגידולה. של חעי־שיה הסינית ולהגנת המדינה. לא טוב לקוחת לזרם ייצור גדול בחעשיות החדשות. מאמר גלוי זה מראה שפקיבה מכירה בעובדות, אך הוא מרמז גם על אכזבה מהגאולה הרוסית ואי שביעת רצון מהמצב בחעשיה ובחקלאות. כדי לחקן את הסיגורים בחכניות יצאה קריאה גדולה למערכת ייצור כוללת בחדשים ה־אחרונים של השנה הזאת.

מנצ'סטר גארדיאן

הודו ומצרים מפעילות תכסיסי סחיטה

בלונדון רוחחת הדעה כי מצרים והודו הם בעצה אחת בנסיונן לסחוט מן המערב את הדרוש להן. באמצעות אימה, כי באם מבוקשן לא יינתן להן, הרי יילכו ויחקרבו אל קשריהן עם רוסיה. החביעה של הודו מארצות הברית היא שהמדיניות האמריקאית חסלק את ידה מהכניסת המחרקפת בדבר ברית צבאית בין ארצות הברית ופאקיסטאן, המשאלה של מצ־רים היא לכפות את ארצות הברית שחוקים במ־דיניות של ניטראליות במקרה שהמלחמה חפרוץ בין הגוש המערבי לבין הגוש הסובייטי.

ממקורות מהימנים נמסר כי לפני חודש ימים, זמן קצר בטרם יצאו הנשיא איזנהואר וד"ר דולס לקאהיר לנסיגה המתוכננת לעזה, הגיע אל קאהיר לגלוי על מנמחה הלקוח במ־חבצ לצאת לקאהיר לצורן „החיצוניות", ובכפי שנמסר הוא נושא באמחחתו הצעות מפחות שמוסקבה מגישה אותן למצרים.

כפי שנמסר עורר חכסיס זו דאגת מה ב־מינסטרון לענייני חוץ בוואשינגטון. אם צצה אי־ נ־עת „הסוגר", המדינאים הא־מריקאיים הדגישו בפני שני הצדדים, בעדים ואנגליה, כי ישוב בעית הסוגר על הפרק לאינטרסים של עולם המערב. אולם יחד עם זאת הטעיגו הנשיא איזנהואר ודולס בפני מר צ'רצ'יל, בעת שהודגמו עמו בברמודה, כי התנאים שבריטניה הציעה ל־מצרים הם הוגנים ומניחים את הדעת.

תנאים אלה מחייבים את מצרים לאפשר ל־אנגליה לחפוס מחדש את עמדותיה בבסיס של הסוגר במקרה ותקום סכנה לבחוננו על המורח התיכון הכולל, לפי הנוסח הבריטי־ האמור, גם אם תוריכה ופרס. במקרה שקי־כלת תנאי זה תיראה בעיני מצרים כפגיעה בסרסטיבה שלה מציעה אנגליה נוסח אחר והוא: שמצרים תאפשר לבריטים לחזיר ל־סיס אחרי שארגון האומות המאוחדות יכריע כי קיימת סכנה לבטחוננו על המורח התיכון. מצרים מכיסה להתיר לבריטים להשתמש

גלויות ונסתרות

תגלית מהפכנית של מצפה־הכוכבים בקליפורניה

הטלסקופ הגדול ביותר בעולם—הטלסקופ של מצפה־הכוכבים „פאלומר" בקליפורניה הדרומית — בודק וחוקר את הרקיע, מזה למעלה מארבע שנים והוסיף מדי פעם פר־סים חשובים ביותר למדע האסטרונומיה.

נמסבר כעת כי ה„פאלומר" מצלית להעמיק חקר לתוך הרקיע למרחק כפול מכפי ש־סבורים היו אנשי המדע עד כה. עד עתה העריכו אנשי המדע את כוח חדירתו של הטלסקופ הזה בביליון שנות אור, כלומר, שהטלסקופ הזה יכול להבחין בעצמים שמיי־מים הנמצאים במרחק של ביליון שנות אור מכדור־הארץ שלנו, כדי שיהיה ברור שנת־אור מהי, הרי שיש לציין כי האור שם בחלל האויר במהירות הגון, למעשה, לשניה ואם נוסיף כי אותם העצמים, שאותם מצליח הטלסקופ לראות, מגיעים אלינו כע־בון ביליון שנות־אור. אולי לא יקשה עלינו לחאר באיזה מרחק נמצאים העצמים המפו־קים את האור הזה.

ברם, נחברר כעת כי ה„פאלומר" יכול להבחין בעצמים הנמצאים במרחק של שני ביליון שנות־אור.

התפתחות חשובה זו לא הושגה הודות לשיפור מהפכני בעדשות של הטלסקופ הזה, או הודות לשיפור מיכני כלשהו. מאחר שאיש לא נגע כלל בטלסקופ עצמו. התגלית הזאת הושגה לאחר מספר ניסויים שנעשו עם הטלסקופ הזה, שקטרו 200 אינשים, על ידי ד"ר וואלטר באדה, שגילה כי קנה־המידה שלנו למפת הרקיע הנו מוטעה לח־לוטין.

הנגיעה הפרושה לפניכם נתון קנה־

המידה כאינטש לכל מיל. ונניח שמשרטט המפה טעה וכי למעשה, כל אינטש במפה מייצג שני מיליון במציאות — מה יהיה ב־מקרה כזה?

והמסקנה היתה ברורה בעיני אנשי המדע: עצמים שהיו עד עתה, לפי החישוב המוטעה הקודם, במרחק של ביליון שנות־אור מכדור־הארץ, נמצאים איפוא, במרחק של שני ביליו־יון שנות אור מכדור הארץ. אם גדל המרחקים אזי גם גדל שטחם של הכוכבים שאנו רואים מבעד למלסקופ. פרסים מוקדמים אלה מצ־ריים בפנינו את המהפכה הגדולה שחוללה תגלית זו בחישוביהם של האסטרונומים וב־חישוב מרחקיהם של הכוכבים מכדור־הארץ. מסתבר כעת שקבוצות כוכבים רבות, שנח־שבו עד עתה לקסנות ביותר, הנן, למעשה, גדולות בדיוק כפליים ומגיעות לעתים ל־גדלה של קבוצת הכוכבים אליה משתייך גם כדור־הארץ.

אנשי המדע אינם מסתפקים, כמובן, ב־תגלית של איש־מדע בודד. הם רוצים איפוא לשאול אנשי־מדע ואסטרונומים אחרים, ואומנם, לפחות שני אסטרונומים אחרים, אחד בדרום־אפריקה והשני בצרפת. הגיעו לאותן המס־קנות. לאחר מחקרים שערכו בעצמם. נוסף לכך, אנשי המדע גילו כי קנה־המידה החדש פותר בעיות רבות, שנחשבו עד כה לבלתי־ניתנות לפתרון. עד עתה לא הבינו אנשי־המדע כיצד יכולה קבוצת הכוכבים שלנו להיות גדולה יותר מקבוצות כוכבים אחרים ונתקלו בכל מיני תופעות מוזרות בשעת חישוב מרחקים. כעת, עם גילוי הטעות, נפ־תרו כל הבעיות הללו.

המסקנה החשובה ביותר היא, שכתוצאה מהשינוי הזה בקנה־המידה של מפת־השמים,

נתברר כי גילו של כדור־הארץ אינו 2 ביליון שנים, אלא 4 ביליון שנים. לכן אין כל פלא שהאסטרונומים מגלים התרגשות רבה לגבי התגלית הזאת של „פאלומאר" והם עסוקים עתה ביותר בצבירת סטטיסטיקה חדשה על שמי החבל ועל כוכביו.

אנשים פקחים — פקחותם גדלה עם גילם

אנשים פקחים — פקחותם גדלה והולכת עם התבגרותם ועם הזקנותם — אמרה ד"ר נאנסי בילי מבכללת קליפורניה, בפגישה של אנשי מדע בסאן־פראנציסקו.

הוסיפענו לגלות כי האינטליגנציה של אנשים מבוגרים גדלה והולכת בד בבד עם הזקנותם", אמרה ד"ר בילי, שהיא מרצה לפסיכולוגיה במכללת קליפורניה. „אם כי חקירות אחרות מראות כי יכולתו השכלית של האדם נחלשת עם הזקנותו, ערכנו מב־חנים עם כ־1000 גברים ונשים בעלי רמה אינטליגנטית גבוהה ביותר".

מבחן אחד התקיים בשנות 1939 וה־מבחן השני ב־1951/52. המבחן כלל כל מיני שאלות שמטרתן היתה לבדוק את ת־אינטליגנציה של כל נבחן. התוצאות גילו כי המבחן השני נתן תוצאות טובות יותר, על אף העובדה שהם התבגרו ב־12 שנים. ההפתעה הגדולה ביותר היתה התגלית, ש־שנים מהנבחנים, שב־ג'ל של זקנה, גילו אף הם רמה אינטליגנטית משופרת יותר במבחן השני.

ויטאמינים בצורת משחה

בקרוב יוכלו אנשים חלשים לקבל ויטא־מינים בצורת משחה ולא בצורת הדורים, הודות לאמצאתו של הרופא היהודי ד"ר אלברט סובל מבית החולים היהודי בברוק־לין.

ד"ר סובל מציין כי יש

מוסף לספרות, אמנות וחינוך

צבי דרזנר

מעשי תגמול והמשפט הבינלאומי*)

מצרים החריפה משלוח בשר שחיה בדרכו מאוירתריאה לישראל. ממשלת ישראל הגישה תלונה חריפה נגד מעשה זה למוכיר ארגון ה־אומות המאוחדות.

אין ספק שאנו עומדים כאן בפני מעשה שוד, שבוצע לא ע"י יחיד או יחידים, לא ע"י חבורה או אירגון אלא ע"י מדינה. יתר על כן, חשוד בוצע בשטח שהוא מחוץ לגבולות ישראל לגבי רכוש השייך לחברה ישראלית. שודדים באים על ענשם במדינה, בה הם מבצעים את מעשי השוד שלהם, על־פי החוק המתיבש באותה המדינה. מי יעניש את השודדים, ששמותיהם — מדינת מצרים? על־פי איזה חוק אפשר לדרוש את הענשתם? — החוק הישראלי? החוק המצרי? או איזה חוק אחר, לא ישראלי ולא מצרי אלא בינלאומי? בפני איזה בית דין אפשר לחבוע את השודד לדין? — בית דין ישראלי, מצרי או בינלאומי? איזו משטרה תסיל את הכבלים על דיין של השודד כדי להבטיח את הופעתו בדין?

מדינה מסוגלת משפט צדק על אזרחיה בכוח הריבונות שלה. מיהו הכוח הריבוני שיוכל להטיל משפט צדק על מדינה שלמה, שיוכל להכריח אותה להחזיר גזלה ולהטיל ענש עד כדי שלא תריצה עוד למשוך?

את התשובה לשאלות האלו עלינו לחפש באותו משפט הבא להסדיר את היחסים שבין מדינה לחברתה. משפט במשפט הבינלאומי. רבה, היא הסברות המשפטית על נושא זה. אולם הספר הראשון והיחיד שהוקדש על נושא זה בעברית הוא תרגום ספרו של פרופ. י. בריירלי. מרצה למשפט בינלאומי פומבי באוניברסיטת אוקספורד בעריכתו של ה־שופט א. מלחי, שהופיע זה עתה בהוצאת "דינים" ובתרגומו המצוין של ד"ר יעקב מטלמן.

פרופסור בריירלי הוא איש התיאוריה ו־השופט מלחי, העוסק במשפט הלכה למעשה, משתדל להתאים לתאוריה של המחבר את תורת המשפט הבינלאומי המחייבת ואשר צריכה לחייב במדינת ישראל. ביחסה אל העולם כולו.

לא, יכול היה להוצר זיוהו יותר מתאים לדיון הלכתי מעשי בבעיות המשפט הבינלאומי? כמו זה של איש ההלכה הבריטי פרופ. בריירלי מזד אחד ומחבר "תורות המשפט בארץ־ישראל" השופט מלחי מצד שני. באותה שיטתיות בה מצא מלחי בספרו המקורי את שלבי התפתחות של המשפט המחייב במדינת ישראל, הוא ינעל גם לבעיות המשפט הבינלאומי מתוך הדגשת יתר של הצד הלאומי שלנו. בלבבי המבוא שלו, המש־חיר על פני 33 עמודים, הוא עובר התפתחות חיובי המשפט הבינלאומי בתקופות העתיקות מנית, המנדטורית והישראלית, מתוך ציטוט אמנות בינלאומיות ופסקי דין שניתנו על ידי בתי המשפט שלנו. מבחינה זו מהווה המבוא עבודה מדעית מהשלמת הראויה לפרסום בפני עצמה.

אולם, לא במבוא נמצא את הפתרון לבעיה המטריזה אותנו שהצגנוה בראשית הדברים. בפני איזה דיבון נתבע אם הנעשה מצרים על התרמת הבשר ומי יסיל עליה את הענוש על מעשה השוד?

את הפתרון נמצא בהערות של השופט מל־חי המלות כל פרק וכל פרק משנה מספרו של פרופ. בריירלי. השופט מלחי אינו שוכח אף לרגע שהוא, והקורא, אינו עומדים כאן דר־גלו לו אומת ישראל. הלכה בבריירלי מצד אחד והמעשה של מלחי מצד שני. כך לא־ל־ל־ל

לעולם המוסיקה

קרסטיאן פלאנסטאד
פרשה מהבמה

מי מחובבי המוסיקה האופראית לא שמע על הסופרנו קריסטיאן פלאנס־טאד, שכבשה בשנות השלושים את בימות אירופה ואמריקה, בקולה הנ־ערב ובמשחקה המעורדן. בימים אלה נתבשר העולם המוסיקאלי על פרי־שלה מבימת האופרה של זמרת זו ל־אחר 40 שנות הופעה כזמרת אופרה בתפקידים שונים באופרות של ורדי, פוצ'יני, מאירבר, ליאונקבלו, גונו, בי־זה ועוד.

קריסטיאן פלאנסטאד נתגלתה כזמרת מ־חוננת ומוכשרת עוד בגיל 18 לאחר הופע־תה הראשונה על בימת התיאטרון הלאומי הנורבגי באוסלו, בשתקה בתפקיד משני ב־אחת האופרות של צ'איקובר. המבקרים ה־מוסיקאליים שנוכחו באותה הופעה הסכי־מו לעובדה, שקריסטיאן הנה „מאוד מוסי־קלית", כפי שהתירוה הולכת ונוצרת תיהם בעתונות. דעה זו היא שהגיעה את משפחתה הענייה לשלחה להשתלמות לצרפת. בתמיכת מכירה והתיאטרון הלאומי של אוסלו ייצאת קריסטיאן בגיל 20 להשתלמות לשוחיים בקונסרבטוריון הלאומי של פא־ריז. מקום שתמורים ניבאו לה עתיד מז־היר בתור זמרת אופראית.

בראשית דרכה כזמרת אופראית בפאריז הופיעה שוב בתפקידי משנה ב„גרנד אופ־רה". וב„אופרה קומיק". אך חיש מהר כב־שה גם כאן את לבבות הקהל ואימפרסריוס קטנים וגדולים עטו עליה כדי להחתימה על חוזי הופעות ברחבי המדינה.

קריסטיאן דחתה אותם למרות שדחיות כגון אלה סותרות את עקרונות הקאריירה של כל אמן מתחיל ומתקדם. בפה היו אך שני משפטים: „לא אצא את פאריז. כל עוד לא אסיים את הקונסרבטוריון". בתוום שתי שנות לימודיה יצאה אל ־רן בי אירופה כ־ששמה הולך לפניה. פלאנסטאד, הופיעה על רוב בימות אירופה: בפני מלכים, רוזנים והאצולה כל הלאומים.

לשיא הקאריירה שלה הגיעה ב„מטרו־פוליטן אופרה" בניו־יורק, כשלאחר הו־פעתה הראשונה בתפקיד מימי ב„לה־בוהם" התחימוה מנהלי המטרופוליטן על חוזה הופעות למשך חמש שנים רצופות.

לאחר 40 שנות קאריירה מוסיקלית מוחי־רה חזרה קריסטיאן אל אותה במה ו־נא סרון הלאומי של אוסלו, עליה הופיעה בת־יותה בת 18. הופעת הפרידה שלה בפני ה־קהל העצום שצבא „על אולם הבימה" בכלה שלושת „שירי השלום" של ה־קומפוזיטור הלאומי הנורבגי אדוארד גריג, השמאלה הזמרת בתוום הופעה ע"י עתונאים לעיסוקה בעתיד, אמרה קריסטיאן: „עכשיו אני עומדת להיות דעה למעלה".

הכנר מיכאל זכרביץ אינני.

בימים אלה נסער בלונדון הכנר, הידוע בצמרת המפלגה הקומוניסטית הבריטית, העוד המרכזי של המפלגה פרסם גילוי־דעת, שבו הוא מגנה את מלובאן דו"לאס, אחד מחשובי התיאוריטיקנים של המחנה ה־סטיאליסטי, על סידרת־מאמריו על „המוק־טיה וקומוניזם (קסנים מאמרים אלה נת־פרסמו בעתונו ביום ב'). במאמרים אלה מבע דו"לאס מקומוניסטים הינוסלביים ל־הטות עורף לחורות בהפכניות שאבד עליהן כלה, ולפנות לדמוקרטיה.

„האחים המוסלמים" — מחוץ לחוק

עם פרוץ ארגונם של „האחים המוסלמים" נסתיים שלב חשוב במאבק הפנימי במצרים. „האחים", הבטיחו מאז ומתמיד בקנאותם הדתית והלאומנית, ואף המשטר הקודם ב־מצרים היה אנוס לאסור מלחמה עליהם.

„האחים המוסלמים" פורקו לראשונה ב־1948 לאחר שנאשמו בהטלת מצצה על מסה המשטרה בקאהיר. לקראשי פתה, בשעתו ראש ממשלת מצרים, ראה צורך לאסור את פעולת „האחים", ולהכריז על ארגונם כעל בלתי חוקי. אולם „האחים" הוסיפו לפעול במחתרת, ועוד באותה שנה ב־1948 התנקמו בנוקראשי. הוא נפל מרסן לתחנקשות, ש־נערכה ע"י „האחים המוסלמים", נחשול של טרור הצריף גם מצרים, ובאותה תקופה ב־ערה נדחף גם ראש „האחים", השייך חסן אל־בנה.

נאגיב ניסה תחילה למשוך את „האחים המוסלמים" לצידו. מבחינה מסוימת היתה קירבת־מה בין קציני הוינטה לבין „האחים": אלה ואלה היו אויבי עצמות הנוכלות, זו נגיב חשב להעזר גם בארגון דתי קיצוני זה, כדי לפסח יחסים תקינים עם העולם המוס־למי.

בשנה הראשונה לשלטונו של נאגיב גה־רו „האחים" מחופש פעולה, עליהם לא חל איסור הארגונים הנרדפים מתקופת המשטר הקודם. מועצת היוונה עשתה לאחרונה מאמצים להשתלט על הארגון ולעשותו כלי־שרת בידי המשטר. בסוף נובמבר ניסתה קבוצה שחסידי נאגיב לחולל „הפיכה־צר" במטה הראשי של „האחים המוס־למים". אולם הנסיון לא הצליח, והמנהיגות הישנה השתלטה חיש־מהר על הארגון.

לאחר שנכשל נסיון „הגליוניאלטונג", נמשך המאבק מאחורי הקלעים. המנהיגות הישמנית של הארגון יצאה בהכרזות־אמונים למשטר, אבל מועצת היוונטה הבינה, כ־נראה, שמעמדה לא יהיה איתן כל זמן ש־ארגון קנאי ועצמאי זה ימשיך בקיומו.

ביום ג' נערכו בקאהיר הפגנות סטודנטים, שנערכו ע"י „האחים", בהפגנות אלו נשמעו קריאות נגד משטרו של נאגיב. בלי ספק היו הפגנות אלו הסיבה הישירה לאיסור „האחים המוסלמים", אם כי דובר רשמי־הקאהיר הכחיש זאת.

בשלב זה קשה, כמובן, לחזות מראש מה תהיינה תוצאות הפגנות הסטודנטים. בעבר, מרשנים מדיניים בבריטניה סבו־רים, כי בפרוץ „האחים המוסלמים" רצתה הממשלה המצרית לסלק מן הזירה הפנימית את הגורמים הלאומנים הקצוניים, שהוד מכ־שול ליישוב הפכסוח עם בריטניה.

ד. ישראלי

דרך היסורים של נכה אצ"ל

(סוף מעמוד 4)

בשביל המשפחה האומללה היתה זו ש־בועות, שעוד היתה זו לחשוב שהאיש חלה בחייותו בשרות פעיל בצבא.

הוא היה באצ"ל. הוא שהתחף בפעו־לות מטעם המחתרת הוא אפילו נפצע בראשו". אכן המחלה נוצרה בתקופה שקדמה לגיוסו לצבא ולכן אינו זכאי ל־תגמולין.

שליח קיבל את הטיפול בעניין. ניתן ספר משפטי והתחיל טיפול שנמשך קדוב לשנתיים. מכתבים על גבי מכתבים ופ־תוכם מתגלית הסתבת הנפגע. בסוף נובמבר ניסתה ביא לידי גמר כל שהוא, ועדה דמואית מטעם משרד הבטחון החוויקה בדעתה: „שני רופאים־עצון שיסוכל הדדיפה מו־כיחים שהוא חלה עוד בימי היותו באצ"ל, כי הרי הוא מרבה כל הזמן על שרוצים אישו אצ"ל. רופא אחד הביע דעה הסוכה. הרוב הכריע לדעתו של בש. הענין הועמד ע"י עו"ד מילמן לפני „ועדת הערעורים לפי חוק הנכים. שהיא"ל שלה הוא שופט. הועדה עסקה, אחרי שמשמעה עדים רבים, חברים של בש מימי השרות באצ"ל בצבא, שאמנם הוא חלה בימי שרותו ה־פעיל בצבא והוא זכאי לתגמולין.

*

הפרשה, פרשת הקיפות נסתיימה. קפין התגמולין יוכל עתה להתפאר, אם כי לא בהצלחת רבה, שעשה את אשר היה בידו לעשות על מנת להשלים את מלאכ־תו של בן גוריון ולשלול גם מאיש אצ"ל שאלה בשרות הצבא. את זכותו לתג־מולין. לא חשוב כלל שהרבה זמן, הר־בה כסף ומאמץ רב בזובנו בענין עד שהפרשה הגיעה לסיומה. לא חשוב ש־אני מוכן תמיד להטיל את המלאכה הזאת על אשתי. זועתי, לעומת זאת, ניחוצה אף היא בנפש עדינה והיא מו־כנה ליותר על הכבוד ולהטילו עלי, מ־ריב נימוס ודדינות אנו מתחילים ל־ריב, וכדרכו של עולם אני נכנע ל־גורלי המר ויושב לפתור את הקלקה הזאת. בדרך כלל חסרות שורות ב־הסברים לתשבץ, ואזי חייב אתה ל־תאר לעצמך מה היה עלול להיות כ־תוב בהסברים הללו אילו לא נשמטו. חוץ מזה יש למספרים נטיה להתערר־בב ולהשתרבב איש ברעהו. במקרה כזה יש לך חידון כפול: ראשית, יש לך תשבץ; שנית, יש לך אפשרות לג־לות חריפות ובקיאות רבה בתיקון שגיאות הדפוס שבהסברים לתשבץ. לפני שאתה גיגש לעצם פתרון ה־תשבץ עצמו.

ולאחר שעברת את כל השלבים ה־מוקדמים, אתה ניגש ל„מלאכת הקו־דש" עצמה: מאזון מס. 1: כיצד מקב־לים העלאה במשכורת (כתיב חסר מ־אז); מאזון מס. 2: היכן משיגים נקניק נוסעים לטבריה על חשבון המשרד (כתיב חסר בקופה); מאזון מס. 4: מה היה. מחירו של מגדם לכנסת במאה השניה לפני ספירת הנוצרים? מאזון מס. 5: קואליציינר מפורסם מתקופת המכבים; מאזון מס. 6: הגירה בלי סוף; מאזון מס. 7: ראש ממשלה ש־הלך לגנב; מאזון מס. 8: נגב שברח מראש הממשלה; מאזון מס. 9: מה שאדם עושה בכל בוקר (אני באופן אי־שי מביא קרח); מאזון מס. 10: מה ש־אדם עושה בכל ערב (באופן אישי, כ־אמור, אני שוטף את הצלחות); מאזון מס. 11: באיזה תאריך מקבלים משכו־רת (כבר אינני זוכר מתי קיבלתי את האחרונה).

תסלחו לי רבותי, אבל אין לי כוח להמשיך: התשבצים הללו הנם למעלה מכוחותי. אפשר פשוט להשתבץ.

העלאת השכר ו...הצדק

(סוף מעמוד 2)

במשמעת עבודה, באחריות בעבודה, ו. א. בגורמים שהסתדרות עוקרתם מתוך התעשיה שלנו. היא מתעלמת מגורמים. פסיכולוגיים הקשורים בע־בודה, שמקורם במשמעת ובחרגשת ח־אחריות. אכן, רחוקים אנו מימי התי־נ"ר, את על פי כן אין להכחיש, כי עדיין 70־80% מבני המין האנושי אוכלים את לחמם ב„יזעת אפם". ואין ישראל יכולה ואינה צריכה להיות יו־צאת מן הכלל בנידון, במידה שבר־צונה לתחבצר כמדינה עצמאית...

אם תעשיין או מנהל מפעל אינו רשאי לפטר פועל בלתי מוקשר, נרפה או חלש, אז, אם בעת פיטורין, חייבים הם בתשלום „מיליון" לירות. הרי „מ־כון לפריון עבודה" כל שהוא לא יתן דבר לישראל־זולת בובות דמים סתם תופעה שכיחה אצלנו.

ההסתדרות, המשכנעת את עצמה את הבאים לכאן מחוץ לארץ בכך, שהיא, היא שהקימה תעשיה בישראל, טוענת גם שבמאמצית הולכת ונוצרת כאן חברה צודקת. היא רק עוצמת את עיניה (וכן ידידיה שבחוץ לארץ) מכך, שצדק זה הנו דמיוני, חסר יסוד, מ־דיי. מקום שחמורים ניבאו לה עתיד מז־היר בתור זמרת אופראית.

בראשית דרכה כזמרת אופראית בפאריז הופיעה שוב בתפקידי משנה ב„גרנד אופ־רה". וב„אופרה קומיק". אך חיש מהר כב־שה גם כאן את לבבות הקהל ואימפרסריוס קטנים וגדולים עטו עליה כדי להחתימה על חוזי הופעות ברחבי המדינה.

קריסטיאן דחתה אותם למרות שדחיות כגון אלה סותרות את עקרונות הקאריירה של כל אמן מתחיל ומתקדם. בפה היו אך שני משפטים: „לא אצא את פאריז. כל עוד לא אסיים את הקונסרבטוריון". בתוום שתי שנות לימודיה יצאה אל ־רן בי אירופה כ־ששמה הולך לפניה. פלאנסטאד, הופיעה על רוב בימות אירופה: בפני מלכים, רוזנים והאצולה כל הלאומים.

לשיא הקאריירה שלה הגיעה ב„מטרו־פוליטן אופרה" בניו־יורק, כשלאחר הו־פעתה הראשונה בתפקיד מימי ב„לה־בוהם" התחימוה מנהלי המטרופוליטן על חוזה הופעות למשך חמש שנים רצופות.

לאחר 40 שנות קאריירה מוסיקלית מוחי־רה חזרה קריסטיאן אל אותה במה ו־נא סרון הלאומי של אוסלו, עליה הופיעה בת־יותה בת 18. הופעת הפרידה שלה בפני ה־קהל העצום שצבא „על אולם הבימה" בכלה שלושת „שירי השלום" של ה־קומפוזיטור הלאומי הנורבגי אדוארד גריג, השמאלה הזמרת בתוום הופעה ע"י עתונאים לעיסוקה בעתיד, אמרה קריסטיאן: „עכשיו אני עומדת להיות דעה למעלה".

הכנר מיכאל זכרביץ אינני.

בימים אלה נסער בלונדון הכנר, הידוע בצמרת המפלגה הקומוניסטית הבריטית, העוד המרכזי של המפלגה פרסם גילוי־דעת, שבו הוא מגנה את מלובאן דו"לאס, אחד מחשובי התיאוריטיקנים של המחנה ה־סטיאליסטי, על סידרת־מאמריו על „המוק־טיה וקומוניזם (קסנים מאמרים אלה נת־פרסמו בעתונו ביום ב'). במאמרים אלה מבע דו"לאס מקומוניסטים הינוסלביים ל־הטות עורף לחורות בהפכניות שאבד עליהן כלה, ולפנות לדמוקרטיה.

„האחים המוסלמים" — מחוץ לחוק

עם פרוץ ארגונם של „האחים המוסלמים" נסתיים שלב חשוב במאבק הפנימי במצרים. „האחים", הבטיחו מאז ומתמיד בקנאותם הדתית והלאומנית, ואף המשטר הקודם ב־מצרים היה אנוס לאסור מלחמה עליהם.

„האחים המוסלמים" פורקו לראשונה ב־1948 לאחר שנאשמו בהטלת מצצה על מסה המשטרה בקאהיר. לקראשי פתה, בשעתו ראש ממשלת מצרים, ראה צורך לאסור את פעולת „האחים", ולהכריז על ארגונם כעל בלתי חוקי. אולם „האחים" הוסיפו לפעול במחתרת, ועוד באותה שנה ב־1948 התנקמו בנוקראשי. הוא נפל מרסן לתחנקשות, ש־נערכה ע"י „האחים המוסלמים", נחשול של טרור הצריף גם מצרים, ובאותה תקופה ב־ערה נדחף גם ראש „האחים", השייך חסן אל־בנה.

נאגיב ניסה תחילה למשוך את „האחים המוסלמים" לצידו. מבחינה מסוימת היתה קירבת־מה בין קציני הוינטה לבין „האחים": אלה ואלה היו אויבי עצמות הנוכלות, זו נגיב חשב להעזר גם בארגון דתי קיצוני זה, כדי לפסח יחסים תקינים עם העולם המוס־למי.

בשנה הראשונה לשלטונו של נאגיב גה־רו „האחים" מחופש פעולה, עליהם לא חל איסור הארגונים הנרדפים מתקופת המשטר הקודם. מועצת היוונטה עשתה לאחרונה מאמצים להשתלט על הארגון ולעשותו כלי־שרת בידי המשטר. בסוף נובמבר ניסתה קבוצה שחסידי נאגיב לחולל „הפיכה־צר" במטה הראשי של „האחים המוס־למים". אולם הנסיון לא הצליח, והמנהיגות הישנה השתלטה חיש־מהר על הארגון.

לאחר שנכשל נסיון „הגליוניאלטונג", נמשך המאבק מאחורי הקלעים. המנהיגות הישמנית של הארגון יצאה בהכרזות־אמונים למשטר, אבל מועצת היוונטה הבינה, כ־נראה, שמעמדה לא יהיה איתן כל זמן ש־ארגון קנאי ועצמאי זה ימשיך בקיומו.

ביום ג' נערכו בקאהיר הפגנות סטודנטים, שנערכו ע"י „האחים", בהפגנות אלו נשמעו קריאות נגד משטרו של נאגיב. בלי ספק היו הפגנות אלו הסיבה הישירה לאיסור „האחים המוסלמים", אם כי דובר רשמי־הקאהיר הכחיש זאת.

בשלב זה קשה, כמובן, לחזות מראש מה תהיינה תוצאות הפרוץ של החזית הפנימית במצרים. פרשנים מדיניים בבריטניה סבו־רים, כי בפרוץ „האחים המוסלמים" רצתה הממשלה המצרית לסלק מן הזירה הפנימית את הגורמים הלאומנים הקצוניים, שהוד מכ־שול ליישוב הפכסוח עם בריטניה.

ד. ישראלי

השבוע בעולם

(סוף מעמוד 5)

של בריטניה מהמזרה"התיכון, שבו ראתה תחום השפעה שלה זה עידן ועדנים.

המשבר המדיני באיטליה

ובעברנו לזירה האירופית מן הראוי לציין את המשבר הממשלתי באיטליה, שאף השבוע לא נמצא לו פתרון. שורשו של ה־משבר הוא, כידוע, במאבק הפנימי שבין שני הסלגים, הימני והשמאלי, במסלגת ה־נוצרים הדמוקרטים, בשעת כתיבת שורות אלו מתקבל הרושם, שהגוף השמאלי הצליח (לפחות, זמנית) לכפות את רצונו על ה־מסלגה. נשיא המדינה, מר אינאודי, הטיל את התפקיד להרכיב ממשלה חדשה על אנטו ארנוני, ראש האגף השמאלי של הנוצרים הדמוקרטים. מר בקאהיר הפגנות סטודנטים, שנערכו ע"י „האחים", בהפגנות אלו נשמעו קריאות נגד משטרו של נאגיב. בלי ספק היו הפגנות אלו הסיבה הישירה לאיסור „האחים המוסלמים", אם כי דובר רשמי־הקאהיר הכחיש זאת.

ניגודים בשורות הטיטואיסטים

מאבק פנימי ניכר היה השבוע גם ביו־גוסלביה, יריבתה של אינלייה, נתגלה קרע בצמרת המפלגה הקומוניסטית היוגוסלבית. הועד המרכזי של המפלגה פרסם גילוי־דעת, שבו הוא מגנה את מילובאן דו"לאס, אחד מחשובי התיאוריטיקנים של המחנה ה־טיטואיסטי, על סידרת־מאמריו על „המוק־טיה וקומוניזם (קסנים מאמרים אלה נת־פרסמו בעתונו ביום ב'). במאמרים אלה מבע דו"לאס מקומוניסטים הינוסלביים ל־הטות עורף לחורות בהפכניות שאבד עליהן כלה, ולפנות לדמוקרטיה.

„האחים המוסלמים" — מחוץ לחוק

עם פרוץ ארגונם של „האחים המוסלמים" נסתיים שלב חשוב במאבק הפנימי במצרים. „האחים", הבטיחו מאז ומתמיד בקנאותם הדתית והלאומנית, ואף המשטר הקודם ב־מצרים היה אנוס לאסור מלחמה עליהם.

„האחים המוסלמים" פורקו לראשונה ב־1948 לאחר שנאשמו בהטלת מצצה על מסה המשטרה בקאהיר. לקראשי פתה, בשעתו ראש ממשלת מצרים, ראה צורך לאסור את פעולת „האחים", ולהכריז על ארגונם כעל בלתי חוקי. אולם „האחים" הוסיפו לפעול במחתרת, ועוד באותה שנה ב־1948 התנקמו בנוקראשי. הוא נפל מרסן לתחנקשות, ש־נערכה ע"י „האחים המוסלמים", נחשול של טרור הצריף גם מצרים, ובאותה תקופה ב־ערה נדחף גם ראש „האחים", השייך חסן אל־בנה.

נאגיב ניסה תחילה למשוך את „האחים המוסלמים" לצידו. מבחינה מסוימת היתה קירבת־מה בין קציני הוינטה לבין „האחים": אלה ואלה היו אויבי עצמות הנוכלות, זו נגיב חשב להעזר גם בארגון דתי קיצוני זה, כדי לפסח יחסים תקינים עם העולם המוס־למי.

בשנה הראשונה לשלטונו של נאגיב גה־רו „האחים" מחופש פעולה, עליהם לא חל איסור הארגונים הנרדפים מתקופת המשטר הקודם. מועצת היוונטה עשתה לאחרונה מאמצים להשתלט על הארגון ולעשותו כלי־שרת בידי המשטר. בסוף נובמבר ניסתה קבוצה שחסידי נאגיב לחולל „הפיכה־צר" במטה הראשי של „האחים המוס־למים". אולם הנסיון לא הצליח, והמנהיגות הישנה השתלטה חיש־מהר על הארגון.

לאחר שנכשל נסיון „הגליוניאלטונג", נמשך המאבק מאחורי הקלעים. המנהיגות הישמנית של הארגון יצאה בהכרזות־אמונים למשטר, אבל מועצת היוונטה הבינה, כ־נראה, שמעמדה לא יהיה איתן כל זמן ש־ארגון קנאי ועצמאי זה ימשיך בקיומו.

ביום ג' נערכו בקאהיר הפגנות סטודנטים, שנערכו ע"י „האחים", בהפגנות אלו נשמעו קריאות נגד משטרו של נאגיב. בלי ספק היו הפגנות אלו הסיבה הישירה לאיסור „האחים המוסלמים", אם כי דובר רשמי־הקאהיר הכחיש זאת.

בשלב זה קשה, כמובן, לחזות מראש מה תהיינה תוצאות הפרוץ של החזית הפנימית במצרים. פרשנים מדיניים בבריטניה סבו־רים, כי בפרוץ „האחים המוסלמים" רצתה הממשלה המצרית לסלק מן הזירה הפנימית את הגורמים הלאומנים הקצוניים, שהוד מכ־שול ליישוב הפכסוח עם בריטניה.

ד. ישראלי

דיוקן השבוע

(סוף מעמוד 5)

שבו הוקיעו את המיליטאריזם הגרמני, איינ־שטיין עצמו בחר להיות ארח שוויצרי, מאחר שלא חיבב את המשטר הצבאי הגרמני. ברם, עם קום ממשלת ויימאר, שלא הארכה ימים, חזר איינשטיין לחוות אותה גרמניה.

ממשלת ויימאר הפנה את איינשטיין, שלא מרצונו, לעסוק בהתקפות מכל הכיוונים. לגבי המסלגה הנאצית העולה, היו איינשטיין והתיאוריות שלו סשוב בלתי־גרמניות. לגבי גרמנים מעבר לרהיין, שזכו־רונות מרים קיננו במוחותיהם, היה איינשטיין איש מדע גרמני, שבגלגל התחוללו ויכוחים רבים יתר על ה־מידה. ב1919 גילו משלחות מדעיות שבחנו את ליקוי החמה בכל מיני נקודות בעולם, כי איש לפני איינשטיין לא גילה שקרני האור נשברות בלפי השמש. בשנת 1921 זכה איינ־שטיין בפרס נובל, אלא שהפרס ניתן לו בד־הירות: לא בשביל תורת היחסות שלו, שר־איינשטיין בפאריס, היה צורך להגן עליו מפני לאומנים ציתפתיים, שהיו מכלים בו את המתח בשל היותו גרמני. כעבור עשרים שנה עתידים היו הלאומנים הגרסתיים הללו לשתף פעולה עם הגרמנים... ואיינשטיין נאלץ לברוח מפני שני הצדדים גם יחד. אלה שהסתירוהו בביתם זוכרים מחוץ הנאה שאיינשטיין הפ־ליט הביא עמו את בנורו ושהתחף ברביעיות מיתרים קאמריות.

איינשטיין היגר לאמריקה בשנת 1932 וע־בד במעבדה של מכללת פרינסטון, הוא היה מאציפיסט כל ימיו. אולם שינה את דעתו כאשר דוקטרינה זו שוב לא התאימה למצי־אות שהשפה אותו.

ב־2 באוגוסט 1939, שלח איינשטיין מכתב לנשיא רוזבלט, כדי להודיע לו שמתוך יריעות שהגיעו אליו באופן פרטי, אורות חדרונים בפיסיקה האטומית, נתברר כי אם־מאחר שהגרמ־נים החלו לעבוד בכיוון זה, הם יכולים לקיומו את אר"ב בבניית צוות מיוחד לעסוק בנושא זה. ואותו מעלה הגשמת ה־26 שלו גילה את ה־קשר שבין המסה והאנרגיה. ראה בגיל 60 כיצד מאיימת חגליתו על שלומו של העולם כולו.

הוא יה לו בשקט בבית שלו ליד מכללת פרינס־טון, בפרבר הרוחה. לפני זמן לא רב סירב לקבל על עצמו את נשיאות ישראל בטענה שהוא זקן מדי. עם זאת הוא אדם שניתן ב־סבלנות רבה ומתייחס באותה מידה של סב־לנות לסקרנים ולתיירים שמצליחים לחדור לביתו. לעתים קרובות הוא מסכים אף להצ־טלם עם נשותיהם של התיירים והסקרנים הללו.

(אובזרוור)

שיחי שושנים לנני חיפה

מתנת הבאהאים בארה־ב

320 שיחי שושנים מגוונים שונים הובי־או אתמול במטול „אל־על" מארה"ב ל־ארץ, כמתנת ר"ר הכת הבאהית במילוקי (ארה"ב) לעיריית חיפה. שיחי השושנים נשלחו על ידי מר לורנץ האוש ר"ר הכת הבאהית במילוקי, לשוקי אפנדי רבינו, ראש הכת בישראל, והם נועדו לשתילה בגן העירוני ובגן הפרסי ב־חיפה.

למשלוח מצורף מכתב, בו מצויין ה־תורם, כי הוא שולח שיחי שושנים, שהם סמל הייופי „למדינה הצעירה אשר השכילה לכבד את אומנות הדורים".

הבימה

מנוצ"ש 16.1 „המת החי" תל־אביב
2 הצגות ב־6.30 וב־9.30 בערב
ביום א' 17.1 „המת החי" תל־אביב
כל הכרטיסים נמכרו.
ביום א' 17.1 „אכזר מכל המלך" — באולם „אביב"
2 הצגות ב־6.30 וב־9.30 בערב
ביום ב' 18.1 „המת החי" תל־אביב
ביום ב' 18.1 „אכזר מכל — המלך" קרית חיים
ביום ג' 19.1 „זעקי ארץ אהובה" נהלל
ביום ג' 19.1 „היהודי הנצחי" — למערבות מטעם תל"מ ראשון לציון
ביום ד' 20.1 „המת החי" תל־אביב
ביום ד' 20.1 „אכזר מכל — המלך" הרצליה
ביום ה' 21.1 „אכזר מכל — המלך" תל־אביב
ביום ה' 21.1 „המת החי" ב־9 בערב „אויסון" ירושלים
ההצגה — ישראל בקר
קאמרנסקי: המוצא — צבי רוזן
תחלת ההצגות הרגילות ב־8 בערב

תיאטרון קאמרי

אולם מוגרבי
במנצ"ש 16.1 2 הצגות: הראשונה ב־6.30 „אחותי איירין" השניה ב־9.30 „בם ובית".
יום א' 17.1 „פיגמליון"
יום ב' 18.1 „פיגמליון"
יום ג' 19.1 „פיגמליון"
יום ד' 20.1 „נאסר־א־דין"
יום ה' 21.1 „נאסר־א־דין" מחוץ לעיר
יום ב' 18.1 „נאסר־א־דין" בירושלים בשעה 9.
יום ג' 19.1 „נאסר־א־דין" בפתח־תקוה
יום ד' 20.1 „פיגמליון" בחיפה בשעה 9
יום ה' 21.1 „פיגמליון" בחיפה בשעה 9
תחלת ההצגות הרגילות בשעה 8 בערב.

המטאטא

טלפון 26748
ההצגות האחרונות
מוצ"ש 16.1 מסים ונפלאות תל־אביב
ב־9 בערב
מוצ"ש 23.1 חיות הנגב באות העירה תל־אביב ב־9
תחלת ההצגות הרגילות בשעה 8 בערב

תיאטרון „קומדיה" ב"יד"ש

בהשתתפות אורחים מאמריקה
מאקס פרלמן — גיטה גלינה
בקומדיה מוסיקלית מאאל מארים גליקן
הערב 15.1 קרית מוצקין
מוצ"ש 16.1 בית העולל (החדש)
2 הצגות 8.45—6.45

שער ניירות־הערך

ביום 14.1.54

מלוה עממי 50/75 (20 ל')	96½
טבי דולר 3½% 59/68	1365
מלוה מלח 3½% 54/59	83½
שטרי ערך 3½% 53/57	93½
א"ח מנדאט, ג'	72½
מ"ר ב. א. ס. להשק.	117
א"ח ב. אפות. 4% (י/ר) ש"ש	98½
מ"ב ב. אפות. 6% ש"ש	16
מ"ב ניר 4½% ש"ש ב. דיו.	54
מ"ר הכש. הישוב ש"ש ב. דיו.	171½
מ"ר אפו.—א"י להשק. ש"ש	124½
מ"ר מבוס. רסקו ש"ש ב. דיו.	93½
מ"ר חב. האשלג ש"ש	215
מ"ר חב. החשמל (לונדון)	502
מ"ר חב. החשמל (ישראל)	460
מ"ר ג' אתא ש"ש	155½
מ"כ ב' בורגנא ש"ש	165
א"ח „נשר" א' 6%	118½
א"ח נ. להמ. קרור א"י 7%	137½
מ"ב לודזיה 4½% ש"ש	76½

אנגלית וצרפתית

בבית הספר לשפות „קדימה", רחוב בן יהודה 74, תל־אביב, טלפון 20314
בימים א' ב' (17, 18 לינואר) מ"ש — 12 בצהרים, 4 — 9 בערב תתקיים הרשמה לקורסים חדשים למתחילים, מתקדמים ומשלמים בכל שעות הבוקר והערב.
בתום מיוחדות לאנגלית לתלמידי בתי ספר למתחילים ומתקדמים.

האופרה

הישראלית
תל־אביב „הבימה"
יום שלישי, 19.1 בשעה 8.15
„ספורי־הופמן"
אופרה ב־3 מערכות מאת י. אופנבאך
תל־אביב „הבימה"
יום שלישי, 26.1 בשעה 8.15
„פלדרמאוז" (העטלף)
אופרטה ב־3 מערכות מאת יוהן שטראוס
כרטיסים: תל־אביב, בילין, אלנבי 67, טל. 50186 ובקופות „הבימה", רמת־גן, משרד „הכרטיס", ביאליק 4, רמת־גן

„אהל"

מוצ"ש 16.1 „אדם מספר 15" שתי הצגות: הראשונה ב־7 והשניה ב־9.15
יום א' 17.1 „אדם מספר 15" תל־אביב
יום ב' 18.1 „אדם מספר 15" תל־אביב
יום ב' 18.1 „הדגן הוא ירק" מעשן המח־לקה לחברות ולנוער תל־אביב
יום ג' 19.1 „מלכת השלג" ע"י „במתנו" לתלמיד לנוער (ט"ו בשבט) ב־3.30 יחוד"צ חברה
יום ג' 19.1 „החולת המדומה" מעשן המחלקה לתרבות ולנוער תל־אביב
יום ה' 19.1 הצגת כבורה „אדם מספר 15" ב־8 חברה
יום ד' 20.1 „הדגן הוא ירקן" תל־אביב
יום ה' 21.1 „הדגן הוא ירקן" עפולה
יום ה' 21.1 „אדם מספר 15" נתניה
יום ו' 22.1 נשף „אהל" בהכנית: „אדם מספר 15" „אורה" חיפה
תחלת ההצגות הרגילות ב־8 בערב
טלפון קופת „אהל" — 25001

בחנועה

ישיבת בית הדין של סניף ת"א

ישובת בית הדין תתקיים ביום ראשון ר"ב בשבט תשי"ד (17.1.54) בשעה 7.30 בערב במצודת זאב חדר 13.

ישיבת חעוד

ביום שני י"ד שבט תשי"ד (18.1.54) בשעה 7.30 בערב במצודת זאב חדר 12 מתקיימת ישיבת הועוד.

גוש כפר שלם (פלמה) א־ב שכ' ירידיה — אספה פומבית

השבת י"ב בשבט תשי"ד (16.1.54) ב־שעה 10.30 לסנה"ע במעוניו התנועה רח' מ' מס. 13 תתקיים אסיפה פומבית, על הנושאי: 1) לקראת בחירות אגודת בתי־הנהגלת העיר 2) האבטלה וגורמיה, יאמו: עו"ד יוסף יוסיפוף — חבר מועצת ע. ת. א. מאיר הגוז — חבר ועד הפועל ה.ע.ל.

גוש כפר מלמה א־ב שכ' ירידיה

מועדון הגוש פתוח בכל ימות השבוע פרט לליל שבת משעה 7 בערב. החברים מתבקשים להתקשר עם המזכירות על מנת להבטיח את זכות הבחירה לועידה השלישית של ה־תנועה.

ישיבת הועד

ביום ראשון י"ג שבט תשי"ד (17.1.54) בשעה 8.15 בערב במעונות הגוש רח' מס. 13 מתקיימת ישיבת ועד הגוש בהש־תתפות של: ה' סרגוסי א. — ר"ר ועד הגושים וה' אהרון אהרוני — חבר הועדה האורגנית.

כרם התימנים

נציגי כרם התימנים מתנה יוסף נפגשים עם מזכיר הסניף ה. א. בנשל ביום ראשון ר"ב שבט תשי"ד (17.1.54) בשעה 8.30 בערב במצודת זאב חדר 13.

גוש המרכז הרצאה

ביום רביעי ט"ו בשבט תשי"ד (20.1.54) בשעה 8.30 בערב תתקיים במצודת זאב חדר הישיבות מסיבה על כוס תה. יראה: ד"ר יוחנן בדר — חבר הכנסת. חברים ואוהדים מוזמנים.

גוש הצפון

תכנית שבועית

התכנית השבועית של הגוש החל מ־י"ג שבט תשי"ד 17.1.54 היא:

יום ראשון: בשעות 6—7 בערב טנים שולחן לנוער מגיל 14. בשעות 10—7 טנים שולחן לנוער מגיל 22—18.

יום שני: הספריה פתוחה משעה 8 בערב.

יום שלישי: ערב הרצאות.

יום רביעי: משעה 11—7.30 בערב טנים שולחן לקבוצה א'.

יום חמישי: ישיבת ועד הגוש בשעה 8 בערב.

ליל שבת: ערב לנוער.

מוצ"ש: בשעה 7 בערב מסיבה לנוער — הצגת הקולנוע.

סניף נתניה.

המשך האספה הכללית תתקיים ביום שבת י"ב בשבט תשי"ד (16.1.54) בשעה 10 בבוקר בבית זאב בנתניה.

סניף רמת־גן

ביום א' י"ג בשבט תשי"ד (17.1.54) בשעה 7.30 בערב מתקיים כינוס רחב־ה־טון. ארגונות, מוזנגים ב־4 ולתות, שרים כסאות, מוכנים ובהומנה. אדריכל יוני כ"ן, ת"א, חובבי ציון 7, פתוח 4—7 אתה"י.

תשורה. המקור הזול לכל מיני מתנות לארץ לתוון לארץ. דברי מתכת עדינה ו־תכשיטים יפים ומבחר גדול. אנו מסדרים גם את המשלוח. מלך גיורגי 23 תל־אביב.

שטיחים אצל ברל יורן, רח' גאולה מס' 49. קונה ומוכר מתקן ובנוקה.

חדרי שינה מאיכות מעולה ירחי סים בודדים ישר מלימפים אך ורק אצל בודבר, יפו ע"י כית הסהר, רח' 49. חנות מספר 18. טל. 80706.

חלילים לבתי הספר, מכונים בהחלט, נמכרים באחריות. גינגבורג, ברנר 2, ת"א. זכות הבחירה לועידה השלישית של ה־תנועה.

שעורים

ללמוד לרקוד? רק אצל חנס גוט תל־אביב רחוב בריאנדה 54.

שעורים להתעמלות

התעמלות ומסגים מדריכים בביתם לפנות לפרופסור להתעמלות ארנולד גטלן, תל־אביב, רח' בול 54. מורה לספורט.

סלון שאולי, סלסון תמידי טלדיון יאיר קרם, ריבוי בחיות אצל מומחה מוסלם רח אחד

שועלים רצים

איך נעשות מהפכה

פעם אחת בבוקר פגש אותי יידי ז׳ אמיץ, שמשון שועלי, ואמר: שמע נא, שועל קטן, כמה אי אפשר להמשיך יחד.

—מה אי אפשר להמשיך יחד? — שאלתי בחקות.

— את המצב — אמר שמשון שועלי.

— אז מה לעשות? — שאלתי.

— מוכרחים לעשות מהפכה ולשנות את המשטר — אמר שועלי. — כל עוד לא יקום הנוער ונמרוד נקים ויעורר מהפכה, אין תקוה למדינה.

— מסכנת — אמרתי — מתי?

— בשביל זה צריך להתייעץ עם ידידי דון נמרוד הרדל — אמר שמשון שועלי. ביום הקבוע נפגשנו שלשתנו, אני ושמשון ונמרוד. נמרוד אמר: צריך לי התחיל ישר במעשים. אין טעם בדיבורים, וצריך מיד להגיד מה שאנחנו רוצים בדיוק, ושידעו שזאת מהפכה ולא משחק ילדים, והעיקר — אסור לנו לי הכשל. מספיק נכשלנו, מה. יגידו?

נפרדנו והוחלט שאני אתחיל בינתיים במהפכה, והם יבינו בינתיים את המשמעות לה החדשה.

למחרת באתי אל שועלי ואמרתי לו: הכל בסדר, אפשר להתחיל. אז שועלי א׳ מר: אני לא אוהב להתחיל ככה סתם, בלי לחשב הכל מראש. קודם כל אני צריך לבנות לי שיטון, כדי להיות משוחרר מדאגות קטנות ולהיות בולי קודש לי מהפכה.

שמתתי מאד והלכתי אל נמרוד הרדי. אז הוא אמר לי: הכל טוב ויפה, אבל אני עוד לא שומע את המנגינה באוזנים, כשאשמע את המנגינה, נעשה את המהפ כה.

—אולי אתה יכול להלוות לי חמש לירות? — שאלתי את נמרוד.

— ברצון — אמר נמרוד — תחזיר לי במהפכה.

כשאשיג חמש לירות להחזיר לנמרוד הרדי, תפרוץ כאן מהפכה נגד המשטר השנוא, ולעת עתה — בנו לכם שיכונים, כדי להיות מוכנים לכל בנוא העת.

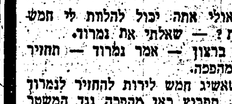

תופסק ההתעללות באסירי תל־מונד

ממשפחות אסירי תל מונד מודיעים לנו: אסירי תל מונד ממשיכים להיות מוחזקים בצנוק בתנאים קשים לאחר ההתנגשות האחרונה שאירעה בבית הסוהר. האסיירים מוכים על ידי הסוהרים. ישעיהו שרעבי החולת בקצרת פוכל קשות. האסירים דורשים התערבות מיידית לשם הפסקת ההתעללות בהם.

מחוגי הורי האסירים נמסר לסופרנו שאין כל צל של אמת שכאלו האסירים התנפלו על הסוהרים. האמת היא כי הסוהרים וה־שוטרים התנפלו על האסירים הפוליטיים ו־הכיתום באכזריות.

לדברי האסירים התנפלו עליהם הסוהרים והשוטרים לאחר שהם סירבו לאפשר לערוך ח־כ״ש על גופותיהם, נוהג משפיל שנעשה בתל־מונד מדי יום ב־יומו ושאפילו הבריטים לא עשוהו.

לקרובי העצורים נודע כמו כן שבתוצאה מהתנאים הגרועים בבית הסוהר פרצה מגפת מחלת השושנה בין האסירים הפוליטיים. ה־מחלה היא מסוכנת ומדבקת. רופא בית ה־סוהר הסביר שאין כל אפשרות למנוע את התפשטותה בתנאים הקיימים.

גם מנדל ותעזיו דורשים להעביר לצינוק לאות סולידריות

ביתיים נודע כי אברהם מנדל ויפת תעזיו שהועברו לפני למחנה „מעשיהו", פנו אתמול ל־מפקד המחנה ודרשו להכניס גם אותם ל־צינוק כאות סולידריות עם חבריהם בתל־מונד. כשמפקד המחנה הודיע להם שאין ציונק ב„מעשיהו", הכריזו השניים על שבי־תת שבת במחנה.

נחנך בית הסוהר המרכזי בסביבת ראלה

בית הסוהר המרכזי הראשון במדינה נח־נך אתמול בבוקר בתחנת משטרה לשעבר שבין רמלה ולוד. בית הסוהר מיועד ל־500 אסירים ובשעת חרום יוכל להכיל גם 750 אסירים. בכל תא 12 מיטות קומ־רתיות ובית שימוש. לאסירים שהועמק להם יחס מיוחד הותקנו כל הנוחיות מתוך ל־תאים. בבית הסוהר הוקצב אולם לסנוריה, נגריה ומסגריה מכינות, ומתפרה. חדר אוו־לים בבית הסוהר מכיל חדר רנטגן, מרפאת שיניים, חדר ניתוחים, חדר לחולי־רוח ו־חדר לחולי־יראות. מטבח בית החולים הוא מודרני ביותר ועשוי לספק מנות אוכל ל־2,000 איש בבת אחת. כן דאגו לחדר תרבות, שבו יוצגו גם סרטי קולנוע, ולחדר ספורט, אגף מיוחד הוקצב ל־180 הסוהרים, שחלק מהם יגור במקום.

לתנוכת בית הסוהר באו שר המשפטים, ד״ר ס. רוזן, שר המשטרה, מר בכור שט־רית, היועץ המשפטי, מר ח. כהן, שופטים עליונים ומחוזיים ושופטי שלום וכן חברי כנסת קציני משטרה גבוהים, מנהל בתי הסוהר, ומוזמנים רבים.

בבית הסוהר נמצאים כ־100 אסירים.

מסיבה לשופטים עליונים

מסיבה חגיגית לכבוד השופטים שנוספו לבית המשפט העליון ולכבוד מינויו של פרקליט המדינה נעדכה אור ליום ה׳ מעם מר י. איינגבוג, המנהל הכללי של בתי המשפט, בדירתו שבשכונת רחביה בירושלים. במסיבה נכחו ד״ר מ. זמורה, „נשיא בית המשפט העליון, כל חברי בית המשפט ה־עליון ובית המשפט המחוזי בירושלים, היועץ המשפטי לממשלת ישראל מר ח. כהן וה־מלצים בפקולטה למשפטים של האוניברסי־טה העברית.

„מונט דייוויס היה ידידנו"

אומר ברוס מק־דניאל בטכס אזכרה לשגריר המנוח

„הוא היה ידידנו", אמר בעברית מר ברוס מק־דניאל, ראש המשלחת האמריקנית לסיוע כלכלי בישראל, בדברי ההספד שנשא בטכס האזכרה לזכרו של השגריר המנוח מר מונט ב. דייוויס, שנערך אתמול אחר הצהריים על ידי האגודה לקשרי ידידות, ישראל—אמריקה. מר מק־דניאל הקשר את ההבנתו של השגריר למפעל הבנייה בארץ, וכן על אמונתו שישראל תוכל לשמש גורם של שלום במזרח התיכון.

בכנס הוקרא אגרת מטעם מר ברוס מק־דניאל, מיפה הכוח האמריקני בישראל, בה התנצל על אי־נוכחותו והביע הערכה לפ־עולותיה של האגודה ישראל־אמריקה.

הטכס נפתח בדברי יו״ר האגודה, עו״ד ש. ז. אבדמנט, שהעלה על נס את אישיותו של השגריר המנוח. מר אבדמנט אמר כי משהגיע מר דייויס לישראל, חדרו רבים מ־חשש שהאיש אינו מעורה בבעיות המסוב־כות של הארץ והעם היהודי. אך במהרה הפיג הצניע את החששות הללו.

כנוס ארצי לאגודה לקשרי ידידות ישראל־אמריקה

בנאום טכס האזכרה, נפתח כינוס ארצי של האגודה, בהשתתפות ב״כ כל הסניפים, ב־הנאתו של מר. ש. בן־דוד, מנהל מחלקת ארה״ב במשרד החוץ. הנואם סקר את תת־פתחות היחסים בין ארה״ב לישראל מאו עלות הרפובליקנים לשלטון.

גב׳ פולה בן־גוריון הוכנסה ל״אסותא"

— מאת סופרנו בת״א —

הגברת פולה בן־גוריון חברת קבוץ שדה בוקר הוכנסה אתמול, לבית חולים „אסותא", הנולת בית החולים נתנה הוראות חמורות למטפלים בה לשמור את הזבר בסודיות סוודות בכל זאת הצליח סופרנו לברר את הפרטים הבאים:

היא הוכנסה אתמול בשעות הצהרים ל־בית החולים לאחר שחשה כאבים חזקים בד־רועה הימנית. פרום. מרקוס שבדק את הגב׳ בן־גוריון אמש בשעה 8.00 קבע שאין הדבר בציבוי שזוהי התפתחות של חבושה ביד ר־היא חזקה, כגראה לטפול של כמה ימים. הגב׳ בן־גוריון שוכבת במחלקה ראשונה ונהנת מיחס מיוחד, כמה ממקורביה יושבים רוב הזמן ליד מיטתה וחודרה מלא פרחים. בעלה חבר הקבוץ בן־גוריון עומד לבקר את רעיתו במשך היום.

תאונת דרך ח״כ בן אהרון

מכונית פרטית, נחוצה ביום הבוכנת ״. בן אהרן התפכה אור ליום ה׳ בכביש הראשי תל־אביב — חיפה ליד בית החולים לחולי רוח „מגר" על יד פתח־תקוה. המ־כונית גיזוקה קשה אך איש מנוסעיה לא נפגע.

הסטיים משפט המזכלה

ביריר חבעיתם של חושבי השכונות תל־פיות וארגונה לצו מניעה נגד עיריית ירושלים בדבר הפסקה מידית של הרקת האשפה ה־ערוגות במזבלה בתלפיות והעברתה למקום אחר, הגיע אתמול לקיומו בבית המשפט ה־מחוזי בירושלים, בסכומיהם של ב״כ ה־תושבים והעיריה. פסק הדין ינתן על ידי הנשיא החזון ד״ר א. ויינגרטן ביום א׳.

תיקון טעות

בידיעה על הדיון בהצעה לבסס את חלידה הישראלית על ערך הדולר, שפורסמה את־מול בטורנו „משק וכלכלה", יש לקרוא במקום „הבנק הלאומי" הבנק המלכתי.

אגב ידיעה זו עוררה מבוכה באוצר ו־הדובר אף פרסם הכחשה רשמית.

היחיד והציבור

סיור מקיף במפעלי „פלאלים", „אמקור" ו„הארגו" באזור תל־אביב, במסגרת סיורים שבועיים במפעלי תעשיה, ערך ביום ה׳ מר פ. ברנשטיין, שר המסחר והתעשיה ד״ר ליבל קוזן, המומחה היהודי לטפול ושפוט של גבים וזקנים באנגליה, הגיע ל־ארץ לחדש ימים לפי הזמנת הגיזנוס האו־מריקאי, בתקופה זו יחקור ד״ר קוזן ויציע הצעות לטפול ושקום של 600 חולים כרו־נים ולמעלה מ־2000 זקנים ב־5 בתי נכים ו־15 בתי זקנים, אשר עומדון לרשות מכ״ל. פרופסור וולך מארגנטינה, מומחה למחלו־הריאה, בקר במשרד מרכז הליגה למלחמה בשחפת. ד״ר א. חלובלסקי, שברך את ה־אורח, מסר סקירה קצרה על מחלת השחפת בארץ ועל תפקידיה של הליגה.

פרופסור וולך נענה לבקשת המרכז לבקר במוסדות הליגה בארץ.

ד״ר י. גולדסטיין, מנהלי השכונים ה־עברי בחיפה, חזר אור ליום ה׳ לארץ במטוס „אל־על", מביקור פרטי בדרום אפריקה.

האדריכל אריה שרון יצא אור ליום ה׳ את הארץ במטוס „ס.א.ס." לחודו, לשורה של הרצאות ויעוץ בעניני בנייה במזרח הרחוק, לפי הזמנת או״ם.

מנהל חברת „פראנקו־לונדון פילמס" מר נ. קרג׳מר יצא אתמול בבוקר את ישראל. ב־טטוס „ס.ה.א." לאחר ביקור קצר בארץ.

„פרופ׳ י. איינגר, מקודם מנהל המחלקה ל־ארצות הברית ונכנס לתפקידו החדש כמנהל כללי של מעמלי הדסה לתנוך מקצועי".

גב׳ פולה בן־גוריון הוכנסה ל״אסותא"

— מאת סופרנו בת״א —

הגברת פולה בן־גוריון חברת קבוץ שדה בוקר הוכנסה אתמול, לבית חולים „אסותא", הנולת בית החולים נתנה הוראות חמורות למטפלים בה לשמור את הזבר בסודיות סוודות בכל זאת הצליח סופרנו לברר את הפרטים הבאים:

היא הוכנסה אתמול בשעות הצהרים ל־בית החולים לאחר שחשה כאבים חזקים בד־רועה הימנית. פרום. מרקוס שבדק את הגב׳ בן־גוריון אמש בשעה 8.00 קבע שאין הדבר בציבוי שזוהי התפתחות של חבושה ביד ר־היא חזקה, כגראה לטפול של כמה ימים. הגב׳ בן־גוריון שוכבת במחלקה ראשונה ונהנת מיחס מיוחד, כמה ממקורביה יושבים רוב הזמן ליד מיטתה וחודרה מלא פרחים. בעלה חבר הקבוץ בן־גוריון עומד לבקר את רעיתו במשך היום.

תאונת דרך ח״כ בן אהרון

מכונית פרטית, נחוצה ביום הבוכנת ״. בן אהרן התפכה אור ליום ה׳ בכביש הראשי תל־אביב — חיפה ליד בית החולים לחולי רוח „מגר" על יד פתח־תקוה. המ־כונית גיזוקה קשה אך איש מנוסעיה לא נפגע.

הסטיים משפט המזכלה

ביריר חבעיתם של חושבי השכונות תל־פיות וארגונה לצו מניעה נגד עיריית ירושלים בדבר הפסקה מידית של הרקת האשפה ה־ערוגות במזבלה בתלפיות והעברתה למקום אחר, הגיע אתמול לקיומו בבית המשפט ה־מחוזי בירושלים, בסכומיהם של ב״כ ה־תושבים והעיריה. פסק הדין ינתן על ידי הנשיא החזון ד״ר א. ויינגרטן ביום א׳.

תיקון טעות

בידיעה על הדיון בהצעה לבסס את חלידה הישראלית על ערך הדולר, שפורסמה את־מול בטורנו „משק וכלכלה", יש לקרוא במקום „הבנק הלאומי" הבנק המלכתי.

אגב ידיעה זו עוררה מבוכה באוצר ו־הדובר אף פרסם הכחשה רשמית.

הוחזר מלח שערק בדרום־אפריקה

עלע שברי סכיני גלוח ומחטים כדי למנוע החזרתו

מלח ישראלי, שערק מאנייתו לפני כשנה בדרום אפריקה, הובא אור ליום ה׳ לישראל במטוס „אל־על" מדרום אפריקה, בלווית קצין הגירה דרום אפריקני.

המלח, צבי קופרמינן, בן 25, יליד הונ־גריה, עלה לארץ לפני שנים מספר והתגו־רר בחיפה. בשנת 1952 עלה על האניה „עב־מאות" בתורת טבח שני. בינואר 1953, עת עגנה „עצמאות" בנמל דרום אפריקני, עקר קופרמינן מאנייתו. לאחר חיפושים מקיפים גילתה המשטרה הדרום אפריקנית את הפריק בקייפטאון והחליטה לשלחו חזרה לישראל.

קופרמינן סרב לשוב מרצונו הטוב ובאי־שו בלע שברים של סכיני גלוח, שחי מח־טים וסיכות. הוא הועבר לבית חולים, שם נעשו לו צלומי רנטגן, כדי לקבוע את מקום משכנה של „המתפרה" בקרביו של קופר־מינן. עתה הוחזר לארץ, בלווית קצין הגי־רה דרום אפריקני.

הקצין, מר גראהדוס מארטינס, אסטרוא־אין שליוה את קופרמינן, טען, כי המלח התנהג בחוקפנות, על אף מצבו „העולן" ולכן נא־לץ לכבלו באזיקים לכורסתו בארוירון.

קופרמינן הוכנס לחדרו של רופא שדה הלעופה, שציוה להעבירו מיד לבית הח־ולים בצריפין. בעת הבדיקה היה דופקו של המלח מהיר מן הרגיל והוא התלונן על באבים בבטנו. לפי צילומי הרנטגן שקיו בידי הקצין המלווה, נראה, כי אחת המחטים הלה לגוע לעבר גבו של המלח.

הימאים מבראזיל על קבר הרצל

רב חובל האגיה הברזילאית, „דוקה דה קאיסאס", העוגנת עתה בחיפה, וחמשה מ־קציניו, ביקרו אתמול בירושלים בלווית ד״ר מיכאל סימון, ראש הטקס של משרד החוץ וקצין מחיל הים הישראלי.

לפני הצהרים ביקרו האורחים בהר הרצל ובבית הקברות הצבאי המרכזי שם הניח רב חיל הים בסיבה קוקטייל לכבוד קציני ה־אניה במעודון הקצינים בחיפה ובערב הוד־מנו לסעודה חגיגית במפקדת חיל הים. ראש עיריית חיפה ערך הצגה מיוחדת בקולנוע חיפאי לכבוד כל אנשי הצוות.

האורחים גם התמודדו בשחקי ספורט עם קבוצות ישראליות. שלשום נתקיימה תח־רויות בכדורסל ובכדורעף בין נבחרות ה־אניה, ובין קבוצות של חיל הים. אתמול נע־רך משחק כדורגל.

האניה תפליג הבוקר בשעה 8 לאלכסנד־ריה.

יאנגר אצל בן־גוריון

מר קנת יאנגר, מי שהיה מזכיר המדינה במשלחת הלייבור בבריטניה, נתקבל ביום ה׳ על ידי מר דוד בן־גוריון בשדה בוקר. האורח יצא לשדה בוקר אחרי בקורו בבאר־שבע ובסדום.

פרשת המעילות בעיריה תועבר לפרקליט המחוזי

— מאת סופרנו —

החקירה נגד חמשת פקידי מח־לקת ההנדסה של עיריית ת״א הו־לכת ונשלמת. עם גמר החקירה עומדת כנראה המשטרה להעביר את תיקי האשמה לידי פרקליט המחוז לשם הגשת משפט.

העניין מכה גלים בצבור המחכה לבירורו. כידוע, התעוררה בעניית המעילות והשחי־תות בעיריה ע״י נציגי סיעת תנועת הח־רות שתבעו חקירה מקיפה והסקת מסקנות מרתיקות לכת.

בקשר להאשמות נגד ראש העיר מר לבנון בעקבות פרשת ויניק מוסרים כי בישיבה הקרובה של מועצת העיריה העומדת להתכ־נס ביום ראשון ימסור מר לבנון הודעה ו־כנראה תנתן האפשרות למועצה לברר את הענין.

25 יצירות למוזיקה בת־זמננו יבוצעו לראשונה בפסטיבל הבינלאומי בחיפה

25 יצירות מוזיקאליות מ־17 ארצות שונות, יבוצעו במסגרת הפסטיבל הבינלאומי למוזיקה בת־זמננו, שיתקיים מה־30 במאי עד 10 ביוני ש. ז. בחיפה. על כך מסר לכתב עתי״ם בלוד, ד״ר פ. ע. גרדנוויץ, מר הועדה הבינלאומית למוזיקה בת זמננו אשר חזר לארץ אור ליום ה׳ במטוס „ק.ל.מ."

לאחר שהשתתף בישיבת ועדת השופטים שלהפסטיבאל, שנתקיימה ברומא.

ד״ר גרדנוויץ סיפר, כי בישיבת הועדה השתתפו כל ששת חבריה, נציגי צ׳יל, שוויצ׳ה, דנמארק, איטליה, ארה״ב וישראל, ועובדו בה פרטי תכנית הפסטיבאל. לפי ה־תכנית, יבוצעו בארץ יצירות של מחברים בני זמננו, אשר בחלקם יבואו לארץ כדי לנצח על יצירותיהם. אולם חלק הארי של התכנית יבוצעו בידי אמנים ישראליים.

לרגל הפסטיבאל יבואו לארץ הקומפוזיטורים: הייטור וירה לובוס, זאן וויריאמס, א. טאנצ־מאן ודאריוס מילו אשר בנוס־חותיו תבוצע בכניני האומה בירושלים יצירתו החדשה „דוד".

בין המלחינים שיצירותיהן יבוצעו בפס־טיבאל מוזכרים שמותיהם של מלחינים מ־יפאן ופולנד שאינם יהודים כלל לקהל הישראלי. מבין המלחינים הישראליים נבחרו יצירותיהם של אריך זו. שטרנברג (רביעיה לכלי מיתר) רומן רמתי (יצירה בשם „בר־קוח" לזמר ותזמורת קאמרית). והוצע גם קונצ׳רטו לויאולה משל יוסף שטאל.

ריב התכניות יבוצעו על ידי תזמורות ו־מקהלות ישראליות. בין האורחים מחו״ל — רביעיית „לאסאל" הידועה בארה״ב. כן יש־תתפו משלחות אמנים גדולות מאיטליה, אנגליה, דרום־אפריקה ושוויצ׳ה.

במסגרת הפסטיבאל יערך קונצרט מיוחד מיצירותיהן של אומות שאינן מיוצגות ב־פסטיבאל, ובכללן כמה מארצות דרום אמ־ריקה, קנאדה, יוון, תורכיה וכו׳.

הועדה הבינלאומית של אונסיקו התקשרה עם בנצח בעל שם עולמי והזמינה אותו ל־הופיע בפסטיבל. שמו של המנצח לא ניתן לפירסום כל עוד לא נתקבלה הסכמתו.

ד״ר גרדנוויץ הדגיש במיוחד, כי ועדת ה־שופטים של הפסטיבאל נענתה לבקשתו לא לבלול יצירות של קומפוזיטורים גרמניים ב־תכנית הפסטיבאל. אם כן גם הגרמנים ש־הוצעו מלכתחילה ידונו כאנטי־נאצים.

התזמורת הפילהרמונית תבצע הסימפוניה התשיעית לגוסטב מאהלר

הסימפוניה התשיעית (האחרונה) של גוסטב מאהלר תבוצע על ידי התזמורת הפילהר־מונית הישראלית ביצוע בכורה בישראל, ב־ניצוחו של המנצח ד. זיסקינד. על כך הודיע המנצח האורח בפגישתו עם העתונאים.

מר זיסקינד מסר להלן, כי בעשרת השב־בועות שיעשה בארץ ינצח על שלוש סידרות קונצרטים לנוערים. בתכנית הראשונה יבוצע בין היתר הקונצרט לסצנתר ולתזמורת מאת בלוך, בו יופיעו סולוויסטים בן־יעקובי מר זיסקינד עצמו, והפסנתרנית פנינה דלצמן הלו. מפניה נמלטו על נפשם, בהשאירם את שללם בדירה. המשטרה פתחה ב־חקירה.

חלוקת מנות

מחזו ירושלים

קמח לבן — ינואר: 750 גרם. התלוש ה־6. לזמני־14. חצי שנתי־5. בתי חולים ומוסדות יפני לארגון הסיטונאים.

מרגרינה — 400 גרם. התלוש ה־9. לזמני—9 חצי שנתי 2.

חמאת יבוא — 600 גרם. התלוש ה־8. לזמני—10. חצי שנתי — 3.

סוכר — 600. התלוש לזמני 22. לשאר ללא תלושים. החלוקה לסוגים א׳ ב׳.

בת 7 הניפה גנבים

ילדה בת 7 שנים הגיפה שלשום ב־ערב שני פורצים שחדרו לדירתו של יחיאל רוז, ברחוב האשל ברמת גן. ל־דברי המשטרה, מסר מר רוז כי ביום ד־בין השעות 4—6 בערב חדרו לדירתו 2 אלמונים וניסו לגנוב משם חפצים שו־נים. בתו בת ה־7, שהיתה לבדה בבית, וכאשר שמעה רחש של תנועה בחדרים הסמוכים, נכנסה פנימה. הגנבים שנב־הלו. מפניה נמלטו על נפשם, בהשאירם את שללם בדירה. המשטרה פתחה ב־חקירה.

יינקטו אמצעים לביעור נגע החזיר מתל־אביב

בהתעצות שהתקיימה ביום רביעי, בהש־תתפות ראש העיר — מר ה. לבנון, סגנו מר א. בויאר, ובהשתתפות מנהלי המחלקות המתאימות, הוחלט על שורה של פעולות לביעור נגע החזיר והן: לחסל את הרוכלות בחזיר וגקניק שרסה; להגביר את הפקוח על חנויות המכלאי ואחרות לבל יכמר בהן בשר חזיר, ולאחז בצעדים משפטיים נגד אלה אשר יפעלו בנגוד לחוק. גם ע״י בקשת סגירת העסק באמצעות בית המשפט; לה־לצרכי מזון בתנאי שלא ימכרו בשר חזיר. הוטל על עורך־דין העיריה להכין הצעת חוק לאסור גדול, החזוקה ומכירת בשר חזיר בעיר, תוך אפשרות של התרמת הסחורה האסורה במקום.

שינויים בתוכנית „קול ישראל" במוצאי שבת

מחר (מוצ״ש) יקבלו תוקף השינויים ב־תוכנית השידורים של „קול ישראל" במוצאי שבתות.

לפי תוכנית חדשה זו, תשודר „מלוה מל־כה" בשעה 7.15 בערב (במקום 9.30); בשעה 9 בערב יוגשו ריקודי עם; בשעה 9.20 ב־ערב יושדר קונצ׳רטו, ובשעה 10 בערב — מוסיקה לריקודים.

נסיון תיווך בסכסוך בין „הקמרי" ומוגרבי

להיום יום ו׳ נקבעה במשרדו של מר זגזי, מ. י. המנהל הכללי של משרד האו־צר פג ע בין באי כח התיאטרון הקמרי לבין בע. אולם מוגרבי. הפגישה באה ב־יומת משרד האוצר.

פגישה ראשונה נקבעה במשרד האוצר בירושלים לשלום, אך בוטלה לאחר שאנשי ה„קמרי" לא הופיעו.

כידוע, הודיע שר האוצר כי הוא היה מוכן לבטל את ההפקעה אם שני הצדדים יס־כימו על בירור.

בעלי אולם „מוגרבי" מוסרים כי הם היו מוכנים להסכים להסדר הוגן וגם הודיעו לשר האוצר כאשר נפגשו אתו בירושלים כי גם עתה הם מוכנים לבוררות.

הוחזר מלח שערק בדרום־אפריקה

עלע שברי סכיני גלוח ומחטים כדי למנוע החזרתו

מלח ישראלי, שערק מאנייתו לפני כשנה בדרום אפריקה, הובא אור ליום ה׳ לישראל במטוס „אל־על" מדרום אפריקה, בלווית קצין הגירה דרום אפריקני.

המלח, צבי קופרמינן, בן 25, יליד הונ־גריה, עלה לארץ לפני שנים מספר והתגו־רר בחיפה. בשנת 1952 עלה על האניה „עב־מאות" בתורת טבח שני. בינואר 1953, עת עגנה „עצמאות" בנמל דרום אפריקני, עקר קופרמינן מאנייתו. לאחר חיפושים מקיפים גילתה המשטרה הדרום אפריקנית את הפריק בקייפטאון והחליטה לשלחו חזרה לישראל.

קופרמינן סרב לשוב מרצונו הטוב ובאי־שו בלע שברים של סכיני גלוח, שחי מח־טים וסיכות. הוא הועבר לבית חולים, שם נעשו לו צלומי רנטגן, כדי לקבוע את מקום משכנה של „המתפרה" בקרביו של קופר־מינן. עתה הוחזר לארץ, בלווית קצין הגי־רה דרום אפריקני.

הקצין, מר גראהדוס מארטינס, אסטרוא־אין שליוה את קופרמינן, טען, כי המלח התנהג בחוקפנות, על אף מצבו „העולן" ולכן נא־לץ לכבלו באזיקים לכורסתו בארוירון.

קופרמינן הוכנס לחדרו של רופא שדה הלעופה, שציוה להעבירו מיד לבית הח־ולים בצריפין.

חברת „שמשון" חויבה בתשלום דמי־פעילות

טענות נתבעים יש להגיש בכתב ההגנה על כתב התביעה שהוגש נגדם, ואין לתבי־שן בכתב תביעה נפרד במהלך הבירור ה־משפטי או לאחר מתן פסק הדין על ידי בית המשפט באותו ענין — קבע ביום ה׳ השופט ד״ר י. לם, שופט בית המשפט המחו־זי בתל אביב.

השופט נתן את פסק דינו בקשר לבירור תביעה של חברת „שמשון" למלט נגדי עו״ד מ. עיון, אשתקד החברה בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב תביעה נגד חברת „שמ־שון" למלט, שהוגשה על ידי עו״ד משה יון, לתשלום דמי־פעילות בשיעור כ־100.000 ל״ בעד השתתפות באירגון חברת „שמשון", הקמתה. בית המשפט נענה לבקשה זו ונתן פסק־דין המחייב את חברת „שמשון" בתשלום המבוקש.

בעצם מהלך הבירור, הגישה חברת „שמ־שון" תביעה שכנגד וטענה, כי חוזה מסו־רים בינה לבין עו״ד עיון, שהיווה את העילה לתביעתו של עו״ד עיון נגד חברת „שמשון" הוא בגדר עסקה בלתי חוקית.

לאחר הבירור ונחקר ארוכות על המצב ב־ישראל, הוחזר לישראל מוכה ופצוע.

רוצה לחזור לאצרים דרך בית־צפפה...

„אני רוצה ללכת למצרים דרך הירדן, כדי להתאחד עם קרובי שם ולנסות את מזלי במצרים" — אמר אתמול חביב אש־ענ׳, בן שבעים, משכונת מחנה יהודה בירושלים, לאחר שנעצר בכפר בית צפפה שבדרום ה־עיר, אשכנזי נעצר כשהוא משוחח עם חייל של הלגיון הערבי העומד, בעבר הגבול ו־שואל אותו כיצד אפשר לעבור את הקווים כדי להגיע למצרים.

שופטים מבקרים בבית בן נרצח אבו עלי

סיור במקום הרצח של אבו עלי נערך אתמול על ידי הנשיא התורן של בית ה־משפט המחוזי בתל אביב, מ. קנת, והשופטים המחוזיים ש. קסאן וא. מני. השופטים סיירו בבית הנאשם לוי וראו את המטבח, את ה־עליה שם הועלתה הגוויה, את מצב החדרים ואת בור השופכין בחצר. לשם הושלכה גוויית אבו עלי. בסיור השתתפו הנאשמים שמואל לוי ערוסי, מחמד קלאני שלבי, סאמר סאדם ויברהים ואל מסרי. סניגוריהם וסנגית פרקי ליט המחוז גב׳ ה. וסטרובסקי—כהן.

המשך המשפט נדחה ליום א׳.

חילה רוח הוחזר ע״י הלגיונרים מוכה ופצוע

חולה רוח יהודי, שעבר את קווי הגבול ונפל בידי משמרות הלגיון לפני שבועיים, הוחזר אתמול דרך מעבר מנדלבאום ונמסר לידי של־מונות ישראל, כשגופו מלא חבו־רות וסימני מכות בכלי קהה.

המוחזר הוא ספרא עמיתי כבן 35, שנמלט ב־3 בינואר ש. ז. מבית המחסה לחולי רוח בשכונת סלבה בירושלים, ועבר את קווי הגבול בדרום העיר.

משטרת ישראל פתחה בחיפושים נרחבים בכל חלקי הארץ אחרי הבורח ופנתה בבקר שה לשלטונות הירדן להחזירו במקרה שיע־בור את קווי הגבול. לאחר שהחולה הוחזק במשך שבועיים ימים בבתי כלא שונים של הלגיון העדבי ונחקר ארוכות על המצב ב־ישראל, הוחזר לישראל מוכה ופצוע.

25 יצירות למוזיקה בת־זמננו יבוצעו לראשונה בפסטיבל הבינלאומי בחיפה

25 יצירות מוזיקאליות מ־17 ארצות שונות, יבוצעו במסגרת הפסטיבל הבינלאומי למוזיקה בת־זמננו, שיתקיים מה־30 במאי עד 10 ביוני ש. ז. בחיפה. על כך מסר לכתב עתי״ם בלוד, ד״ר פ. ע. גרדנוויץ, מר הועדה הבינלאומית למוזיקה בת זמננו אשר חזר לארץ אור ליום ה׳ במטוס „ק.ל.מ."

לאחר שהשתתף בישיבת ועדת השופטים שלהפסטיבאל, שנתקיימה ברומא.

ד״ר גרדנוויץ סיפר, כי בישיבת הועדה השתתפו כל ששת חבריה, נציגי צ׳יל, שוויצ׳ה, דנמארק, איטליה, ארה״ב וישראל, ועובדו בה פרטי תכנית הפסטיבאל. לפי ה־תכנית, יבוצעו בארץ יצירות של מחברים בני זמננו, אשר בחלקם יבואו לארץ כדי לנצח על יצירותיהם. אולם חלק הארי של התכנית יבוצעו בידי אמנים ישראליים.

לרגל הפסטיבאל יבואו לארץ הקומפוזיטורים: הייטור וירה לובוס, זאן וויריאמס, מילו אשר בנוס־חותיו תבוצע בכניני האומה בירושלים יצירתו החדשה „דוד".

חברת „שמשון" חויבה בתשלום דמי־פעילות

טענות נתבעים יש להגיש בכתב ההגנה על כתב התביעה שהוגש נגדם, ואין לתבי־שן בכתב תביעה נפרד במהלך הבירור ה־משפטי או לאחר מתן פסק־דין על ידי בית המשפט באותו ענין — קבע ביום ה׳ השופט ד״ר י. לם, שופט בית המשפט המחו־זי בתל אביב.

השופט נתן את פסק דינו בקשר לבירור תביעה של חברת „שמשון" למלט נגדי עו״ד מ. עיון, אשתקד החברה בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב תביעה נגד חברת „שמ־שון" למלט, שהוגשה על ידי עו״ד משה יון, לתשלום דמי־פעילות בשיעור כ־100.000 ל״ בעד השתתפות באירגון חברת „שמשון", הקמתה. בית המשפט נענה לבקשה זו ונתן פסק־דין המחייב את חברת „שמשון" בתשלום המבוקש.

בעצם מהלך הבירור, הגישה חברת „שמ־שון" תביעה שכנגד וטענה, כי חוזה מסו־רים בינה לבין עו״ד עיון, שהיווה את העילה לתביעתו של עו״ד עיון נגד חברת „שמשון" הוא בגדר עסקה בלתי חוקית.

לאחר הבירור ונחקר ארוכות על המצב ב־ישראל, הוחזר לישראל מוכה ופצוע.

רוצה לחזור לאצרים דרך בית־צפפה...

„אני רוצה ללכת למצרים דרך הירדן, כדי להתאחד עם קרובי שם ולנסות את מזלי במצרים" — אמר אתמול חביב אש־ענ׳, בן שבעים, משכונת מחנה יהודה בירושלים, לאחר שנעצר בכפר בית צפפה שבדרום ה־עיר, אשכנזי נעצר כשהוא משוחח עם חייל של הלגיון הערבי העומד, בעבר הגבול ו־שואל אותו כיצד אפשר לעבור את הקווים כדי להגיע למצרים.

עלה לתקן אנטנה וגרם לבהלת שוא

בהלה רבה פרצה אתמול אחר הצהרים ברחוב בן־יהודה בירושלים, כשמעל גג בית אבולעפיה, נראה צעיר שעורר רושם כאילו הוא מתכונן להטיל את עצמו מן הגג אל הרחוב הסואן.

במשך כחמש־עשרה דקות התקהלו במקום המוני עוברים ושבים, ושוטרים שעצרו את תנועה מחוך חרדה לגורלו של הצעיר אשר בראש הבנין.

קבוצת אנשים מהרה לעלות במדרגות אל הגג, כדי לנסות לעצור בעד הצעיר מלבצע את זממו. אולם הם חזרו אל החמון שברחוב בתקון אנטנה של רדיו...

חילה רוח הוחזר ע״י הלגיונרים מוכה ופצוע

חולה רוח יהודי, שעבר את קווי הגבול ונפל בידי משמרות הלגיון לפני שבועיים, הוחזר אתמול דרך מעבר מנדלבאום ונמסר לידי של־מונות ישראל, כשגופו מלא חבו־רות וסימני מכות בכלי קהה.

המוחזר הוא ספרא עמיתי כבן 35, שנמלט ב־3 בינואר ש. ז. מבית המחסה לחולי רוח בשכונת סלבה בירושלים, ועבר את קווי הגבול בדרום העיר.

משטרת ישראל פתחה בחיפושים נרחבים בכל חלקי הארץ אחרי הבורח ופנתה בבקר שה לשלטונות הירדן להחזירו במקרה שיע־בור את קווי הגבול. לאחר שהחולה הוחזק במשך שבועיים ימים בבתי כלא שונים של הלגיון העדבי ונחקר ארוכות על המצב ב־ישראל, הוחזר לישראל מוכה ופצוע.

רוצה לחזור לאצרים דרך בית־צפפה...

„אני רוצה ללכת למצרים דרך הירדן, כדי להתאחד עם קרובי שם ולנסות את מזלי במצרים" — אמר אתמול חביב אש־ענ׳, בן שבעים, משכונת מחנה יהודה בירושלים, לאחר שנעצר בכפר בית צפפה שבדרום ה־עיר, אשכנזי נעצר כשהוא משוחח עם חייל של הלגיון הערבי העומד, בעבר הגבול ו־שואל אותו כיצד אפשר לעבור את הקווים כדי להגיע למצרים.

שופטים מבקרים בבית בן נרצח אבו עלי

סיור במקום הרצח של אבו עלי נערך אתמול על ידי הנשיא התורן של בית ה־משפט המחוזי בתל אביב, מ. קנת, והשופטים המחוזיים ש. קסאן וא. מני. השופטים סיירו בבית הנא